

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/51/ESB

2019/EES/101/01

frá 16. apríl 2014

um breytingu á tilskipunum 2003/71/EB og 2009/138/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 að því er varðar valdsvið Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 50., 53., 62. og 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmæðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjármálakreppan 2007 og 2008 leiddi í ljós verulega annmarka á fjármálaeftirliti, bæði í einstökum tilvikum og á fjármálakerfinu í heild. Eftirlitskerfi einstakra landa hafa dregist aftur úr alþjóðavæðingu fjármála og þeim samþættu og samtengdu evrópsku fjármálamörkuðum þar sem margar fjármálastofnanir stunda starfsemi yfir landamæri. Kreppa þessi afhjúpaði annmarka á sviðum samstarfs, samræmingar, samræmdrar beitingar á lögum Sambandsins og trausts milli lögbærra landsyfirvalda.
- 2) Evrópuþingið hefur, í mörgum ályktunum sem samþykktar voru áður en til fjármálakreppunnar kom og á meðan á henni hefur staðið, óskað eftir breytingum sem miða að samþættara evrópsku eftirliti til að tryggja að allir aðilar á vettvangi Sambandsins búi í raun við jöfn samkeppnisskilyrði á vettvangi Sambandsins og til að slíkt eftirlit endurspegli vaxandi samþættingu fjármálamarkaða í Sambandinu, einkum í ályktunum sínum frá 13. apríl 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um að setja ramma um starfsemi fjármálamarkaða: Aðgerðaáætlun frá 21. nóvember 2002 um reglur um varfærnisefirlit í Evrópusambandinu, frá 11. júlí 2007 um stefnu í fjármálaþjónustu (2005–2010) – hvítbók, frá 23. september 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um vogunarsjóði og óskráð hlutabréf og frá 9. október 2008 með tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar um Lamfalussy-efitryggingu: framtíðarskipulag eftirlits, og í afstöðu þess frá 22. apríl 2009 um breytta tillögu að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþólsáætlun II) og frá 23. apríl 2009 um tillögu að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins um lánshæfismatsfyrirtæki.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtuð. ESB L 153, 22.5.2014, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 247/2018 frá 5. desember 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB C 159, 28.5.2011, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtuð. ESB C 218, 23.7.2011, bls. 82.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins s frá 11. mars 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. apríl 2014.

- 3) Í nóvember 2008 gaf framkvæmdastjórnin nefnd háttsettra embættismanna, undir formennsku Jacques de Larosière, fyrirsmáli um að leggja fram tilmáli um hvernig styrkja mætti fyrirkomulag evrópsks eftirlits með það í huga að auka öryggi borgara Sambandsins og endurvefja traust á fjármálakerfinu. Í lokaskýrslu sinni 25. febrúar 2009 („de Larosière-skýrslunni“) mælti nefnd háttsettu embættismanna með því að eftirlitsramminn yrði styrktur til að draga úr hættu á fjármálakreppum í framtíðinni og alvöru þeirra. Nefndin mælti með víðtækum umbótum á skipulagi eftirlits með fjármálageiranum í Sambandinu. De Larosière skýrslan mælti einnig með stofnun evrópsks fjármálaeftirlitskerfis (ESFS) sem samanstæði af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum (ESA) — einni fyrir hvern af eftirfarandi geirum: bankaþjónustu, verðbréf og váttryggingar og starfstengdan lífeyri — og að evrópskt kerfisáhætturáð yrði stofnað.
- 4) Fjármálastöðugleiki er forsenda þess að raunhagkerfið geti skapað störf, veitt lán og skapað vöxt. Fjármálakreppan hefur leitt í ljós alvarlega annmarka á fjármálaeftirliti, sem hefur hvorki getað séð fyrir óhagstæða þjóðhagsvarúðarþróun né komið í veg fyrir uppsöfnun óhóflegrar áhættu í fjármálageiranum.
- 5) Leiðtoga ráðið mælti með, í ályktunum sínum í kjölfar fundar þess 18. og 19. júní 2009, að evrópsku fjármálaeftirlitskerfi yrði komið á fót sem samanstæði af þremur nýjum evrópskum eftirlitsstofnunum. Það mælti einnig með því að kerfið ætti að miða að því að auka gæði og samkvæmni í eftirliti á landsvísu, efla eftirlit með samstæðum sem starfa yfir landamæri og koma á sameiginlegri evrópskri reglubók sem gildi um alla þátttakendur á fjármálamarkaði á innri markaðnum. Leiðtoga ráðið lagði áherslu á að evrópsku eftirlitsstofnanirnar ættu einnig að hafa eftirlitsheimildir með lánshæfismatsfyrirtækjum og bauð framkvæmdastjórninni að undirbúa raunhæfar tillögur um hvernig evrópska fjármálaeftirlitskerfið gæti gegnt mikilvægu hlutverki þegar kreppa steðjaði að.
- 6) Evrópuþingið og ráðið samþykkti árið 2010 þrjár reglugerðir um að koma á fót evrópsku eftirlitsstofnunum: Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 ⁽²⁾ um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) sem hluta af evrópska fjármálaeftirlitskerfinu.
- 7) Nauðsynlegt er að breyta löggjöf Sambandsins á sviði starfsemi hinna þriggja evrópsku eftirlitsstofnana svo að evrópska fjármálaeftirlitskerfið geti starfað á skilvirkum hátt. Slíkar breytingar varða skilgreiningu á umfangi tiltekinna valdheimilda evrópsku eftirlitsstofnananna, samþættingu ákvæðinna valdheimilda í fyrirliggjandi ferlum sem er að finna í viðeigandi löggjöf Sambandsins og breytingar til að tryggja snurðulausa og skilvirka starfsemi evrópsku eftirlitsstofnananna með skírskotun til evrópska fjármálaeftirlitskerfisins.
- 8) Í kjölfar stofnunar evrópsku eftirlitsstofnananna ætti því að þróa sameiginlega reglubók til að tryggja samræmda samhæfingu og samræmda beitingu og leggja þannig af mörkum til meiri skilvirkni í starfsemi innri markaðarins og skilvirkari framkvæmd eftirlits á vettvangi rekstrareinda. Með reglugerðunum sem komu á fót evrópska fjármálaeftirlitskerfinu er kveðið á um að evrópsku eftirlitsstofnunum sé heimilt, að því er varðar svið sem eru sérstaklega sett fram í viðkomandi löggjöf, að semja drög að tæknistöðlum til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina til samþykkis í samræmi við 290. gr. og 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, með framseldum gerðum eða framkvæmdargerðum. Þar sem í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/78/ESB ⁽⁴⁾ er tilgreindur fyrsti hópur slíkra sviða ætti þessi tilskipun að tilgreina fleiri svið, einkum fyrir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB og 2009/138/EB ⁽⁵⁾, fyrir reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 ⁽⁶⁾ og reglugerðir (ESB) nr. 1094/2010 og nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/78/ESB frá 24. nóvember 2010 að því er varðar valdsvið evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin) og evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) (Stjtuð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 120).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtuð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki (Stjtuð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1).

- 9) Með viðkomandi lagagerðum ber að koma á sviðum þar sem evrópsku eftirlitsstofnanirnar hafa valdheimildir til að semja drög að tæknistöðlum og hvernig á að samþykkja þá. Í viðkomandi lagagerðum ber að mæla fyrir um þætti, skilyrði og forskriftir, eins og tilgreint er í 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, ef um er að ræða framseldar gerðir.
- 10) Með auðkenningu sviða þar sem ætti að koma á tæknistöðlum ber að koma á viðeigandi jafnvægi milli þess að búa til einn samræmdan reglubálk og forðast óþarflega flóknar reglugerðir og framfylgd þeirra. Aðeins ætti að velja þau svið þar sem samræmdar tæknireglur stuðla verulega og með skilvirkum hætti að því að ná markmiðum viðkomandi lagagerða, um leið og tryggt er að stefnumótandi ákvarðanir Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar séu í samræmi við hefðbundnar málsmeðferðarreglur þeirra.
- 11) Mál sem falla undir tæknistaðla ættu að vera tæknilegs eðlis í raun og útfærsla þeirra kalla á aðkomu sérfræðinga eftirlitsaðilans. Í tæknilegum eftirlitsstöðlum, er samþykktir eru sem framseldar gerðir skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, ætti að útfæra, tilgreina og ákvarða frekar skilyrðin fyrir samræmdri samhæfingu reglnanna í lagagerðunum, sem Evrópuþingið og ráðið hafa samþykkt, sem auka við eða breyta vissum atriðum sem ekki teljast grundvallaratriði þeirra. Hins vegar ættu tæknilegir framkvæmdarstaðlar, sem samþykktir eru sem framkvæmdargerðir skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að koma á skilyrðum um samræmda beitingu lagagerða. Í tæknistöðlum ættu ekki að felast stefnumótandi ákvarðanir.
- 12) Viðeigandi er, þegar um er að ræða tæknilega eftirlitsstaðla, að beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 10.-14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, eftir því sem við á. Samþykkja ber tæknilega framkvæmdarstaðla í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 og reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, eftir því sem við á.
- 13) Tæknilegir eftirlits- og framkvæmdarstaðlar ættu að stuðla að því að koma á sameiginlegri reglubók fyrir lög um fjármálaþjónustu sem leiðtogaráðið studdi í niðurstöðum sínum frá júní 2009. Að því marki sem ákveðnar kröfur í löggjöf Sambandsins eru ekki samræmdar til fulls, og í samræmi við varúðarregluna um eftirlit, þróun tæknilegra eftirlits- og framkvæmdarstaðla, tilgreiningu eða ákvarðanatöku um skilyrði fyrir beitingu þessara krafna, ættu þær ekki að hindra aðildarríkin í því að fara fram á viðbótarupplýsingar eða framfylgja strangari kröfum. Tæknilegir eftirlits- og framkvæmdarstaðlar ættu því að gera aðildarríkjum kleift að krefjast viðbótarupplýsinga eða gera strangari kröfur á sértækum sviðum, ef slíkar lagagerðir kveða á um slíkt svigrúm.
- 14) Í samræmi við reglugerðir (ESB) nr. 1093/2010, 1094/2010 og 1095/2010 ættu Evrópsku eftirlitsstofnanirnar, áður en þær leggja tæknilega eftirlits- eða framkvæmdarstaðla fram fyrir framkvæmdastjórnina, eftir því sem við á, að hafa opið samráð við almenning um þá og greina mögulegan kostnað og ávinning þar að lútandi.
- 15) Gera skal mögulegt að kveða á um umbreytingarráðstafanir í tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstöðlum, með fyrirvara um nægjanlega fresti, ef kostnaðurinn við tafarlausa framkvæmd yrði of mikill samanborið við þann ávinning sem hlytist þar af.
- 16) Þegar þessi tilskipun er samþykkt er vinnan í tengslum við undirbúning fyrir og samráðið um fyrstu ráðstafanir til að framkvæma regluramman samkvæmt tilskipun 2009/138/EB vel á veg komin. Til að tryggja að þessar ráðstafanir séu gerðar tímanlega þykir rétt að heimila framkvæmdastjórninni, á umbreytingartímabili, að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem kveðið er á um í þessari tilskipun, í samræmi við málsmeðferð við samþykkt framseldra gerða. Samþykkja ætti allar breytingar á slíkum framseldum gerðum eða, eftir að umbreytingartímabilinu er lokið, allar breytingar á tæknilegum eftirlitsstöðlum til framkvæmdar á tilskipun 2009/138/EB, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

- 17) Auk þess þykir rétt að heimila Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni, eftir tveggja ára umbreytingartímabil, að leggja til uppfærslur á nokkrum framseldum gerðum í formi tæknilegra eftirlitsstaðla. Þessar uppfærslur ætti að takmarka við tæknilega þætti viðkomandi framseldra gerða og ættu ekki að gefa til kynna ákvarðanir um áætlanir eða val á stefnu.
- 18) Þegar Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin undirbýr og semur drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að aðlaga framseldar gerðir að tæknipróun á fjármálamörkuðum ætti framkvæmdastjórnin að sjá til þess að sending upplýsinga um gildissvið þessara draga að tæknilegum eftirlitsstöðlum til Evrópuþingsins og ráðsins sé samhliða, tímanleg og viðeigandi.
- 19) Í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 er kveðið á um fyrirkomulag til að leysa ágreiningsmál milli landsbundinna eftirlitsyfirvalda. Hlutaðeigandi evrópsk eftirlitsstofnun ætti, ef innlent eftirlitsyfirvald greinir á við málsmeðferð eða efni aðgerða eða aðgerðarleysis annars innlends eftirlitsyfirvalds á sviðum sem tilgreind eru í lagagerðum Sambandsins í samræmi við þær reglugerðir þegar viðeigandi lagagerðir krefjast samvinnu, samræmingar eða sameiginlegrar ákvörðunartöku af hendi innlendra eftirlitsyfirvalda frá fleiri en einu aðildarríki, að geta aðstoðað þau, að beiðni eins af hlutaðeigandi innlendu eftirlitsyfirvöldunum, við að komast að samkomulagi innan þeirra tímamarka sem evrópska eftirlitsstofnunin setur og ber þeim að hafa hliðsjón af gildandi löggjöf þar að lútandi og því hversu ágreiningurinn er áfíðandi og flókinn. Evrópska eftirlitsstofnunin ætti að geta jafnað slíkan ágreining ef hann er viðvarandi.
- 20) Í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 er gerð krafa um að tilgreina skuli í löggjöf um tiltekinn geira hvenær heimilt sé að beita fyrirkomulaginu til að leysa ágreiningsmál milli landsbundinna eftirlitsstofnana. Með tilskipun þessari ætti að auðkenna fyrstu tilvikin af þessum toga innan váttrygginga- og endurtryggingageirans og setja fyrirvara um að bæta við fleiri slíkum tilvikum í framtíðinni. Tilskipun þessi ætti ekki að hindra evrópsku eftirlitsstofnanirnar í að grípa til aðgerða í samræmi við aðrar valdheimildir eða sinna skyldum sem tilgreindar eru í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010, þ.m.t. sáttumleitun sem ekki er bindandi, og framlag til samræmdar, skilvirkrar og árangursríkrar beitingar á lögum Sambandsins. Enn fremur er breytinga þörf til að tryggja gagnsæi og lágmarkstruflun á ferlinu sem snýr að því að ná sameiginlegri ákvörðun á sviðum þar sem einhvers konar sáttumleitun, sem ekki er bindandi, er fyrir hendi í viðkomandi lögum eða þar sem frestur er fyrir eitt eða fleiri innlend eftirlitsyfirvöld til að taka sameiginlegar ákvarðanir, en einnig til að tryggja, ef nauðsyn krefur, að evrópsku eftirlitsstofnanirnar séu færar um að leysa deilumál. Bindandi málsmeðferð fyrir lausn deilumála er hugsuð til að finna lausn í aðstæðum þar sem landsbundin eftirlitsyfirvöld geta ekki komið sér saman um hvernig greiða eigi úr formlegu eða efnislegu ágreiningsefni sem varðar reglufylgni við lög Sambandsins.
- 21) Í þessari tilskipun ætti því að tilgreina aðstæður þar sem jafna þarf formlegan eða efnislegan ágreining sem varðar reglufylgni við lög Sambandsins og landsbundin eftirlitsyfirvöld geta ekki leyst með eigin tilstyrk. Við slíkar aðstæður ætti eitt af hlutaðeigandi landsbundnum eftirlitsyfirvöldum að geta vísað ágreiningnum til viðkomandi evrópskrar eftirlitsstofnunar. Þeirri evrópsku eftirlitsstofnun ber að fara eftir stofnreglugerð sinni og þessari tilskipun. Hún ætti að geta krafist hlutaðeigandi innlent eftirlitsyfirvald um að grípa til sértækra aðgerða eða að grípa ekki til aðgerða til að jafna ágreininginn og tryggja reglufylgni við lög Sambandsins, með bindandi hætti fyrir hlutaðeigandi innlend eftirlitsyfirvöld. Ákvarðanir, sem evrópskt eftirlitsyfirvald tekur í tilvikum þar sem viðkomandi lagagerð Sambandsins felur aðildarríkinu ákvörðunarvald, ættu ekki að koma í stað þess að landsbundin eftirlitsyfirvöld beiti ákvörðunarvaldinu ef það er í samræmi við lög Sambandsins.
- 22) Í tilskipun 2009/138/EB er kveðið á um sameiginlegar ákvarðanir um að samþykkja umsóknir um að nota eigið líkan á vettvangi samstæðu og dótturfélags, að samþykkja umsóknir um að fella dótturfélag undir 238. gr. og 239. gr. þeirrar tilskipunar og tilgreiningu á samstæðueftirlitsaðila á öðrum grunni en viðmiðununum sem settar eru fram í 247. gr. hennar. Breytingar á öllum þessum sviðum ættu að tiltaka greinilega að ef deilumál rís gæti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin leyst úr því með því að nota ferlana sem lýst er í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010. Sú aðferð tekur af tvímæli um að þótt ákvarðanir Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar geti ekki komið í stað þess að landsbundin eftirlitsyfirvöld beiti ákvörðunarvaldi sínu ætti að vera hægt að leysa deilumál og efla samvinnu áður en landsbundið eftirlitsyfirvald tekur endanlega ákvörðun eða tilkynnir stofnun um hana. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin ætti að leysa deilumál með því að miðla málum milli landsbundinna yfirvalda sem hafa andstæð sjónarmið.

- 23) Nýja eftirlitsskipulagið, sem komið var á fót með Evrópska fjármálaeftirlitskerfinu, mun krefjast náinnar samvinnu landsbundinna eftirlitsyfirvalda við evrópsku eftirlitsstofnanirnar. Breytingar á viðkomandi lagagerðum ættu að tryggja að engar lagalegar hindranir séu í vegi fyrir skyldubundnum upplýsingaskiptum sem um getur í reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 og að framlagning gagna valdi ekki óþarfa stjórnsýsluálagi.
- 24) Þess ætti að vera krafist að váttrygginga- og endurtryggingafélög veiti aðeins slíkar upplýsingar til landsbundinna eftirlitsyfirvalda sinna sem nauðsynlegar eru í tilgangi eftirlits, með tilliti til markmiða með eftirliti eins og mælt er fyrir um í tilskipun 2009/138/EB. Aðeins ætti að gera kröfu um upplýsingar settar fram í tæmandi skrá yfir eignir, lagðar fram lið fyrir lið, og aðrar upplýsingar oftast en árlega ef viðbótarþekkingin sem landsbundin eftirlitsyfirvöld fá í þeim tilgangi að hafa eftirlit með fjárhagslegu heilbrigði fyrirtækjanna, eða með tilliti til mögulegra áhrifa af ákvörðunum þeirra á fjármálastöðugleika, vegur þyngra en álagið sem felst í því að reikna út og leggja fram viðkomandi upplýsingar. Eftir að hafa lagt mat á eðli, umfang og það hversu flóknar áhætturnar eru sem felast í starfsemi fyrirtækisins ættu landsbundin eftirlitsyfirvöld aðeins að hafa vald til að takmarka tíðni og umfang upplýsinga sem ber að leggja fram eða vera undanþegnar frá skýrslugjöf lið fyrir lið ef fyrirtækið fer ekki umfram tiltekin viðmiðunarmörk. Tryggja ætti að minnstu fyrirtækin séu tæk að því er varðar takmarkanir og undanþágur og að þau fyrirtæki séu ekki yfir 20% af líf- og skaðatryggingamarkaði aðildarríkis eða endurtryggingamarkaði þess.
- 25) Til að tryggja að upplýsingarnar, sem váttrygginga- og endurtryggingafélög eða eignarhaldsfélög á váttryggingasviði sem taka þátt, leggja fram á vettvangi samstæðunnar séu nákvæmar og ítarlegar ættu landsbundin eftirlitsyfirvöld að því er varðar fyrirtæki innan samstæðu hvorki að heimila takmarkanir á þeim upplýsingum sem leggja skal fram né undanþágur frá kröfunni um skýrslugjöf lið fyrir lið, nema innlenda eftirlitsyfirvaldið sé fullvisst um að skýrslugjöfin væri óviðeigandi miðað við eðli, umfang og það hve flóknar áhætturnar eru sem felast í starfsemi samstæðunnar.
- 26) Á sviðum þar sem framkvæmdastjórnin hefur nú vald samkvæmt tilskipun 2009/138/EB til að samþykka framkvæmdarráðstafanir, ef þær ráðstafanir eru gerðir, aðrar en lagagerðir, sem hafa almennt gildi, til að auka við eða breyta vissum atriðum sem ekki teljast grundvallaratriði í viðkomandi lagagerð í skilningi 290. gr. í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, ætti framkvæmdastjórnin að hafa vald til að samþykka framseldar gerðir í samræmi við þá grein eða tæknilega eftirlitsstaðla í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.
- 27) Til að tryggja að öll váttrygginga- og endurtryggingafélög sitji við sama borð við útreikning á gjaldþolskröfunni (SCR) á grundvelli stöðluðu formúlunnar samkvæmt tilskipun 2009/138/EB, eða með hliðsjón af markaðspróun, ætti framkvæmdastjórnin að hafa umboð til að samþykka framseldar gerðir í tengslum við útreikning á gjaldþolskröfunni á grundvelli stöðluðu formúlunnar.
- 28) Ef áhættur falla ekki á fullnægjandi hátt undir undireiningu ætti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin að hafa umboð til að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í tengslum við magntakmarkanir og hæfisviðmiðanir um eignir fyrir gjaldþolskröfuna á grundvelli stöðluðu formúlunnar.
- 29) Til að tryggja samræmdan útreikning váttrygginga- og endurtryggingafélaga á váttryggingaskuld samkvæmt tilskipun 2009/138/EB er nauðsynlegt að miðlæg stofnun leiði út, birti og uppfæri reglulega tilteknar tæknilegar upplýsingar um viðeigandi áhættulausan vaxtaferil, með tilliti til athugana á fjármálamarkaði. Aðferðin, sem notuð er við að leiða út viðeigandi áhættulausan vaxtaferil, ætti að vera gagnsæ. Þessi verkefni eru tækni- og váttryggingalegs eðlis og því ætti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin að framkvæma þau.
- 30) Að því er varðar viðeigandi áhættulausan vaxtaferil ætti að forðast gerviflókt váttryggingaskuldar og hæfs gjaldþols og hvetja til góðrar áhættustýringar. Valið á upphafspunkti við framreikning á áhættulausum vöxtum ætti að gera fyrirtækjum kleift að jafna saman við skuldabréf fjárstreymi sem er afvaxtað með vöxtum sem ekki eru framreiknaðir við útreikning á besta mati. Við markaðsaðstæður sem eru svipaðar þeim sem eru á gildistökudegi þessarar tilskipunar ætti upphafspunktur við framreikninginn á áhættulausum vöxtum, sérstaklega fyrir evrur, að vera við 20 ára líftíma. Við markaðsaðstæður sem eru svipaðar þeim sem eru á gildistökudegi þessarar tilskipunar ætti framreiknaði hluti viðeigandi áhættulauss vaxtaferils, einkum fyrir evruna, að leita saman við endanlega framvirka vexti (e. *ultimate forward rate*) þannig að munurinn á framreiknuðum framvirkum vöxtum, fyrir líftíma sem er 40 ár frá upphafspunkti framreiknings,

og endanlegum framvirkum vöxtum sé ekki meiri en þrjú grunnpunktar. Fyrir aðra gjaldmiðla en evru ætti að taka tillit til eiginleika staðbundinna skuldabréfa- og skiptasamningamarkaða við ákvörðun á upphafspunkti framreiknings á áhættulausum vöxtum og viðeigandi samleitnitímabili fyrir endanlegu framvirku vextina.

- 31) Ef váttrygginga- og endurtryggingafélög eiga skuldabréf eða aðrar eignir, sem hafa svipaða eiginleika fjárstreymi fram að gjalddaga, eru þeir ekki óvarðir fyrir áhættu vegna breytinga á áhættuálagi á þessar eignir. Til að komast hjá því að breytingar á áhættuálagi hafi áhrif á fjárhæð gjaldþols þessara fyrirtækja ætti að heimila þeim að breyta áhættulausum vaxtaferli við útreikning á besta mati í samræmi við hreyfingar á áhættuálagi á eignir þeirra. Beiting slíkrar aðlögunar vegna samræmingar ætti að vera með fyrirvara um samþykki eftirlitsyfirvalda og ströng skilyrði um eignir og skuldir ættu að tryggja að váttrygginga- og endurtryggingafélögn geti átt eignir sínar fram að gjalddaga. Einkum ætti að jafna saman fjárstreymi eigna og skulda og eignunum ætti aðeins að skipta út í þeim tilgangi að viðhalda jöfnuninni ef vænt fjárstreymi hefur breyst verulega eins og þegar um er að ræða lækkingu eða vanskil skuldabréfs. Váttrygginga- og endurtryggingafélög ættu að birta opinberlega áhrifin af þessum aðlögunum vegna samræmingar á fjárhagsstöðu þeirra til að tryggja fullnægjandi gagnsæi.
- 32) Til að koma í veg fyrir sveifluaukandi fjárfestingaraðferðir ætti að heimila váttrygginga- og endurtryggingafélögum að breyta viðeigandi áhættulausum vaxtaferli vegna útreiknings á besta mati á váttryggingaskuld til að draga úr áhrifum af ýktu áhættuálagi á skuldabréf. Slík aðlögun vegna óstöðugleika ætti að fara fram á grundvelli viðmiðunareignasafna fyrir viðkomandi gjaldmiðla þessara fyrirtækja og, ef nauðsyn krefur til að tryggja að hún sé dæmigerð, á grundvelli viðmiðunareignasafna fyrir landsbundna tryggingamarkaði. Váttrygginga- og endurtryggingafélög ættu að birta opinberlega áhrifin af aðlögun vegna óstöðugleika á fjárhagsstöðu þeirra til að tryggja fullnægjandi gagnsæi.
- 33) Í ljósi mikilvægis þess að afvaxta við útreikning á váttryggingaskuld ætti tilskipun 2009/138/EB að tryggja samræmd skilyrði fyrir val váttrygginga- og endurtryggingafélaga á afvöxtunarstuðlum. Til að tryggja slík samræmd skilyrði ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að mæla fyrir um viðeigandi áhættulausan vaxtaferil til að reikna út besta mat, grundvöll áhættuálags fyrir útreikning á aðlögun vegna samræmingar og aðlögun vegna óstöðugleika. Þessu valdi ber að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ⁽¹⁾. Þessar framkvæmdargerðir ættu að styðjast við tæknilegar upplýsingar sem koma frá og eru birtar af Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóða-eftirlitsstofnuninni. Nota ætti ráðgjafarnefndarmeðferðina við samþykkt framkvæmdargerða.
- 34) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir sem öðlist þegar í stað gildi þegar bryna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum sem varða viðeigandi áhættulausan vaxtaferil.
- 35) Til að draga úr möguleikum á óæskilegum, sveifluaukandi áhrifum ætti að framlengja frestinn til að endurheimta samræmi við gjaldþolskröfuna við óhagstæð undantekningartilvik, þ.m.t. við verulegt hrun á fjármálamörkuðum, viðvarandi lágvaxtaumhverfi og áhrifamikil stóráföll, sem hafa áhrif á váttrygginga- og endurtryggingafélög, sem eru verulegur hluti markaðarins, eða viðskiptasvið þar sem áhrifa gætir. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin ætti að bera ábyrgð á því að lýsa því yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða og fela ætti framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja ráðstafanir með framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem tilgreina viðmiðanirnar og viðeigandi málsmeðferðarreglur.
- 36) Með skírskotun til aðlögunar vegna samræmingar á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli, sem kveðið er á um samkvæmt þessari tilskipun, ætti að skilja kröfuna um að eignasafn váttrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga, sem aðlöguninni er beitt á, að viðkomandi eignasafn sé tilgreint, skipulagt og stýrt aðskilið frá annarri starfsemi fyrirtækisins og að ekki megi nota þessar eignir til að standa straum af tapi sem leiðir af annarri starfsemi fyrirtækisins, á efnahagslegan hátt. Hún ætti að ekki að gefa til kynna kröfu til aðildarríkja um að hafa lögfræðilegt hugtak yfir sjóð sem haldið er aðgreindum í innlendra löggiöf. Fyrirtæki sem beita aðlögun vegna samræmingar ættu að tilgreina, skipuleggja og stýra eigna- og skuldbindingasafninu aðskilið frá öðrum hlutum starfseminnar og ættu því ekki að hafa heimild til að verjast áhættunum, sem leiða af öðrum hlutum starfseminnar, með því að nota viðkomandi eignasafn. Á sama tíma og þetta

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjttð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

gerir skilvirka stýringu eignasafns mögulega þarf að endurspegla skert framsalshæfi og minnkað gildissvið vegna dreifingar milli viðkomandi eignasafns og annarra hluta fyrirtækisins, að því er varðar aðlögun vegna samræmingar, í leiðréttingum á gjaldþoli og gjaldþolskröfunni.

- 37) Áhættuálagið á viðmiðunareignasafnið sem um getur í þessari tilskipun ætti að ákvarða á gagnsæjan hátt með því að beita viðeigandi vísitölum, ef þær liggja fyrir.
- 38) Til að tryggja gagnsæja beitingu á aðlögun vegna óstöðugleika, aðlögun vegna samræmingar og umbreytingar-ráðstafananna um áhættulausa vexti og váttryggingaskuld, sem kveðið er á um samkvæmt þessari tilskipun, ættu váttrygginga- og endurtryggingafélög að birta opinberlega áhrifin af því að beita ekki þessum ráðstöfunum á fjárhags-stöðu þeirra, þ.m.t. á fjárhæð váttryggingaskulda, gjaldþolskröfu, lágmarksgjaldþol samkvæmt tilskipun 2009/138/EB, kjarnagjaldþol og fjárhæð gjaldþols sem nær yfir lágmarksgjaldþol og gjaldþolskröfuna.
- 39) Aðildarríkjum ætti að vera kleift að kveða á um í innlendri löggjöf sinni að innlend eftirlitsyfirvöld hafi vald til að heimila og, í undantekningartilvikum, hafna notkun á aðlögun vegna óstöðugleika.
- 40) Til að tryggja að tiltekin tæknileg ílagsgögn fyrir gjaldþolskröfuna við beitingu stöðluðu formúlnnar séu lögð fram á samræmdan hátt, t.d. til að gera það kleift að beita samhæftri nálgun við notkun mats, ætti að fela Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni tiltekin verkefni. Viðurkenningu lánsþæfismatsfyrirtækja ætti að laga að og samræma við reglugerð (EB) nr. 1060/2009, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽²⁾. Komast ætti hjá skörun við reglugerð (EB) nr. 1060/2009 og með tilliti til þess skal finna sameiginlegri nefnd evrópskra eftirlitsstofnana, sem komið var á fót með reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, nr. 1094/2010 og nr. 1095/2010, hlutverk. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin ætti að nýta sem best hæfi og reynslu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Framkvæmd þessara verkefna skal tilgreina enn frekar með ítarlegri hætti í ráðstöfunum sem skal samþykkja með framseldum gerðum eða framkvæmdargerðum.
- 41) Skrár yfir héraðsstjórnir og staðaryfirvöld, sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin birtir, ættu ekki að vera ítarlegri en þörf krefur til að tryggja að slík stjórnvöld eða yfirvöld njóti aðeins sömu meðferðar í tilvikum þegar áhættunarbær leiða af áhættuskuldbindingunni eru þær sömu og fyrir ríkisstjórnir.
- 42) Til að tryggja samhæfða nálgun samkvæmt tilskipun 2009/138/EB við ákvörðun á því hvenær má framlengja endur-reisnartímabilið, ef um er að ræða brot á gjaldþolskröfunni, ætti að tilgreina skilyrðin um óhagstæð undantekningartilvik. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin ætti að bera ábyrgð á því að lýsa því yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða og fela ætti framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja ráðstafanir með framseldum gerðum og framkvæmdargerðum sem tilgreina viðmiðanirnar og viðeigandi málsmeðferðarreglur, ef um er að ræða slík óhagstæð undantekningartilvik.
- 43) Til að tryggja stöðugleika þvert á atvinnugreinar og til að koma í veg fyrir misræmi milli hagsmuna fyrirtækja sem „endurpakka“ útlán í seljanleg verðbréf og aðra fjármálagerninga (útgefanda eða umsýsluaðila) og hagsmuna váttrygginga- eða endurtryggingafélaga sem fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum, ætti framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja framkvæmdarráðstafanir með framseldum gerðum í tengslum við fjárfestingar í endurpökkuðum útlánnum samkvæmt tilskipun 2009/138/EB sem tilgreina ekki aðeins skilyrðin heldur einnig afleiðingar þess að uppfylla ekki þessi skilyrði.
- 44) Til að stuðla að aukinni samleitni málsmeðferðar við samþykki eftirlitsyfirvalda, sem kveðið er á um í tilskipun 2009/138/EB, á notkun tiltekinna breyta, stefnum um breytingar á líkönum, félögum með sérstakan tilgang og setningu eða afnámi viðbótargjaldþolskrafna, ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja ráðstafanir með framseldum gerðum, sem tilgreina viðeigandi málsmeðferð á þessum sviðum.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæriskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfa-fyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjttð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfæriseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjttð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

- 45) Þróun alþjóðasamtaka váttryggingaefirlita á alþjóðlegum áhættumiðaðum gjaldþolsstaðli stendur yfir og heldur áfram að hlúa að aukinni alþjóðlegri samræmingu eftirlits og samstarfi. Ákvæðin í tilskipun 2009/138/EB varðandi framseldar gerðir framkvæmdastjórnarinnar, sem ákvarða jafngildi gjaldþols- og varfærnisfyrirkomulags þriðja lands, eru í samræmi við markmiðið um að hvetja til alþjóðlegrar samleitni að innleiðingu á áhættumiððu gjaldþols- og varfærnisfyrirkomulagi. Til að hafa í huga að sum þriðju lönd þurfa meiri tíma til að aðlagast og innleiða gjaldþols- og varfærnisfyrirkomulag sem uppfyllir viðmiðanirnar til að hljóta viðurkenningu sem jafngilt fyrirkomulag er nauðsynlegt að tilgreina skilyrðin í tengslum við meðhöndlun þess háttar fyrirkomulags þriðja lands til að viðkomandi þriðju lönd hljóti tímabundna viðurkenningu sem jafngild lönd. Framseldar gerðir framkvæmdastjórnarinnar sem ákvarða tímabundið jafngildi ættu, eftir því sem við á, að taka tillit til þróunar á alþjóðavettvangi. Ef framkvæmdastjórnin ákvarðar að varfærnisfyrirkomulag þriðja lands varðandi samstæðueftirlit sé jafngilt tímabundið ætti að heimila viðbótarskýrslugjöf vegna eftirlits til að tryggja vernd váttryggingartaka og rétthafa í Sambandinu.
- 46) Vegna sérstaks eðlis tryggingamarkaðarins og til að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög, sem komið er á fót í þriðju löndum, hvort sem móðurfélag þeirra hefur staðfestu í Sambandinu eða ekki, ætti framkvæmdastjórnin að geta ákvarðað að þriðja land sé jafngilt til bráðabirgða að því er varðar útreikning á gjaldþolskröfum samstæðu og hæfu gjaldþoli til að uppfylla þessar kröfur.
- 47) Til að tryggja að áhugasamir hagsmunaaðilar séu upplýstir á tilhlýðilegan hátt um skipulag váttrygginga- og endurtryggingasamstæða er nauðsynlegt að upplýsingar um rekstrarform þeirra að lögum og stjórnunarhætti og stjórnskipulag séu gerðar aðgengilegar almenningi. Þessar upplýsingar ættu a.m.k. að innihalda lagalegt heiti, tegund starfsemi og staðfestuland dótturfélaga, mikilvæg tengd félög og mikilvæg útibú.
- 48) Ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar þess efnis hvort gjaldþols- eða varfærnisfyrirkomulag þriðja lands sé að fullu eða tímabundið jafngilt ættu, ef við á, að taka tillit til tilvistar, gildistíma og eðlis umbreytingarráðstafana í reglum þriðju landa.
- 49) Til að gera evrópska samvinnufélaginu, sem komið var á fót með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 ⁽¹⁾, kleift að veita váttrygginga- og endurtryggingaþjónustu er nauðsynlegt að auka skrána fyrir leyfileg lagaleg form váttrygginga- og endurtryggingafélaga samkvæmt tilskipun 2009/138/EB þannig að hún nái yfir evrópska samvinnufélagið.
- 50) Lágmarksfjárhæð lágmarksgjaldþols í evrum fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög skal aðlöguð. Slík aðlögun er afleiðing reglulegrar leiðréttingar á gildandi lágmarksgjaldþolskröfum til slíkra fyrirtækja gerðar til að taka tillit til verðbólgu.
- 51) Útreikningur á gjaldþolskröfunni fyrir sjúkratryggingar ætti að endurspeglar innlend jöfnunarkerfi og ætti einnig að taka tillit til breytinga á innlendri heilbrigðislöggjöf, þar sem þessir þættir eru grundvöllur tryggingakerfisins á viðkomandi heilbrigðismörkuðum.
- 52) Tilteknu framkvæmdarvaldi, sem veitt er samkvæmt 202. gr. stofnsáttmála Evrópubandalaganna, ætti að skipta út fyrir viðeigandi ákvæði samkvæmt 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
- 53) Samræma ætti málsmeðferð í nefndum við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 290. gr. hans, í hverju tilviki fyrir sig. Framkvæmdastjórnin ætti að fá umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, til að hafa hliðsjón af tækniþróun á fjármálamörkuðum og tilgreina kröfurnar sem mælt var fyrir um í tilskipunum sem hefur verið breytt með þessari tilskipun. Einkum ætti að samþykkja framseldar gerðir með ítarlegri upplýsingum um kröfur um stjórnunarhætti, verðmat, skýrslugjöf vegna eftirlits og opinbera birtingu, ákvörðun og flokkun á gjaldþoli, stöðluðu formúluna fyrir útreikning á gjaldþolskröfu (þ.m.t. allar síðari breytingar á viðbótargjaldþolskröfum) og val á aðferðum og forsendum fyrir útreikning á váttryggingaskuld.

(1) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 frá 22. júlí 2003 um samþykktir fyrir Evrópusamvinnufélög (SCE) (Stjtúð. ESB. L 207, 18.8.2003, bls. 1).

- 54) Í yfirlýsingu nr. 39 um 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, sem fylgir með í viðauka við lokagerð ríkjarráðstefnunnar sem samþykkti Lissabonsáttmálann, hafði ráðstefnan hliðsjón af fyrirætlun framkvæmdastjórnarinnar að halda áfram að hafa samráð við sérfræðinga sem tilnefndir eru af aðildarríkjunum við undirbúning að drögum að afleiddum gerðum á sviði fjármálaþjónustu, í samræmi við viðteknar venjur.
- 55) Evrópuþingið og ráðið ættu að hafa þrjá mánuði frá tilkynningardegi til að andmæla framseldri gerð. Evrópuþingið eða ráðið ættu að geta haft frumkvæði að því að framlengja þetta tímabil um þrjá mánuði þegar mikilvægir þættir eiga í hlut. Evrópuþingið og ráðið ættu einnig að geta upplýst aðrar stofnanir um þær fyrirætlanir sínar að hreyfa ekki andmælum. Skjót samþykkt á framseldum gerðum á sérstaklega við þegar um frest er að ræða, t.d. ef tímaáætlun varðandi samþykki framkvæmdastjórnarinnar á framseldum gerðum er í grundvallargerðinni.
- 56) Í ljósi fjármálakreppunnar og sveifluaukandi kerfa, sem stuðluðu að upphafi og juku áhrif hennar, lögðu ráðgjafanefndin um fjármálastöðugleika, Baselnefndin um bankaefirlit og G20-hópurinn fram tilmæli til að draga úr sveifluaukandi áhrifum fjárhagsreglugerða. Þessi tilmæli hafa beina þýðingu fyrir váttrygginga- og endurtryggingafélög sem mikilvægir þættir fjármálakerfisins.
- 57) Til að ná fram samræmdri beitingu þessarar reglugerðar og til að tryggja þjóðhagsvarúðaryfirlit alls staðar í Sambandinu þykir rétt að evrópska kerfisáhrættaráðið, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ⁽¹⁾, útfæri meginreglur sniðnar að efnahag Sambandsins.
- 58) Fjármálakreppan leiddi í ljós þá staðreynd að fjármálastofnanir vanmátu mjög umfang greiðslufallsáhattu mótaðila í tengslum við OTC-afleiður. Þetta hvatti G20-hópin, í september 2009, til að krefjast þess að fleiri OTC-afleiður yrðu stöðustofnaðar fyrir milligöngu miðlægs mótaðila. Hópurinn óskaði auk þess eftir því að þær OTC-afleiður sem ekki væri mögulegt að stöðustofna miðlægt myndu falla undir strangar kröfur um gjaldþol til að endurspeglar almennilega auknar áhættur sem þeim fylgja.
- 59) Útreikningurinn á stöðluðu formúlunni fyrir gjaldþolskröfu ætti að meðhöndla áhættuskuldbindingar gagnvart fullgildum, miðlægum mótaðilum í samræmi við meðhöndlun slíkra áhættuskuldbindinga í gjaldþolskröfum lána- og fjármálastofnana, eins og þær eru skilgreindar í 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, einkum með tilliti til mismunandi meðhöndlunar fullgildra, miðlægra mótaðila og annarra mótaðila.
- 60) Til að tryggja að markmiðum Sambandsins um sjálfbæran vöxt til langs tíma og markmiðunum í tilskipun 2009/138/EB um að vernda fyrst og fremst váttryggingartaka og að tryggja fjármálastöðugleika verði áfram mætt ætti framkvæmdastjórnin, innan fimm ára frá beitingu tilskipunar 2009/138/EB, að endurskoða hversu viðeigandi aðferðirnar, forsendurnar og stöðluðu breyturnar, sem notaðar eru við útreikning á stöðluðu formúlunni fyrir gjaldþolskröfunna, eru. Endurskoðunin ætti einkum að byggjast á heildarreynslu váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem nota stöðluðu formúluna vegna gjaldþolskröfunnar á umbreytingartímabilinu. Endurskoðunin ætti einnig að taka tillit til árangurs allra eignaflokka og fjármálagerna, atferlis fjárfesta í þessum eignum og fjármálagerningum og þróun í setningu alþjóðlegra staðla í fjármálaþjónustu. Það gæti þurft að forgangsraða endurskoðunina á stöðluðu breytunum fyrir tiltekna eignaflokka, s.s. verðbréf með fastri ávöxtun og innviði til langs tíma.
- 61) Til að gera snurðulaus umskipti yfir í nýtt fyrirkomulag samkvæmt tilskipun 2009/138/EB möguleg er nauðsynlegt að kveða á um innleiðingu í áföngum og tilteknar umbreytingarráðstafanir. Umbreytingarráðstafanirnar ættu að miða að því að komast hjá röskun á markaði og takmarka truflun á öðrum afurðum, auk þess að tryggja aðgengileika váttrygginga-afurða. Umbreytingarráðstafanirnar ættu að hvetja fyrirtæki til að færa sig í átt að því að uppfylla sérstakar kröfur nýja fyrirkomulagsins eins fljótt og mögulegt er.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðarefirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáhrættaráðsins (Stj.Íð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

- 62) Nauðsynlegt er að kveða á um umbreytingarfyrirkomulag að því er varðar rekstur varðandi starfstengdan lífeyri sem váttryggingafélög stunda skv. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB ⁽¹⁾ á meðan framkvæmdastjórnin framkvæmir endurskoðun sína á þeirri tilskipun. Umbreytingarfyrirkomulagið ætti að falla úr gildi um leið og breytingarnar á tilskipun 2003/41/EB taka gildi.
- 63) Þrátt fyrir fyrirhugaða beitingu tilskipunar 2009/138/EB, einkum í tilgangi mats í tengslum við samþykkt eigin líkana, viðbótargjaldþol, flokkun á gjaldþoli, notkun tiltekinna breyta, félög með sérstakan tilgang, gildistíma undireininga hlutabréfaáhættu á grundvelli gildistíma og umbreytingarákvæði um útreikning á besta mati að því er tekur til váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga, sem samsvara innborguðum iðgjöldum vegna gildandi samninga, ættu tilskipanir ráðsins 64/225/EBE ⁽²⁾, 73/239/EBE ⁽³⁾, 73/240/EBE ⁽⁴⁾, 76/580/EBE ⁽⁵⁾, 78/473/EBE ⁽⁶⁾, 84/641/EBE ⁽⁷⁾, 87/344/EBE ⁽⁸⁾, 88/357/EBE ⁽⁹⁾ og 92/49/EBE ⁽¹⁰⁾, og tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB ⁽¹¹⁾, 2001/17/EB ⁽¹²⁾, 2002/83/EB ⁽¹³⁾ og 2005/68/EB ⁽¹⁴⁾ (sem í sameiningu eru nefndar „Gjaldþol I“), eins og þeim er breytt með gerðunum sem skráðar eru í A-hluta VI. viðauka við tilskipun 2009/138/EB, að gilda áfram til loka árs 2015.
- 64) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningunni um lögleiðingar-ráðstafanir sínar fylgja eitt eða fleiri skjöl sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerninga. Að því er þessa tilskipun og tilskipun 2009/138/EB varðar telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.
- 65) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að bæta starfsemi innri markaðarins með því að tryggja hátt, skilvirkt og samræmt stig varfærins regluverks og eftirlits, að vernda váttryggingartaka og réttthafa og þar með einnig fyrirtæki og neytendur, vernda heilleika, skilvirkni og skipulega starfsemi fjármálamarkaða, viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins og styrkja samræmingu alþjóðlegs eftirlits, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs hennar og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 66) Því ber að breyta tilskipunum 2003/71/EB og 2009/138/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009, (ESB) nr. 1094/2010 og (ESB) nr. 1095/2010 til samræmis við það.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjútíð. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 64/225/EBE frá 25. febrúar 1964 um afnám hafta á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu á sviði endurtrygginga (Stjútíð. EB 56, 4.4.1964, bls. 878).

⁽³⁾ Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjútíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3).

⁽⁴⁾ Tilskipun ráðsins 73/240/EBE frá 24. júlí 1973 um afnám hafta á staðfesturétti á sviði atvinnurekstrar með frumtryggingar aðrar en líftryggingar (Stjútíð. EB L 228, 16.8.1973, bls. 20).

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 76/580/EBE frá 29. júní 1976 um breytingar á tilskipun 73/239/EBE um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjútíð. EB L 189, 13.7.1976, bls. 13).

⁽⁶⁾ Tilskipun ráðsins 78/473/EBE frá 30. maí 1978 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um samtryggingar innan Bandalagsins (Stjútíð. EB L 151, 7.6.1978, bls. 25).

⁽⁷⁾ Tilskipun ráðsins 84/641/EBE frá 10. desember 1984 með breytingu á fyrstu tilskipun 73/239/EBE, einkum að því er varðar aðstoð við ferðamenn, um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga (Stjútíð. EB L 339, 27.12.1984, bls. 21).

⁽⁸⁾ Tilskipun ráðsins 87/344/EBE frá 22. júní 1987 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um réttaráðstoðarváttryggingar (Stjútíð. EB L 185, 4.7.1987, bls. 77).

⁽⁹⁾ Önnur tilskipun ráðsins 88/357/EBE frá 22. júní 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum á sviði frumtrygginga, annarra en líftrygginga, um að greiða fyrir því að réttur til að stunda þjónustustarfsemi sé nýttur og um breytingu á tilskipun 73/239/EBE (Stjútíð. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1).

⁽¹⁰⁾ Tilskipun ráðsins 92/49/EBE frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar, aðrar en líftryggingar, og um breytingu á tilskipunum 73/239/EBE og 88/357/EBE (Þriðja tilskipun um skaðatryggingar) (Stjútíð. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1).

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB frá 27. október 1998 um viðbótareftirlit með váttryggingafélögum í váttryggingahópi (Stjútíð. EB L 330, 5.12.1998, bls. 1).

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/17/EB frá 19. mars 2001 um endurskipulagningu og slit váttryggingafélaga (Stjútíð. EB L 110, 20.4.2001, bls. 28).

⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/83/EB frá 5. nóvember 2002 um líftryggingar (Stjútíð. EB L 345, 19.12.2002, bls. 1).

⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/68/EB frá 16. nóvember 2005 um endurtryggingu og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE og 92/49/EBE, svo og tilskipunum 98/78/EB og 2002/83/EB (Stjútíð. ESB L 323, 9.6.2006, bls. 1).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 2003/71/EB

Tilskipun 2003/71/EB er breytt sem hér segir:

1) Í stað þriðju undirgreinar 4. mgr. 5. gr. kemur eftirfarandi:

„Sé endanlega skilmála útboðsins hvorki að finna í grunnlýsingunni né viðauka skulu þeir látnir fjárfestum í té og lagðir inn hjá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu og viðkomandi lögbært yfirvald tilkynnir lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu (-ríkjunum) um þá í hvert sinn sem fram fer almennt útboð, eins fljótt og unnt er og áður en útboðið hefst eða bréfin eru tekin til viðskipta, ef mögulegt er. Lögbæra yfirvaldið í heimaaðildarríkinu skal láta Evrópsku verðbréfamarkaðs-efirlitsstofnunni í té þessa endanlegu skilmála. Endanlegir skilmálar skulu einungis innihalda upplýsingar sem tengjast verðbréfalýsingunni og ekki skal nota þær til að auka við grunnlýsinguna. Ákvæði a-liðar 1. mgr. 8. gr. skulu gilda í slíkum tilvikum.“

2) Í stað 3. mgr. 11. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þessa grein, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina upplýsingarnar sem skal fella inn með tilvísun.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

3) Í stað 7. mgr. 13. gr. kemur eftirfarandi:

„7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samþykki á lýsingum, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina málsmeðferðarreglur við samþykki á lýsingunum og skilyrðin fyrir breytingu frestsins.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

4) Í stað 8. mgr. 14. gr. kemur eftirfarandi:

„8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þessa grein, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina ákvæðin um birtingu lýsinganna í 1.–4. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykka tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

5) Í stað 7. mgr. 15. gr. kemur eftirfarandi:

„7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þessa grein, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina ákvæðin um dreifingu auglýsinga, þar sem tilkynnt er um að fyrirhugað sé að bjóða almenningi verðbréf til kaups eða taka þau til viðskipta á skipulegan markað, einkum áður en lýsing hefur verið gerð aðgengileg almenningi eða áður en áskriftartímabil hefst, og tilgreina ákvæðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 1. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.“

6) Eftirfarandi grein bætist við:

„31. gr. a

Starfsfólk og tekjustofnar Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal meta þarfir fyrir starfslið og tekjustofna, sem framkvæmd valdheimilda og skyldna þess í samræmi við þessa tilskipun útheimtir, og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.“

2. gr.

Breytingar á tilskipun 2009/138/EB

Tilskipun 2009/138/EB er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 13. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi liður bætist við á eftir 32. lið:

„32a) „fullgildur, miðlægur mótaðili“: miðlægur mótaðili sem hefur annaðhvort hlotið starfsleyfi í samræmi við 14. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (*) eða verið viðurkenndur í samræmi við 25. gr. þeirrar reglugerðar,

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuvíðskiptaskrár (Stjútíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).“

b) Eftirfarandi liður bætist við:

„40) „utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki“: lánshæfismatsfyrirtæki sem er skráð eða vottað í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 (***) eða seðlabanki sem gefur út lánshæfismat sem fellur ekki undir þá reglugerð.

(***) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki (Stjútíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1).“

2) Í stað 3. mgr. 17. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a varðandi skrá yfir eyðublöð sem sett eru fram í III. viðauka, að undanskildum liðum 28 og 29 í A-, B- og C-hluta.“

3) Eftirfarandi grein bætist við:

„25. gr. a

Tilkynning og birting starfsleyfa eða afturköllun á starfsleyfi

Tilkynna skal hvert starfsleyfi eða hverja afturköllun á starfsleyfi til Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar) („EIOPA“) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 (***). Heiti sérhvers váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hefur fengið starfsleyfi skal skráð á lista. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra skrá þessa á vefsetri sínu.

(***) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjútíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).“

4) Í stað 4. mgr. 29. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framseldu gerðirnar og tæknilegu eftirlits- og framkvæmdarstaðlarnir sem framkvæmdastjórnin samþykkir skulu taka tillit til meðalhófsreglunnar og tryggja þar með að þessari tilskipun sé beitt hófsamlega, einkum hvað varðar lítil váttryggingafélög.

Drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin lagði fram í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, drögin að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem lögð voru fram í samræmi við 15. gr. hennar og viðmiðunarreglurnar og tilmælin sem gefin voru út í samræmi við 16. gr. skulu taka mið af meðalhófsreglunni og tryggja þar með að þessari tilskipun sé beitt hófsamlega, einkum hvað varðar lítil váttryggingafélög.“

5) Í stað 4. mgr. 31. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal í samræmi við 301. gr. a, með fyrirvara um 35. gr., 51. gr., 254. gr. (2. mgr.) og 256. gr., samþykkja framseldar gerðir í tengslum við 2. mgr. þessarar greinar, tilgreina lykilkætti sem birta á tölfraðileg gagnasöfn um og innihald skráa og birtingardag upplýsinga.

5. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja sameiginlega samhæfingu fyrir beitingu 2. mgr. þessarar greinar og með fyrirvara um 35. gr., 51. gr., 254. gr. (2. mgr.) og 256. gr., semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina samræmd snið og skipulag fyrir birtingu upplýsinga sem kveðið er á um í þessari grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

6) Eftirfarandi málsgreinar bætast við í 33. gr.:

„Ef eftirlitsyfirvald hefur upplýst eftirlitsyfirvöld í gistaðildarríki um að það hafi í hyggju að framkvæma sannprófun á staðnum í samræmi við fyrstu málsgrein og ef því eftirlitsyfirvaldi er bannað að nýta rétt sinn til að framkvæma þessa sannprófun á staðnum eða ef eftirlitsyfirvöld í gistaðildarríkinu geta ekki í raun nýtt rétt sinn til að taka þátt í samræmi við aðra málsgrein, geta eftirlitsyfirvöldin vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni er veittar samkvæmt þeirri grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin er heimilt, í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, að taka þátt í vettvangsrannsóknum þegar þær eru framkvæmdar sameiginlega á vegum tveggja eða fleiri eftirlitsyfirvalda.“

7) Ákvæðum 35. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað inngangshluta 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, leggi upplýsingar fyrir eftirlitsyfirvöld sem eru nauðsynlegar að því er varðar eftirlit, með tilliti til markmiðanna með eftirliti sem mælt er fyrir um í 27. gr. og 28. gr. Slíkar upplýsingar skulu a.m.k. taka til upplýsinga sem nauðsynlegar eru fyrir eftirfarandi til að framkvæma þá ferla sem um getur í 36. gr.“

b) Í stað 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Án þess að hafa áhrif á 4. mgr. 129. gr. geta hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, ef fyrirframskilgreindu tímabilin sem um getur í i. lið a-liðar 2. mgr. eru styttri en eitt ár, takmarkað reglulega skýrslugjöf vegna eftirlits ef:

a) framlagning viðkomandi upplýsinga væri of þyngjandi í samanburði við eðli, umfang og það hversu flóknar áhættur eru sem felast í viðskiptum fyrirtækisins,

b) skýrt er frá upplýsingunum hið minnsta árlega.

Eftirlitsyfirvöld skulu ekki takmarka reglulega skýrslugjöf vegna eftirlits sem fram fer oft en einu sinni á ári ef um er að ræða váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem eru hluti af samstæðu í skilningi c-liðar 1. mgr. 212. gr., nema fyrirtækið geti á fullnægjandi hátt sýnt eftirlitsyfirvaldinu fram á að regluleg skýrslugjöf oft en árlega sé óviðeigandi með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar.

Takmörkun á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits skal aðeins veitt fyrirtækjum sem eru ekki yfir 20% af líf- og skaðatryggingamarkaði og endurtryggingamarkaði aðildarríkis, eftir því sem við á, þar sem markaðshlutdeild á skaðatryggingamarkaðnum er á grundvelli vergra iðgjalda og markaðshlutdeild á líftryggingamarkaðnum er á grundvelli heildarváttryggingaskulda.

Eftirlitsyfyrirvöld skulu setja minnstu fyrirtækin í forgang þegar þau ákvarða hæfi fyrirtækjanna hvað þessar takmarkanir varðar.

7. Hlutaðeigandi eftirlitsyfyrirvöld geta takmarkað reglulega skýrslugjöf, eða undanþegið váttrygginga- og endurtryggingafélög frá skýrslugjöf lið fyrir lið, ef

- a) framlagning viðkomandi upplýsinga væri of þyngjandi í samanburði við eðli, umfang og það hversu flóknar áhættur eru sem felast í viðskiptum fyrirtækisins,
- b) afhending upplýsinganna er ekki nauðsynleg fyrir skilvirkt eftirlit félagsins,
- c) undanþágan grefur ekki undan stöðugleika hlutaðeigandi fjármálakerfa í Sambandinu og
- d) félagið getur veitt upplýsingarnar á sértækum grunni.

Eftirlitsyfyrirvöld skulu ekki undanþiggja váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem eru hluti af samstæðu í skilningi c-liðar 1. mgr. 212. gr., frá skýrslugjöf um einstaka liði nema félagið geti sýnt eftirlitsyfirdaldu fram á að skýrslugjöf um einstaka liði sé óviðeigandi með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar, og með tilliti til markmiðs fjármálastöðugleika.

Undanþága frá skýrslugjöf um einstaka liði skal aðeins veitt fyrirtækjum sem eru ekki yfir 20% af líf- og skaðatryggingamarkaði eða endurtryggingamarkaði aðildarríkis, eftir því sem við á, þar sem markaðshlutdeild á skaðatryggingamarkaðnum er á grundvelli vergra iðgjalda og markaðshlutdeild á líftryggingamarkaðnum er á grundvelli heildarváttryggingaskulda.

Eftirlitsyfyrirvöld skulu setja minnstu fyrirtækin í forgang þegar þau ákvarða hæfi fyrirtækjanna hvað þessar undanþágur varðar.

8. Að því er varðar 6. og 7. mgr., sem hluta af eftirlitsferlinum, skulu eftirlitsyfyrirvöld meta hvort framlagning upplýsinga væri of þyngjandi í samanburði við eðli, umfang og það hversu flóknar áhættur fyrirtækisins eru, með tilliti til, hið minnsta:

- a) heildarfjárhæðar iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna fyrirtækisins,
- b) flökts krafna og bóta sem fyrirtækið tryggir,
- c) markaðsáhættu sem fjárfestingar fyrirtækisins hafa í för með sér,
- d) stigs áhættusambjöppunar,
- e) heildarfjölda flokka váttrygginga og skaðatrygginga sem hefur verið veitt starfsleyfi,
- f) hugsanlegra áhrifa stýringar eigna fyrirtækisins á fjármálastöðugleika,
- g) kerfa og skipulags fyrirtækisins til að veita upplýsingar að því er varðar eftirlit, og hinnar skriflegu stefnu sem um getur í 5. mgr.,
- h) hversu viðeigandi stjórnkerfi félagsins er,
- i) fjárhæðar gjaldpols sem nær yfir gjaldpolskröfuna og lágmarksgjaldpól,
- j) þess hvort fyrirtækið sé bundið váttrygginga- eða endurtryggingafélag sem aðeins ver áhættur sem tengist iðnaðar- eða verslunarsamstæðunni sem það tilheyrir.

9. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem tilgreindar eru upplýsingar sem um getur í 1.–4. lið þessarar greinar, og fresti til að leggja fram þær upplýsingar, með það fyrir augum að tryggja, að því marki sem hæfilegt er, samleitni skýrslugjafar vegna eftirlits.

10. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-efirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um reglulega skýrslugjöf vegna eftirlits að því er varðar sniðmát fyrir afhendingu upplýsinga til eftirlitsyfirvalda þeirra sem um getur í 1. og 2. lið.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

11. Til að auka samfellda og samræmda beitingu 6. og 7. mgr. skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 til að tilgreina frekar aðferðirnar sem nota skal þegar markaðshlutdeildin sem um getur í 3. undirlið 6. og 7. liðar eru ákvarðaðar.“

8) Ákvæðum 37. gr. er breytt sem hér segir:

a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

i. Í stað b-liðar kemur eftirfarandi:

„b) eftirlitsyfirvöld komast að þeirri niðurstöðu að áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélagsins vikur í veigamiklum atriðum frá þeim forsendum sem liggja gjaldþolskröfunni til grundvallar, eins og hún er reiknuð út með því að nota eigið líkan, eða eigið hlutalíkan, í samræmi við 3. undirþátt 4. þáttar VI. kafla, þar sem tiltekna, megindlegar áhættur eru ekki teknar upp með fullnægjandi hætti og breytingin á líkaninu, til að endurspegla betur tiltekið áhættusnið, hefur ekki tekist innan viðeigandi tímaramma.“

ii. Eftirfarandi liður bætist við:

„d) váttrygginga- eða endurtryggingafélagið beitir aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b, aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d eða umbreytingarráðstöfunum sem um getur í 308. gr. c og 308. gr. d og eftirlitsyfirvaldið kemst að þeirri niðurstöðu að áhættusnið þess fyrirtækis vikur í veigamiklum atriðum frá þeim forsendum sem liggja þessum leiðréttingum og umbreytingarráðstöfunum til grundvallar.“

b) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Við þær aðstæður sem settar eru fram í a- og b-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafa reiknuð út á þann veg að tryggt sé að félagið fari að ákvæðum 3. mgr. 101. gr.

Við þær aðstæður sem settar eru fram í c-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafa vera í réttu hlutfalli við þær veigamiklu áhættur sem leiða af annmörkum þeim sem leiddu til þeirrar ákvörðunar eftirlitsyfirvalda að setja á viðbótargjaldþolskröfu.

Við þær aðstæður sem settar eru fram í d-lið 1. mgr. skal viðbótargjaldþolskrafa vera í réttu hlutfalli við þær veigamiklu áhættur sem leiða af frávikinu sem um getur í þeirri málsgrein.“

c) Í stað 6. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem mælt er fyrir um frekari forskriftir um þær aðstæður þegar heimilt er að koma viðbótargjaldþolskröfunni á.

7. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem mælt er fyrir um frekari forskriftir um aðferðir við útreikning á viðbótargjaldþolskröfunum.

8. Til að tryggja samræmd skilyrði beitingar í tengslum við þessa grein skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-efirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir ákvarðanir um að setja, reikna út og fjarlægja viðbótargjaldþolskröfur.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

9) Eftirfarandi undirgreinar bætast við 2. mgr. 38. gr.:

„Ef eftirlitsyfirvald hefur upplýst viðeigandi yfirvald í aðildarríki þjónustuveitandans um að það hyggist framkvæma skoðun á staðnum í samræmi við þennan lið, eða ef það framkvæmir skoðun á staðnum í samræmi við fyrstu undirgrein þar sem það eftirlitsyfirvald getur í reynd ekki beitt rétti sínum til að framkvæma þessa skoðun á staðnum, getur eftirlitsyfirvaldið vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin skal hafa rétt til að taka þátt í vettvangsskoðunum, í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, þegar þær eru framkvæmdar sameiginlega á vegum tveggja eða fleiri eftirlitsyfirvalda.“

10) Ákvæðum 44. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 2. mgr.:

„Ef váttrygginga- eða endurtryggingafélög beita þeirri aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b eða aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d skulu þau setja fram áætlun um greiðslugetu sem segir fyrir um inn- og útgreiðslur fjárstreymis í tengslum við eignir og skuldir sem fara að þessum leiðréttingum.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2a. Að því er varðar eigna- og skuldastýringu skulu váttrygginga- og endurtryggingafélög meta reglulega:

a) næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart forsendunum sem liggja til grundvallar framreikningi viðeigandi áhættulauss vaxtaferils sem um getur í 77. gr. a,

b) þegar aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b er beitt:

i. næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart forsendunum sem liggja til grundvallar útreikningi á aðlögun vegna samræmingar, þ.m.t. útreikningi á grundvelli áhættuálags sem um getur í b-lið 1. mgr., 77. gr. c, og hugsanlegum áhrifum nauðungarsölu eigna á hæft gjaldþol þeirra,

ii. næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart breytingum á samsetningu viðkomandi eignasafns,

iii. áhrif lækkunar aðlögunar vegna samræmingar niður í núll,

c) þegar aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d er beitt:

i. næmi eigin váttryggingaskulda og hæfs gjaldþols gagnvart forsendunum sem liggja til grundvallar útreikningi á aðlögun vegna óstöðugleika og hugsanlegum áhrifum nauðungarsölu eigna á hæft gjaldþol þeirra,

ii. áhrif lækkunar aðlögunar vegna óstöðugleika niður í núll.

Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu árlega leggja fram mat sem um getur í a-, b- og c-lið fyrstu undirgreinar til eftirlitsyfirvaldsins sem hluta af upplýsingunum sem tilkynnt er skv. 35. gr. Ef lækkan aðlögunar vegna samræmingar eða aðlögunar vegna óstöðugleika niður í núll myndi hafa í för með sér að ekki yrði farið að ákvæðum gjaldþolskröfu skal fyrirtækið einnig leggja fram greiningu á þeim ráðstöfunum sem það gæti gripið til við slíkar aðstæður til að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða draga úr áhættusniði þess til að koma aftur á samræmi við gjaldþolskröfuna.

Ef beitt er aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d skal hin skriflega stefna um áhættustýringu sem um getur í 3. mgr. 41. gr. ná yfir viðmiðanir um beitingu aðlögunar vegna óstöðugleika.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4a. Til að váttrygginga- og endurtryggingafélög þurfi ekki að reiða sig um of á utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki, þegar þau nota ytra lánshæfismat við útreikning á váttryggingaskuldum og gjaldþolskröfu, skulu þau meta hve rétt slíkt ytra lánsmat er, sem hluti af áhættustýringu þeirra, með því að nota alltaf viðbótarmat þegar því verður við komið til að forðast að verða sjálfkrafa háð ytra mati.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur til að meta ytra lánshæfismat.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana, sem um getur í annarri undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

11) Í 45. gr. bætist eftirfarandi málsgrein við:

„2a. Ef váttrygginga- eða endurtryggingafélagið beitir aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b, aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d eða umbreytingarráðstöfunum sem um getur í 308. gr. c og 308. gr. d skulu þau framkvæma mat á því að farið sé að fjármagnsþörfinni sem um getur í b-lið 1. mgr., með eða ekki með tilliti til þessara leiðréttinga og umbreytingarráðstafana.“

12) Í stað 50. gr. kemur eftirfarandi:

„50. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, til að tilgreina enn frekar:

a) þætti kerfisins sem um getur í 41., 44., 46. og 47. gr., einkum þau svið sem eiga að falla undir eigna- og skulda- stýringu og fjárfestingarstefnu, eins og um getur í 2. mgr. 44. gr., um váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög,

b) starfssviðin sem um getur í 44. gr., 46. gr., 47. gr. og 48. gr.

2. Til að tryggja samræmda samhæfingu með tilliti til þessa þáttar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina eftirfarandi frekar:

a) kröfur sem settar eru fram í 42. gr. og starfssviðin sem þeim fylgja,

b) skilyrði fyrir útvistun, einkum til þjónustuveitenda í þriðja landi.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Til að tryggja samræmda samhæfingu með tilliti til þessa þáttar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina eftirfarandi frekar:

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

13) Ákvæðum 51. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Þegar aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b er beitt skal lýsingin sem um getur í d-lið 1. mgr. innihalda lýsingu á aðlögun vegna samræmingar og til skuldbindingasafns og áhættuveginna eigna sem aðlögun vegna samræmingar er beitt á, sem og mælingar á áhrifunum á fjárhagsstöðu fyrirtækisins þegar aðlögun vegna samræmingar er breytt í núll.

Lýsingin, sem um getur í d-lið 1. mgr., skal einnig innihalda yfirlýsingu þess efnis hvort fyrirtækið notar aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d og mælingu á áhrifum þess á fjárhagsstöðu fyrirtækisins að aðlögun vegna óstöðugleika sé breytt í núll.“

b) Í stað þriðju undirgreinar 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„Með fyrirvara um allar upplýsingar sem eru skyldubundnar skv. öllum öðrum laga- og reglugerðarskilyrðum geta aðildarríki þó kveðið á um, enda þótt heildargjaldþolskrafan sem um getur í ii. lið e-liðar 1. mgr. sé birt, að ekki þurfi að birta viðbótargjaldþolskröfuna sérstaklega, eða áhrifin af hinum tilteknu breytum sem váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu er gert að nota í samræmi við 110. gr., á aðlögunartímabili sem lýkur ekki síðar en 31. desember 2020.“

14) Í stað 52. gr. kemur eftirfarandi:

„52. gr.

Upplýsingar til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og skýrslur hennar

1. Með fyrirvara um 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skulu aðildarríki gera kröfu um að eftirlitsyfirvöld leggi árlaga fram eftirfarandi upplýsingar til handa Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni:

a) meðaltal viðbótargjaldþolskröfu á fyrirtæki og dreifing slíkra krafna sem eftirlitsyfirvöld hafa komið á árið á undan, mælt sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, sýnt sérstaklega fyrir:

- i. váttrygginga- og endurtryggingafélög,
- ii. líftryggingafélög,
- iii. skaðatryggingafélög,
- iv. váttryggingafélög sem reka bæði líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi,
- v. endurtryggingafélög,

b) þegar um er að ræða upplýsingar sem settar eru fram í a-lið þessarar greinar, hlutfall viðbótargjaldþolskrafna sem sett er á skv. a-, b- og c-lið 1. mgr. 37. gr.,

c) fjölda váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og fjölda váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 6. og 7. mgr. 35. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna váttrygginga- og endurtryggingafélaga aðildarríkisins,

d) fjölda samstæða sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og fjölda félaga sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 2. mgr. 254. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna allra samstæðnanna.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal árlega birta opinberlega eftirfarandi upplýsingar:

a) fyrir aðildarríkin í heild, heildardreifingu viðbótargjaldþolskrafna, mælda sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, fyrir hvert eftirfarandi:

- i. váttrygginga- og endurtryggingafélög,
- ii. líftryggingafélög,
- iii. skaðatryggingafélög,
- iv. váttryggingafélög sem reka bæði líftrygginga- og skaðatryggingastarfsemi,
- v. endurtryggingafélög,

- b) fyrir aðildarríkin hvert í sínu lagi, heildardreifingu viðbótargjaldþolskrafna, mælda sem hlutfall af gjaldþolskröfunni, sem tekur til allra váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í viðkomandi aðildarríki,
- c) fyrir upplýsingar sem settar eru fram í a- og b-lið þessarar málsgreinar, hlutfall viðbótargjaldþolskrafna sem sett er á samkvæmt a-, b- og c-lið 1. mgr. 37. gr.,
- d) fyrir öll aðildarríkin í heild sinni, heildarfjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og heildarfjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 6. mgr. og 7. mgr. 35. gr. og 2. mgr. 254. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna allra váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða,
- e) fyrir hvert aðildarríki fyrir sig, fjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af takmörkunum á reglulegri skýrslugjöf vegna eftirlits og fjöldi váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða sem hafa hag af undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið, sem um getur í 6. mgr. og 7. mgr. 35. gr. og 2. mgr. 254. gr., til viðbótar við umfang gjaldþolskrafna, iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna, mælt eftir því sem við á sem hlutfall af heildarumfangi iðgjalda, váttryggingaskulda og eigna váttrygginga- og endurtryggingafélaga og samstæða í aðildarríkinu.
3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal veita Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni upplýsingarnar sem um getur í 2. mgr., ásamt skýrslu þar sem gerð er grein fyrir hve mikil samleitni eftirlits er þegar viðbótargjaldþolskröfum er beitt milli eftirlitsyfirvalda í mismunandi aðildarríkjum.“

15) Í stað 56. gr. kemur eftirfarandi:

„56. gr.

Skýrsla um gjaldþol og fjárhagsleg skilyrði: framseldar gerðir og tæknilegir framkvæmdarstaðlar

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina nánar þær upplýsingar sem verður að birta og fresti fyrir árlega birtingu upplýsinga í samræmi við 3. þátt.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessa þátta, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur, snið og sniðmát.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í annarri málsgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

16) Í stað 8. mgr. 58. gr. kemur eftirfarandi:

„8. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er heimilt, til að tryggja samræmda samhæfingu þessarar greinar og með fyrirvara um 2. mgr., að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að koma á tæmandi skrá yfir upplýsingar, sem um getur í 4. mgr. 10. gr. b og tilfallandi yfirtökuaðilar láta fylgja með í tilkynningu þeirra.

Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við þennan þátt og til að hafa hliðsjón af síðari þróun skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina leiðréttingar á viðmiðununum sem sett eru fram í 1. mgr. 59. gr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

9. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er heimilt, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar tilskipunar, að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur, mát og sniðmát fyrir fyrirkomulag samvinnu milli viðkomandi eftirlitsyfirvalda sem um getur í 60. gr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

17) Eftirfarandi grein bætist við:

„65. gr. a

Samstarf við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina

Aðildarríki skulu tryggja að eftirlitsyfirvöldin vinni með Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni að því er varðar þessa tilskipun í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.

Aðildarríki skulu tryggja að eftirlitsyfirvöld útvegi Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni án tafar allar nauðsynlegar upplýsingar til að framkvæma skyldur sínar í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.“

18) Eftirfarandi grein bætist við:

„67. gr. a

Valdheimildir Evrópuþingsins til rannsókna

Ákvæði 64. gr. og 67. gr. skulu vera með fyrirvara um valdheimildir til rannsókna sem Evrópuþinginu er falið með 226. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.“

19) Í stað annarrar málsgreinar 69. gr. kemur eftirfarandi:

Slíkar upplýsingar skal þó aðeins veita þegar þess er þörf vegna varfærnieftirlits með starfseminni. Þó skulu aðildarríkin kveða á um að upplýsingar, sem fengnar eru skv. 65. gr. og 1. mgr. 68. gr. eða með sannprófun á staðnum, svo sem um getur í 33. gr., megi aldrei veita í þeim tilvikum sem um getur í þessari grein nema með skýlausu samþykki eftirlitsyfirvalda í aðildarríkinu sem veitti upplýsingarnar eða eftirlitsyfirvalda í aðildarríkinu þar sem sannprófunin á staðnum fór fram.“

20) Í stað 70. gr. kemur eftirfarandi:

„70. gr.

Sending upplýsinga til seðlabanka, yfirvalda á sviði peningamála, umsjónaraðila greiðslukerfa og evrópska kerfisáhætturáðsins

1. Með fyrirvara um ákvæði 64.–69. gr. getur eftirlitsyfirvald sent upplýsingar, sem ætlað er að komi að haldi við störf þeirra, til eftirfarandi aðila:

- a) seðlabanka innan seðlabankakerfis Evrópu, þ.m.t. Seðlabanka Evrópu og annarra stofnana sem gegna svipuðu hlutverki á sviði peningamála þegar þessar upplýsingar eiga við um lögboðin verkefni þeirra, þ.m.t. framkvæmd peningamálastefnu og tengdra lausafjarráðstafana, eftirlit með greiðslum, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfum fyrir verðbréf, og að standa vörð um stöðugleika fjármálakerfisins,
- b) eftir atvikum, annarra landsbundinna opinberra yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum og
- c) evrópska kerfisáhætturáðsins sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 (*), þar sem upplýsingar eiga við vegna framkvæmdar verkefna þess.

2. Í neyðartilvikum, þ.m.t. neyðartilviki eins og um getur í 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, skulu aðildarríki heimila lögþærum yfirvöldum að veita seðlabönkum í seðlabankakerfi Evrópu, þ.m.t. Seðlabanka Evrópu, upplýsingar án tafar þar sem þær eiga við um framkvæmd lögboðinna verkefna þeirra, þ.m.t. framkvæmd peningamálastefnu og tengdra lausafjarráðstafana, eftirlit með greiðslum, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfum fyrir verðbréf, og Evrópska kerfisáhætturáðinu ef slíkar upplýsingar eiga við um verkefni þess.

3. Þessi yfirlit eða stofnanir geta einnig sent eftirlitsyfirlitum upplýsingar sem þau geta þurft á að halda að því er varðar 67. gr. Um upplýsingar, sem eru fengnar í þessu sambandi, skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í þessum þætti.“

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáhætturáðsins (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

21) Ákvæðum 71. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. mgr. kemur eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að við skyldustörf sín taki eftirlitsyfirlit tillit til samleitni að því er varðar eftirlitstæki og framkvæmd eftirlits við beitingu laga og stjórnsýslufyrirmæla, sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Í þeim tilgangi skulu aðildarríkin sjá til þess að:

- a) eftirlitsyfirlitin taki þátt í starfsemi Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar,
- b) eftirlitsyfirlitin geri sitt ítrasta til að fylgja þeim leiðbeiningum og tilmælum sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin hefur birt í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, og tilgreina ástæður ef þau gera það ekki,
- c) landsbundnar heimildir, sem veittar eru eftirlitsyfirlitunum, hamli þeim ekki við skyldustörf sem aðilar að Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni eða samkvæmt þessari tilskipun.“

b) ákvæði 3. mgr. falli brott.

22) Í stað 2. mgr. 75. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a til að setja fram aðferðir og forsendur sem nota skal við mat á eignum og skuldum eins og mælt er fyrir um í 1. mgr.

3. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við mat á eignum og skuldum skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

- a) að því marki sem framseldu gerðirnar sem um getur í 2. mgr. krefjast notkunar alþjóðlegra reikningsskilastaðla sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002, samræmi þessara reikningsskilastaðla við matsaðferð eigna og skulda eins og mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr.,
- b) aðferðirnar og forsendurnar sem skal nota ef skráð markaðsverð er annaðhvort ekki tiltækt eða ef alþjóðlegir reikningsskilastaðlar, eins og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þá í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1606/2002, eru annaðhvort, um tíma eða til frambúðar, í ósamræmi við matsaðferð eigna og skulda eins og mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr.,
- c) aðferðirnar og forsendurnar sem skal nota við mat á eignum og skuldum, eins og mælt er fyrir um í 1. mgr., ef framseldu gerðirnar sem um getur í 2. mgr. gera ráð fyrir notkun annars konar matsaðferða.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

23) Eftirfarandi greinar bætist við:

„77. gr. a

Framreikningur á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli

Við ákvörðun á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli sem um getur í 2. mgr. 77. gr. skal nota, og taka mið af upplýsingum sem fengnar eru úr viðkomandi fjármálagerningum. Sú ákvörðun skal taka tillit til viðkomandi fjármálagerninga með binditíma þar sem markaðirnir fyrir þessa fjármálagerninga og skuldabréf eru virkir, kvikir og gangsærir. Hvað varðar binditíma þar sem markaðir fyrir viðkomandi fjármálagerninga eða skuldabréf eru ekki lengur virkir, kvikir og gagnsærir skal framreikna viðeigandi áhættulausan vaxtaferil.

Framreiknaðan hlut hins viðeigandi áhættulausa vaxtaferils skal byggja á framvirkum vöxtum sem lagast jafnt frá einum eða nokkrum framvirkum vöxtum með tilliti til lengstu binditíma sem hægt er að sannreyna fyrir viðkomandi fjármálagerninga og skuldabréf í virkum, kvikum og gagnsæjum markaði til endanlegra, framreiknaðra vaxta.

77. gr. b

Aðlögun á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli vegna samræmingar

1. Vátrygginga- og endurtryggingafélög geta notað aðlögun vegna samræmingar á viðeigandi áhættulausan vaxtaferli við útreikninga besta mats á skuldbindingum vegna líftryggingastofns eða endurtryggingastofns, þ.m.t. lífeyri sem leiðir af skaðatrygginga- eða endurtryggingarsamningum, að fengnu fyrirframsamþykki eftirlitsyfírvalda þegar eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) vátrygginga- eða endurtryggingafélagið hefur tilgreint eignasafn, sem samanstendur af skuldabréfum og öðrum eignum með sambærilegt fjárstreymi, til að mæta besta mati eignasafns vátrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga og heldur þeirri tilgreiningu á meðan líftími skuldbindinganna varir, nema hvað það varðar að viðhalda endurtekningu vænts fjárstreymis milli eigna og skuldbindinga ef fjárstreymið hefur raskast verulega,
- b) eignasafn vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga sem aðlögun vegna samræmingar er beitt á og viðkomandi eignasafn tilgreint, skipulagt og stýrt er aðskilið frá annarri starfsemi félagsins, og má ekki nota hið tilgreinda eignasafn til að mæta tapi vegna annarrar starfsemi félagsins,
- c) vænt fjárstreymi eignasafnsins svarar til sérhvers vænts fjárstreymis skuldbindinga vátrygginga- eða endurtryggingastofnsins, í sama gjaldmiðli og sérhvert frávik frá því leiðir ekki til áhætta sem eru verulegar miðað við eðlislæga áhættu vátrygginga- eða endurtryggingastarfseminnar sem aðlögun vegna samræmingar er ætlað að mæta,
- d) vátryggingastofninn, sem stendur á bak við vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinguna, leiðir ekki til iðgjaldagreiðslna í framtíðinni,
- e) einu flokkar vátryggingaráhætta sem tengjast vátrygginga- eða endurtryggingastofninum sem stendur á bak við tilgreinda vátryggingaskuldbindingu er langlífisáhætta, kostnaðaráhætta, endurmatsáhætta og dánaráhætta,
- f) þegar vátryggingaáhætta vátryggingastofnsins sem stendur á bak við tilgreinda vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindingu felur í sér dánaráhættu skal besta mat tilgreindu skuldbindingarinnar ekki vaxa meira en 5% við álagspróf samkvæmt útreikningi dánaráhættu í staðalreglu í samræmi við 2.–5. mgr. 101. gr.,
- g) vátryggingarsamningarnir, sem eru undirliggjandi vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindingunum, innihalda enga valrétti fyrir vátryggingartakann eða aðeins afsalsrétt þar sem endurkaupsvirðið er ekki hærra en verðmæti eignanna, metið í samræmi við 75. gr., sem mæta vátrygginga- eða endurtryggingarskuldbindingum á þeim tíma sem afsalsrétturinn er nýttur,
- h) fjárstreymi hins tilgreinda eignasafns er fast og hvorki útgefandi né þriðji aðili getur breytt því,
- i) ekki má skipta skuldbindingu vegna tilgreinds vátrygginga- eða endurtryggingastofns í aðgreinda hluta, heldur ber að líta á hana sem eina heild, að því er þessa málsgrein varðar.

Þrátt fyrir h-lið fyrstu undirgreinar geta vátrygginga- eða endurtryggingafélög tilgreint eignir þar sem fjárstreymi er fast, fyrir utan verðbólgu, að því gefnu að þær eignir endurspegli fjárstreymi skuldbindinga vátrygginga- eða endurtryggingastofns sem einnig eru háðar verðbólgu.

Þegar útgefendur eða þriðju aðilar hafa rétt til að breyta fjárstreymi eignar á þann hátt að fjárfestir fái nægilega uppbót til að hún nái sama fjárstreymi með því að endurfjárfesta í eignum með jöfn eða betri útlánagæði, skal rétturinn til að breyta fjárstreyminu ekki koma í veg fyrir að eignin megi vera hluti af hinu tilgreinda eignasafni samkvæmt h-lið fyrstu undirgreinar.

2. Vátrygginga- eða endurtryggingafélög sem nota aðlögun vegna samræmingar að skuldbindingum vátrygginga- eða endurtryggingastofns er ekki heimilt að hverfa aftur til aðferðar sem tekur ekki til aðlögunar vegna samræmingar. Ef vátrygginga eða endurtryggingafélag sem notar aðlögun vegna samræmingar getur ekki lengur uppfyllt skilyrði 1. mgr. skal það þegar í stað tilkynna eftirlitsfirvaldinu um það og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að uppfylla skilyrðin. Geti félagið ekki uppfyllt skilyrðin innan tveggja mánaða frá dagsetningu þess að ekki sé farið að tilskildum ákvæðum skal það hætta notkun aðlögunarinnar á alla vátrygginga- eða endurtryggingastofna sína og er ekki heimilt að nota aðlögun vegna samræmingar aftur fyrir en 24 mánuðum síðar.

3. Ekki er heimilt að nota aðlögun vegna samræmingar að því er tekur til vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga þegar viðeigandi vaxtaferill til að reikna besta mat fyrir skuldbindingarnar felur í sér aðlögun vegna óstöðugleika samkvæmt 77. gr. d eða umbreytingarráðstafana hvað varðar áhættulausa vexti skv. 308. gr. c.

77. gr. c

Útreikningar á aðlögun vegna samræmingar

1. Reikna skal aðlögun vegna samræmingar sem um getur í 77. gr. b fyrir hvern gjaldmiðil í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

a) aðlögunin vegna samræmingar skal vera jöfn mismuninum á eftirfarandi:

- i. virkum ársvöxtum, sem reiknaðir eru út sem sameiginlegur afvöxtunarstuðull sem, þegar honum er beitt á fjárstreymi eignasafns vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga, leiðir til virðis sem er jafngilt mati, í samræmi við 75. gr., eignasafns áhættuveginna eigna,
- ii. virkum ársvöxtum, sem reiknaðir eru út sem sameiginlegur afvöxtunarstuðull sem, þegar honum er beitt á fjárstreymi eignasafns vátrygginga- eða endurtryggingaskuldbindinga, leiðir til virðis sem er jafngilt virði besta mats á eignasafni vátrygginga- eða endurtryggingaskulda, að teknu tilliti til tímavirðis peninga með áhættulausum grunnvaxtaferli,

b) aðlögun vegna samræmingar á ekki að fela í sér grunnáhættuálag sem endurspeglar áhættunnar sem vátrygginga- eða endurtryggingafélagið bera,

c) þrátt fyrir a-lið skal auka grunnáhættuálagið ef nauðsyn krefur til að tryggja að aðlögun vegna samræmingar fyrir eignir af minni útlánagæðum en fjárfestingarflokkurinn fari ekki umfram aðlaganir vegna samræmingar fyrir eignir af útlánagæðum fjárfestingarflokks og með sömu tímalengd og í sama eignaflokki,

d) notkun á utanaðkomandi lánshæfismati í útreikningi á aðlögun vegna samræmingar skal fylgja ákvæðum n-liðar 1. mgr. 111. gr.

2. Að því er varðar b-lið 1. mgr. skal grunnáhættuálag vera:

a) jafngilt summu eftirfarandi:

- i. áhættuálagi sem samsvarar líkum á greiðslufalli eigna,
- ii. áhættuálagi sem samsvarar lækkun á lánshæfismati eigna,

b) fyrir áhættuskuldbindingar gagnvart aðildarríki og seðlabanka í aðildarríki, skal álagið ekki vera lægra en 30% af langtíma meðalálagi á áhættulausa vexti eigna með sama líftíma, útlánagæði og eignaflokkun samkvæmt fjármála-mörkuðum,

- c) fyrir aðrar eignir en áhættuskuldbindingar ríkisstjórna og seðlabanka aðildarríkjanna skal álagið ekki vera lægra en 35% af langtíma meðal áhættuálagi á áhættulausum vaxtaferli eigna með sama líftíma, útlánagæði og eignaflokkun samkvæmt fjármálamörkuðum,

Líkur á greiðslufalli sem um getur í i. lið a-liðar fyrstu undirgreinar skulu byggja á langtíma vanskilalíkum sem eru viðeigandi fyrir tilgreint eignasafn að því er varðar líftíma þess, útlánagæði og eignaflokkun.

Þar sem ekki er hægt að finna áreiðanlegt áhættuálag út frá tölum um vanskil sem um getur í annarri undirgrein skal grunnáhættuálagið vera jafnt hlutfalli langtímameðaltals áhættuálagsins á áhættulausa vexti eins og sett er fram í b- og c-lið.

77. gr. d

Aðlögun á viðeigandi áhættulausan vaxtaferil vegna óstöðugleika

1. Aðildarríki geta krafist fyrirframsamþykkis eftirlitsyfirvalda til að váttrygginga- og endurtryggingafélög geti beitt aðlögun á viðeigandi áhættulausan vaxtaferil vegna óstöðugleika til að reikna út besta mat sem um getur í 2. mgr. 77. gr.

2. Fyrir hvern viðkomandi gjaldmiðil skal aðlögun á áhættulausa vaxtaferilinn vegna óstöðugleika byggjast á muninum á þeirri ávöxtun sem hægt væri að fá á eignir í viðmiðunareignasafni vegna þess gjaldmiðils og áhættulausum vöxtum þess sama gjaldmiðils.

Viðmiðunareignasafn viðkomandi gjaldmiðils skal endurspeglar eignir sem váttrygginga- og endurtryggingafélög hafa fjárfest í og hafa tilgreint markaðsvirði í þeim gjaldmiðli, til að ná yfir besta mat fyrir váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga í þeim gjaldmiðli.

3. Aðlögun áhættulausa vaxtaferilsins vegna óstöðugleika skal samsvara 65% af leiðréttu áhættuálagi fyrir viðkomandi gjaldmiðil.

Leiðrétt áhættuálag gjaldmiðilsins skal reiknað sem mismunur á milli áhættuálags sem um getur í 2. mgr. og þess hluta mismunarins sem rekja má til raunhæfs mats á væntu tapi, óvæntri kröfuáhættu eða annarrar áhættu sem tengist eignunum.

Óstöðugleikaadlögun áhættulausa vaxtaferilsins skal einungis ná til þess hluta ferilsins sem ekki er fenginn vegna framreiknings í samræmi við 77. gr. a. Framreikningur áhættulausa vaxtaferilsins skal byggja á þessum leiðréttu áhættulausu vöxtum.

4. Áður en 65% áhættustuðli er beitt fyrir tiltekið ríki sbr. 3. mgr. skal aðlögun áhættulausa vaxtaferilsins vegna óstöðugleika hækkuð með mismuninum á leiðréttu áhættuálagi ríkisins og tvöföldu leiðréttu áhættuálagi viðkomandi gjaldmiðils, í öllum tilvikum þar sem munurinn er jákvæður og leiðrétt áhættuálag gjaldmiðils er yfir 100 punktum. Bæta skal aukningunni á aðlöguninni vegna óstöðugleika við besta mat váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga afurða sem seldar eru á váttryggingamarkaði viðkomandi ríkis. Leiðrétt áhættuálag ríkis (e. *risk-corrected country spread*) er reiknað á samsvarandi hátt og leiðrétt áhættuálag gjaldmiðils (e. *risk-corrected currency spread*) fyrir sama ríki, en byggist á viðmiðunareignasafni sem er dæmigert fyrir þær eignir sem váttrygginga- og endurtryggingafélög fjárfesta í til að mæta besta mati váttrygginga- og endurtryggingaskuldbindinga afurða sem seldar eru á tryggingamarkaði viðkomandi ríkis og eru útgefnar í gjaldmiðli ríkisins.

5. Ekki skal nota aðlögun áhættulausa vaxtaferilsins vegna óstöðugleika á váttryggingaskuldbindingar þar sem aðlögun vegna samræmingar hefur verið bætt við áhættulausa vaxtaferilinn við útreikning besta mats skuldbindinga, samanber 77. gr. b.

6. Þrátt fyrir ákvæði 101. gr. skal gjaldþolskrafan ekki fela í sér hættu á lækun kjarnagjaldþols, sem verður vegna breytinga á aðlögun vegna óstöðugleika.

77. gr. e

Tæknilegar upplýsingar frá Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni

1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gefa út eftirfarandi tæknilegar upplýsingar fyrir viðeigandi gjaldmiðla að minnsta kosti ársfjórðungslega:

- a) áhættulausan vaxtaferil til að reikna út besta mat váttryggingaskuldar skv. 2. mgr. 77. gr., án aðlagana vegna samræmingar eða óstöðugleika,
 - b) grunnáhættuálag til að reikna út aðlögun vegna samræmingar sem um getur í b-lið 1. mgr. 77. gr. c, fyrir hvern viðeigandi líftíma, flokk útlánagæða og eignaflokk,
 - c) aðlögun að áhættulausum vaxtaferli vegna óstöðugleika sem um getur í 1. mgr. 77. gr. d, fyrir hvern viðeigandi landsbundinn tryggingamarkað.
2. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir útreikningi á váttryggingaskuldum og kjarnagjaldþoli getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir þar sem settar eru fram, fyrir hvern viðkomandi gjaldmiðil, þær tæknilegu upplýsingar sem um getur í 1. mgr. Í þessum framkvæmdargerðum skulu upplýsingarnar nýttar.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 301. gr.

Þegar brýna nauðsyn ber til í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum varðandi tiltækileika viðkomandi áhættulauss vaxtaferils, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir, sem öðlist tafarlaust gildi, í samræmi við málsmeðferðina sem vísað er til í 3. mgr. 301. gr.

3. Ef framkvæmdastjórnin samþykkir, í samræmi við 2. mgr., tæknilegu upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu váttrygginga- og endurtryggingafélög nota þær tæknilegu upplýsingar við útreikning á besta mati í samræmi við 77. gr., aðlögun vegna samræmingar í samræmi við 77. gr. c og aðlögun vegna óstöðugleika í samræmi við 77. gr. d.

Að því er varðar gjaldmiðla og landsbundna markaði þar sem aðlögunin sem um getur í c-lið 1. mgr. er ekki sett fram í framkvæmdargerðunum sem um getur í 2. mgr., skal ekki beita aðlögun vegna óstöðugleika á viðkomandi áhættulausan vaxtaferil til að reikna út besta mat.

77. gr. f

Endurskoðun ráðstafana hvað varðar langtímaábyrgðir og hlutabréfaáhættu

1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, á ársgrundvelli til 1. janúar 2021, gefa Evrópuþinginu, ráðinu og framkvæmdastjórninni skýrslu um áhrif beitingar 77. gr. a til 77. gr. e, 106. gr., 4. mgr. 138. gr., 304. gr., 308. gr. c og 308. gr. d., þ.m.t. framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þeim.

Eftirlitsyfírvöld skulu, á ársgrundvelli á þessu tímabili, veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni upplýsingar um eftirfarandi:

- a) tiltækileika langtímaábyrgða í váttryggingaafurðum á landsbundnum mörkuðum eftirlitsyfírvalda og atferli váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem langtímafjárfesta,
- b) fjölda váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem beita aðlögun vegna samræmingar, aðlögun vegna óstöðugleika, framlengingu endurreisnartímabilsins í samræmi við 4. mgr. 138. gr., gildistíma undireininga hlutabréfaáhættu og umbreytingarákvæðum sem sett eru fram í 308. gr. c og 308. gr. d,
- c) áhrif á fjárhagsstöðu váttrygginga- og endurtryggingafélaga hvað varðar aðlögun vegna samræmingar, aðlögun vegna óstöðugleika, samhverfu aðlögunina vegna hlutabréfaáhættu, gildistíma undireininga hlutabréfaáhættu og umbreytingarákvæði sem sett eru fram í 308. gr. c og 308. gr. d, á landsvísu og nafnlaust fyrir hvert félag,
- d) áhrif aðlögunar vegna samræmingar, aðlögunar vegna óstöðugleika, samhverfrar aðlögunar vegna hlutabréfaáhættu og undireiningar hlutabréfaáhættu sem byggist á líftíma, á fjárfestingaraðferðir váttrygginga- og endurtryggingafélaga og hvort þau veita ástæðulaust svigrúm á gjaldþoli,

- e) áhrif framlengingar endurreisnartímabilsins í samræmi við 4. mgr. 138. gr. á þá viðleitni váttrygginga- og endurtryggingafélaga að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða til að lækka áhættusniðið til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu,
- f) ef váttrygginga- og endurtryggingafélög beita umbreytingarráðstöfununum sem settar eru fram í 308. gr. c og d, hvort þau fara að þeim áætlunum um innleiðingu sem um getur í 308. gr. e og líkur á að þau verði óháðari þessum umbreytingarráðstöfunum, þ.m.t. ráðstöfunum sem félögin og eftirlitsyfirvöldin hafa gert eða reiknað er með að þau geri, með tilliti til reglugerðarumhverfis hlutaðeigandi aðildarríkis.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, eftir því sem við á eftir að hafa haft samráð við Evrópska kerfisáætturáðið og að höfðu samráði við almenning, gefa framkvæmdastjórninni álit á mati á beitingu 77. gr. a til 77. gr. e, 106. gr., 138. gr. (4. mgr.), 304. gr., 308. gr. c og 308. gr. d., þ.m.t. framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt þeim. Matið skal gert með tilliti til tiltækileika langtímaábyrgða í váttryggingaafurðum, atferlis váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem langtímafjárfesta og, í víðara samhengi, fjármálastöðugleika.

3. Á grundvelli álits Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, sem um getur í 2. mgr., skal framkvæmdastjórnin leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins eigi síðar en 1. janúar 2021, eða fyrir eftir því sem við á. Skýrslan skal einkum beinast að áhrifum á:

- a) vernd váttryggingartaka,
- b) starfsemi og stöðugleika evrópskra tryggingamarkaða,
- c) innri markaðinn og einkum samkeppni og jöfn samkeppnisskilyrði á evrópskum tryggingamörkuðum,
- d) að hve miklu leyti váttrygginga- og endurtryggingafélög halda áfram að starfa sem langtímafjárfestar,
- e) tiltækileika og verðlagningu á lífeyristryggingum,
- f) tiltækileika og verðlagningu á samkeppnistryggingum,
- g) stefnumörkun váttryggingafélaga hvað varðar langtímafjárfestingar í tengslum við afurðir sem 77. gr. b og 77. gr. c eiga við um, í samræmi við þau sem tengjast öðrum langtímaábyrgðum,
- h) val neytenda og vitund þeirra um áhættu,
- i) stig fjölbreytni tryggingafélaga og eignasafn váttrygginga- og endurtryggingafélaga,
- j) fjármálastöðugleika.

Að auki skal skýrslan byggjast á eftirlitsreynslu að því er varðar beitingu 77. gr. a til 77. gr. e, 106. gr., 138. gr. (4. mgr.), 304. gr., 308. gr. c og 308. gr. d, þ.m.t. framseldar gerðir eða framkvæmdargerðir sem samþykktar eru samkvæmt henni.

4. Skýrslu framkvæmdastjórnarinnar skulu fylgja tillögur um lagabreytingar, ef nauðsyn krefur.“

24) Í stað 86. gr. kemur eftirfarandi:

„86. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlits- og framkvæmdastaðlar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að mæla fyrir um eftirfarandi:

- a) tryggingafræðilega og tölfræðilega aðferðafræði til að reikna út besta matið sem um getur í 2. mgr. 77. gr.,
- b) aðferðafræði, meginreglur og tækni til að ákvarða viðeigandi áhættulausan vaxtaferil sem nota skal til að reikna út besta matið sem um getur í 2. mgr. 77. gr.,

- c) þau tilvik þar sem váttryggingaskuldir skulu reiknaðar í heild, eða sem samanlögð fjárhæð besta mats og vikmörk áhættu, og þær aðferðir sem nota skal þegar váttryggingaskuldir eru reiknaðar út í heild, eins og um getur í 4. mgr. 77. gr.,
- d) þær aðferðir og forsendur sem nota skal við útreikning á vikmörkum áhættu, þ.m.t. að ákvarða fjárhæð hæfs gjaldþols sem nauðsynleg er til að standa undir skuldbindingum á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, og kvörðun vaxta fjármagnskostnaðar, eins og um getur í 5. mgr. 77. gr.,
- e) atvinnugreinar sem liggja til grundvallar niðurhlutun skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, við útreikning á váttryggingaskuldum sem um getur í 80. gr.,
- f) staðla, sem þarf að uppfylla til að tryggja að gögnin sem notuð eru við útreikning á váttryggingaskuldum séu viðeigandi, heilleg og nákvæm, og þær sérstöku aðstæður þar sem viðeigandi væri að beita nálgunum, þ.m.t. skoðun á hverju tilviki fyrir sig, til að reikna út besta matið, eins og um getur í 82. gr.,
- g) nákvæma skilgreiningu að því er varðar kröfurnar sem settar eru fram í 1. mgr. 77. gr. b, þ.m.t. aðferðirnar, forsendurnar og stöðluðu breyturnar sem nota skal við útreikning á áhrifum álags á dánaráhættu sem um getur í e-lið 1. mgr. 77. gr. b,
- h) nákvæmar skilgreiningar að því er varðar kröfurnar sem settar eru fram í 77. gr. c, þ.m.t. forsendur og aðferðir sem beita skal við útreikning á aðlögun vegna samræmingar og grunnáhættuálagi,
- i) aðferðir og forsendur fyrir útreikningi á aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d, þ.m.t. formúlu til að reikna út álag, sem um getur í 2. mgr., þeirrar málsgreinar.

2. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við aðferðir við útreikning á váttryggingaskuldum skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

- a) aðferðafræðina sem beita skal við útreikning á vanskilaaðlögun mótaðila sem um getur í 81. gr. og er til þess gerð að ná yfir vænt tap vegna vanskila mótaðila,
- b) einfaldaðar aðferðir og tækni, ef nauðsyn krefur, við útreikning á váttryggingaskuldum, til að sjá til þess að þær tryggingafræðilegu og tölfræðilegu aðferðir sem um getur í a- og d-lið séu í samræmi við eðli og umfang og það hversu flóknar áhættur eru, sem váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, standa undir, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 77. gr. b, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir samþykki beitingar aðlögunar vegna samræmingar sem um getur í 1. mgr. 77. gr. b.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

25) Ákvæðum 92. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrirsagnarinnar kemur eftirfarandi:

„Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlits- og framkvæmdastaðlar“

b) Í stað 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við ákvörðun á gjaldþoli, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina viðmiðanir fyrir veitingu samþykkis eftirlitsyfirvalda á viðbótargjaldþoli í samræmi við 90. gr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

1a. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a, til að tilgreina hvernig farið skal með hlutdeild í skilningi 3. undirgreinar 2. mgr. 212. gr. í fjármála- og lánastofnunum, að því er varðar ákvörðun um gjaldþol.“

c) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 90. gr., semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir samþykki eftirlitsyfirvalda á notkun viðbótargjaldþols.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

26) Í stað 97. gr. kemur eftirfarandi:

„97. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem mælir fyrir um skrá yfir gjaldþolsliði, þ.m.t. þá sem um getur í 96. gr. og teljast uppfylla viðmiðanir, sem um getur í 94. gr. og innihalda nákvæma lýsingu, fyrir hvern gjaldþolslið, á þeim einkennum sem réðu flokkuninni.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við ákvörðun gjaldþol, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina aðferðirnar sem eftirlitsyfirvöld skulu nota við samþykki á mati og flokkun gjaldþolliða sem ekki falla undir skrána sem um getur í 1. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða reglulega og uppfæra, eftir því sem við á, skrána sem um getur í 1. mgr., í ljósi markaðspróunar.“

27) Í stað 99. gr. kemur eftirfarandi:

„99. gr.

Framseldar gerðir um hæfi gjaldþols

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að mæla fyrir um:

a) magntakmarkanir sem um getur í 1. og 2. mgr. 98. gr.,

b) aðlaganir sem gera skal til að endurspeгла skort á framsalshæfi þessara gjaldþolsliða sem aðeins er hægt að nota til að mæta tapi vegna sérstakra skuldaþátta eða vegna sérstakra áhættna (sjóðir sem haldið er aðgreindum).“

28) Eftirfarandi grein bætist við:

„109. gr. a

Samræmd tæknileg aðföng staðlaðrar formúlu

1. Að því er varðar útreikning á gjaldþolskröfunni í samræmi við stöðluðu formúluna skulu evrópsku eftirlitsstofnanirnar, með aðstoð sameiginlegu nefndarinnar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um úthlutun lánshæfismats utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja á hlutlægum kvarða þrepa útlánagæða, og beita þrepunum í samræmi við n-lið 1. mgr. 111. gr.

Sameiginleg nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna skal þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, og í þeim tilgangi að greiða fyrir útreikningi á markaðsáhættueiningunni sem um getur í 5. mgr. 105. gr., útreikningi á mótaðilaáhættueiningunni, sem um getur í 6. mgr. 105. gr., og til að meta mildun áhættu sem um getur í 5. mgr. 101. gr., og til að reikna út váttryggingaskuldir skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um:

- a) skrár yfir héraðsstjórnir og staðaryfirvöld, en fara skal með áhættuskuldbindingar þeirra sem áhættuskuldbindingar gagnvart ríkisstjórninni sem hefur lögsögu þar sem þau eru, að því tilskildu að enginn munur sé á áhættu slíkra áhættuskuldbindinga vegna sérstakra skattheimtuheimilda þeirra fyrrnefndu og ef fyrir hendi eru sérstakar ráðstafanir sem eiga að draga úr hættu á vanefndum,
- b) hlutabréfavísitöluna sem um getur í 2. mgr. 106. gr. í samræmi við ítarlegar viðmiðanir sem komið er á skv. c- og o-lið 1. mgr. 111. gr.,
- c) leiðréttingar sem á að gera vegna gjaldmiðla sem eru bundnir evru í undireiningu gjaldmiðilsáhættu, sem um getur í 5. mgr. 105. gr., í samræmi við ítarlegar viðmiðanir fyrir leiðréttingar á gjaldmiðlum sem eru bundnir evru í þeim tilgangi að auðvelda útreikning á undireiningu gjaldmiðilsáhættu, eins og kveðið er á um í p-lið 1. mgr. 111. gr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta tæknilegar upplýsingar, þ.m.t. upplýsingar sem varða hina samhverfu aðlögun sem um getur í 106. gr., að minnsta kosti á ársfjórðungsgrundvelli.

4. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, og í þeim tilgangi að greiða fyrir útreikningi á áhættueiningu heilsutrygginga, sem um getur í 4. mgr. 105. gr., skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum, með tilliti til útreikninga eftirlitsyfirvalda í hlutað-eigandi aðildarríkjum, um staðalfrávik í tengslum við tilgreindar ráðstafanir aðildarríkja um innlenda löggjöf, sem leyfa að greiðslum krafna varðandi heilbrigðisáhættu sé skipt milli váttrygginga- og endurtryggingafélaga og sem uppfylla viðmiðanirnar í 5. gr. og allar viðbótarviðmiðanir sem settar eru með framseldum gerðum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

5. Tæknilegu framkvæmdarstaðlarnir sem um getur í 4. mgr. skulu aðeins gilda um ráðstafanir aðildarríkja um innlenda löggjöf, sem heimila að greiðslum krafna varðandi heilbrigðisáhættu sé skipt milli váttrygginga- og endurtryggingafélaga og sem uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

- a) tilhögun þar sem deiling krafna er gagnsæ og að fullu tilgreind áður en árlega tímabilið, sem hún á við um, hefst,
- b) tilhögun um deilingu krafna, fjölda váttryggingafélaga sem taka þátt í jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga (e. *health risk equalisation system* (HRES)) og áhættueinkenni starfseminnar sem fellur undir jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga tryggi að fyrir hvert fyrirtæki sem tekur þátt í jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga dragi úr flöktri árlegs taps í starfseminni sem fellur undir jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga marktækt fyrir tilstilli jöfnunarkerfis vegna heilsutrygginga, bæði með tilliti til iðgjalda og varasjóðsáhættu,

- c) sjúkratryggingu sem fellur undir jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga er skyldubundin og er valkostur, að hluta eða að öllu leyti, við hið lögboðna almannatryggingakerfi,
- d) ef vanskil verða hjá váttryggingafélögum sem taka þátt í jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga ábyrgjast ríkisstjórnir í einu eða fleiri aðildarríkjum að uppfylla kröfur váttryggingartaka á þann váttryggingarekstur sem jöfnunarkerfi vegna heilsutrygginga ábyrgist, að fullu.

Frankvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem settar eru fram viðbótarviðmiðanir sem innlendar lagagerðir eiga að uppfylla, og aðferðafræði og kröfur um útreikning á staðalfrávikum sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar.“

29) Í stað 111. gr. kemur eftirfarandi:

„*III. gr.*

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlits- og framkvæmdarstaðlar að því er varðar 103. –109. gr.

- 1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að kveða á um eftirfarandi:
 - a) staðlaða formúlu í samræmi við 101. gr. og 103. –109. gr.,
 - b) allar undireiningar, sem eru nauðsynlegar eða ná á nákvæmari hátt yfir áhættur sem falla undir viðkomandi áhættueiningar sem um getur í 104 gr., sem og allar síðari uppfærslur,
 - c) aðferðir, forsendur og staðalbreytur sem kvarða skal að öryggisstiginu sem um getur í 3. mgr. 101. gr. og nota við útreikning á áhættueiningum eða undireiningum grunngjaldþolskröfunnar sem mælt er fyrir um í 104., 105. og 304. gr., samhverft aðlögunarfyrirkomulag og viðeigandi tímabil í mánuðum eins og um getur í 106. gr., og viðeigandi nálgun til að fella aðferðina sem um getur í 304. gr. inn í gjaldþolskröfuna eins og hún er reiknuð út í samræmi við stöðluðu formúluna,
 - d) samsvörunarbreytur, þ.m.t. ef nauðsyn krefur, þær sem settar eru fram í IV. viðauka, og verklagsreglur til að uppfæra þessar breytur,
 - e) ef váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, nota aðferðir til að draga úr áhættu, aðferðir þær og forsendur sem nota skal til að meta breytingarnar á áhættusniði viðkomandi félags og leiðréttu útreikninginn á gjaldþolskröfunni,
 - f) eigindleg viðmið, sem aðferðirnar til að draga úr áhættu sem um getur í e-lið, verða að uppfylla til að sjá til þess að áhættan hafi í raun verið flutt yfir á þriðja aðila,
 - fa) aðferð og breytur sem nota skal við mat á gjaldþolskröfu hvað varðar vanskilaáhættu mótaðila ef um er að ræða áhættuskuldbindingu gagnvart fullgildum, miðlægum mótaðila, sem og breytur sem tryggja samræmi við meðhöndlun slíkra áhættuskuldbindinga ef um er að ræða lána- og fjármálastofnanir í skilningi 1. liðar og 26. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
 - g) aðferðir og breytur, sem nota skal við mat á gjaldþolskröfu fyrir rekstraráhættu eins og sett er fram í 107. gr., þ.m.t. hlutfallið sem um getur í 3. mgr. 107. gr.,
 - h) aðferðir og leiðréttingar, sem nota skal til að endurspeglar minnkað gildissvið vegna áhættudreifingar váttrygginga- og endurtryggingafélaga, í tengslum við sjóði sem haldið er aðgreindum,
 - i) aðferðina, sem nota skal til að reikna út breytingu á getu váttryggingaskulda eða frestaðra skatta til að taka á sig tap, eins og mælt er fyrir um í 108. gr.,
 - j) hlutmengi staðalbreyta í áhættueiningum líftrygginga, skaðtrygginga og heilsutrygginga sem hægt er að skipta út fyrir breytur sem eiga við tiltekið félag eins og sett er fram í 7. mgr. 104. gr.,

- k) staðalaðferðir sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið skal nota til að reikna út breytur sem eiga við tiltekið félag, sem um getur í j-lið, og allar viðmiðanir með tilliti til þess að gögnin sem notuð eru séu fullnægjandi, nákvæm og viðeigandi, áður en eftirlitsyfirvöld gefa samþykki sitt, ásamt verklagsreglum sem nota skal fyrir slíkt samþykki,
- l) einfaldaða útreikninga sem nota má á tiltekna undireiningar og áhættueiningar, sem og viðmiðanir sem váttryggingafélög og endurtryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög og bundin endurtryggingafélög, verða að uppfylla til að fá heimild til að nota þessar einfaldanir eins og sett er fram í 109. gr.,
- m) nálgun sem beita skal gagnvart tengdum félögum, í skilningi 212. gr. við útreikning á gjaldþolskröfunni, einkum útreikning á undireiningu hlutabréfaáhættu sem um getur í 5. mgr. 105. gr., að teknu tilliti til líkindanna á minnkandi óstöðugleika í virði þessara tengdu félaga sem stafa af stefnumarkandi eðli þessara fjárfestinga og áhrifunum sem þátttökufélagið hefur á þessi tengdu félög,
- n) hvernig nota skal lánshæfismat utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtækja við útreikning á gjaldþolskröfu í samræmi við hina stöðluðu formúlu og úthlutun utanaðkomandi lánshæfismats á mismunandi þrep útlánagæða sem um getur í 1. mgr. 109. gr. a, og skal hún vera í samræmi við utanaðkomandi lánshæfismat frá utanaðkomandi lánshæfismatsfyrirtæki við útreikning fyrir lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fyrir lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 26. lið 1. mgr. 4. gr.,
- o) ítarlegar viðmiðanir fyrir hlutabréfavísitöluna sem um getur í c-lið 2. mgr. 109. gr. a,
- p) ítarlegar viðmiðanir fyrir leiðréttingar hvað varðar gjaldmiðla sem eru bundnir evru í þeim tilgangi að auðvelda útreikning á undireiningu gjaldmiðilsáhættu sem um getur í d-lið 2. mgr. 109. gr. a,
- q) skilyrði fyrir flokkun héraðsstjórna og staðaryfirvalda sem um getur í a-lið 2. mgr. 109. gr. a.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir samþykki eftirlitsyfirvalda á breytum sem eiga við tiltekið fyrirtæki sem um getur í k-lið 1. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Eigi síðar en 31. desember 2020 skal framkvæmdastjórnin meta hversu viðeigandi þær aðferðir, forsendur og staðalbreytur eru sem notaðar eru við útreikning á hinna stöðluðu formúlu gjaldþolskröfunnar. Matið skal einkum taka tillit til árangurs allra eignaflokka og fjármálagerninga, atferlis fjárfesta í þessum eignum og fjármálagerningum, sem og þróun í setningu alþjóðlegra staðla í fjármálaþjónustu. Endurskoðun tiltekinna eignaflokka má flokka í forgangsröð. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, auk tillagna um breytingu þessarar tilskipunar, eða framseldra gerða eða framkvæmdargerða, eftir því sem við á, sem samþykktar eru í kjölfar þeirra.

4. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við gjaldþolskröfuna skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina magntakmarkanir og hæfisviðmiðanir ef undireiningin nær ekki nægjanlega yfir þessar áhættur.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Þessir tæknilegu eftirlitsstaðlar skulu gilda um fjármuni sem ná yfir váttryggingaskuldir, að undanskildum fjármunum sem haldið er vegna líftryggingarsamninga ef váttryggingatakar bera fjárfestingaráhættuna. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þá í ljósi þróunar stöðluðu formúlunnar og fjármálamarkaða.“

30) Í stað 114. gr. kemur eftirfarandi:

„114. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir framkvæmdarstaðlar viðvíkjandi eigin líkönum gjaldþolskröfunnar

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að tilgreina eftirfarandi:

- a) breytingarnar, sem gera skal á stöðlunum sem settir eru fram í 120.–125. gr., í ljósi takmarkaðs gildissviðs eigin hlutalíkans,
- b) á hvern hátt á að fella eigið hlutalíkan til fulls inn í hina stöðluðu formúlu gjaldþolskröfunnar sem um getur í c-lið 1. mgr. 113. gr. og kröfunar um notkun annars konar aðlögunartækni.

2. Til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu þessarar greinar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóða-efirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur um:

- a) samþykki eigin líkans í samræmi við 112. gr. og
- b) samþykki verulegra breytinga á eigin líkani og breytingar á stefnu til að breyta eigin líkani sem um getur í 115. gr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

31) Í stað 127. gr. kemur eftirfarandi:

„127. gr.

Framseldar gerðir varðandi 120.–126. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a að því er tekur til 120.–126. gr. til að meta betur áhættusnið og stjórnun váttryggingafélaga, þ.m.t. váttryggingafélaga að því er varðar notkun eigin líkana alls staðar í Sambandinu.“

32) Ákvæðum 129. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað i., ii. og iii. liðar d-liðar 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„i. hvað varðar skaðatryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, 2 500 000 evrur, nema í þeim tilvikum þegar allar eða hluti af áhættunum er innifalinn í einhverjum flokka 10–15 sem skráðir eru í A-hluta I. viðauka, og skal þá ekki vera lægri en 3 700 000 evrur,

ii. hvað varðar líftryggingafélög, þ.m.t. bundin frumtryggingafélög, 3 700 000 evrur,

iii. hvað varðar endurtryggingafélög, 3 600 000 evrur, nema ef um bundin endurtryggingafélög er að ræða og skal lágmarksgjaldþol þá ekki vera undir 1 200 000 evrum.“

b) Í stað annarrar undirgreinar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„Á tímabili sem lýkur eigi síðar en 31. desember 2017 skulu aðildarríki veita eftirlitsyfirvöldum leyfi til að krefjast þess að váttryggingafélag eða endurtryggingafélag beiti hlutföllunum sem um getur í 1. undirlið eingöngu á gjaldþolskröfu félagsins, í samræmi við 2. undirþátt 4. þáttar VI. kafla.“

c) Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir fyrstu undirgrein 4. mgr.:

„Í þeim tilgangi að reikna út mörkin sem um getur í 3. mgr. skulu fyrirtæki ekki krafín um útreikning á gjaldþolskröfunni á ársfjórðungsgrundvelli.“

d) Í stað fyrstu undirgreinar 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„5. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið fyrir 31. desember 2020 um reglur aðildarríkjanna og starfsreglur eftirlitsyfirvalda samkvæmt 1.–4. mgr.“

33) Í stað 130. gr. kemur eftirfarandi:

„130. gr.

Framseldar gerðir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem tilgreint er hvernig útreikningi á lágmarksgjaldþoli skal háttað, eins og um getur í 128. gr. og 129. gr.“

34) Í fyrstu málsgrein 131. gr. komi dagsetningarnar 31. desember 2015 og 31. desember 2016 í stað dagsetninganna 31. október 2012 og 31. október 2013, í þeirri röð.

35) Í stað 135. gr. kemur eftirfarandi:

„135. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar varðandi eigindlegar kröfur

1. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina eigindlegar kröfur á eftirfarandi sviðum:

- a) greiningu, mælingu, vöktun og stýringu vegna áhættan sem stafar af fjárfestingum í tengslum við fyrstu undirgrein 2. mgr. 132. gr.,
- b) greiningu, mælingu, vöktun og stýringu vegna sérstakra áhætta sem stafa af fjárfestingum í afleiðugningum og eignum sem um getur í annarri undirgrein 4. mgr. 132. gr. og að hvaða marki notkun slíkra eigna uppfylli skilyrði þess að draga úr áhættu eða sé skilvirk stýring eignasafns eins og um getur í þriðju undirgrein 4. mgr. 132. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, með því að mæla fyrir um:

- a) kröfurnar sem fyrirtæki, sem „endurpakka“ útlán í seljanleg verðbréf og aðra fjármálagerninga (útgefanda eða umsýsluaðila), þurfa að uppfylla til þess að tryggja að váttrygginga- eða endurtryggingafélagi sé heimilt að fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum eftir 1. janúar 2011, þ.m.t. kröfur sem tryggja að útgefandi, umsýsluaðili eða upphaflegur lánveitandi haldi ávallt eftir umtalsverðri, hreinni fjárhagslegri hlutdeild sem skal, í hverju tilviki fyrir sig, ekki vera minni en 5%,
- b) eigindlegar kröfur sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem fjárfesta í þess háttar verðbréfum eða gerningum, skulu uppfylla,
- c) forskriftir um þær aðstæður þegar heimilt er að koma á hlutfallslegu viðbótarlántökugjaldi þegar brotið hefur verið gegn kröfunum, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið þessarar málsgreinar, með fyrirvara um 3. mgr. 101. gr.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við c-lið 2. gr., í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum í því skyni að tilgreina aðferðafræðina við útreikning á hlutfallslegu viðbótarlántökugjaldi sem þar um getur.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

36) Í stað 4. mgr. 138. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Ef um er að ræða óhagstæð undantekningartilvik sem hafa áhrif á váttrygginga- og endurtryggingafélög sem eru verulegur hluti markaðarins eða viðskiptasvið þar sem áhrifa gætir, sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin gefur upp og, eftir því sem við á, að höfðu samráði við Evrópska kerfisáhætturáðið, geta eftirlitsyfirvöld framlengt tímabilið, að því er varðar fyrirtæki þar sem áhrifa gætir, sem sett er fram í annarri undirgrein 3. mgr. um sjö ár í mesta lagi, með tilliti til allra viðeigandi þátta, þ.m.t. meðalgildistíma váttryggingaskuldanna.

Með fyrirvara um valdheimildir Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar skv. 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, að því er varðar þessa málsgrein skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, í samræmi við beiðni viðkomandi eftirlitsyfirvalds, lýsa því yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða. Viðkomandi eftirlitsyfirvald getur sett fram beiðni ef ólíkleg er að váttrygginga- eða endurtryggingafélög sem eru verulegur hluti markaðarins, eða þeirra viðskiptasviða þar sem áhrifa gætir, standist kröfurnar sem settar eru fram í 3. mgr. Um óhagstæð undantekningartilvik er að ræða ef fjárhagsstaða váttrygginga- eða endurtryggingafélaganna sem mynda verulegan hluti markaðarins, eða þeirra viðskiptasviða þar sem áhrifa gætir, hefur orðið fyrir alvarlegum eða neikvæðum áhrifum eins eða fleiri eftirfarandi skilyrða:

- a) ófyrirséð, verulegt og skyndilegt hrun á fjármálamörkuðum,
- b) viðvarandi lágvaxtaumhverfi,
- c) áhrifamikið stóráfall.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, í samvinnu við hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald, meta reglulega hvort skilyrðin, sem um getur í annarri undirgrein, séu enn í gildi. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, í samstarfi við hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald, lýsa því yfir þegar ekki er lengur um að ræða óhagstæð undantekningartilvik.

Hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag skal, á þriggja mánaða fresti, leggja fram framvinduskýrslu til eftirlitsyfirvalda sinna þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gerðar eru og framvinda við að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða til að lækka áhættusnið til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu.

Framlengingin, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal afturkölluð ef framvinduskýrsla sýnir fram á að engin marktæk framvinda hafi átt sér stað til að koma hæfu gjaldþoli aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða lækkun áhættusniðs til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfur, frá þeim degi sem kom í ljós að ekki var farið að ákvæðum um gjaldþolskröfur og til þess dags þegar framvinduskýrslan er lögð fram.“

- 37) Í stað 143. gr. kemur eftirfarandi:

„143. gr.

Framseldar gerðir og tæknilegir eftirlitsstaðlar að því er varðar 4. mgr. 138. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldir gerðir í samræmi við 301. gr. a, bæta við gerðir óhagstæðra undantekningartilvika og tilgreina þá þætti og viðmiðanir sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal taka tillit til þegar hún lýsir yfir að um óhagstæð undantekningartilvik sé að ræða, og eftirlitsyfirvöld þegar þau ákvarða framlengingu endurreisnartímabilsins í samræmi við 4. mgr. 138. gr.

2. Til að tryggja samræmda samhæfingu með tilliti til 2. mgr. 138. gr., 2. mgr. 139. gr. og 141. gr. skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina endurreisnaráætlunina sem um getur í 2. mgr. 138. gr. og fjárhagsáætlunina sem um getur í 2. mgr. 139. gr. og með tilliti til ákvæða 141. gr., og gæta þess vel að forðast sveifluaukandi áhrif.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

- 38) Í stað 149. gr. kemur eftirfarandi:

„149. gr.

Breytingar á eðli áhættu eða skuldbindinga

Málsmeðferðin í 147. gr. og 148. gr. gildir um allar breytingar sem váttryggingafélagið áformar að gera á upplýsingunum sem um getur í 147. gr.“

39) Ákvæðum 155. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir fyrstu undirgrein 3. mgr.:

„Að auki getur lögbært yfirvald í heimaaðildar- eða gístaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.“

b) Í stað 9. mgr. kemur eftirfarandi:

„9. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um fjölda og tegundir tilvika sem leiða til synjunar skv. 146. gr. og 148. gr., eða þar sem ráðstafanir hafa verið gerðar skv. 3. mgr. og 4. mgr. þessarar greinar.“

40) Eftirfarandi undirliður bætist við á eftir fyrsta undirlið 2. mgr. 158. gr.:

Að auki getur lögbært yfirvald í heimaaðildar- eða gístaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.“

41) Í stað 159. gr. kemur eftirfarandi:

„159. gr.

Tölfræðilegar upplýsingar um starfsemi sem nær yfir landamæri

Váttryggingafélög skulu, sundurliðað eftir því hvort um er að ræða viðskipti sem eru stunduð á grundvelli staðfesturéttar eða viðskipti sem stunduð eru á grundvelli frelsis til að veita þjónustu, skýra lögbæru eftirlitsyfirvaldi í heimaaðildarríkinu frá fjárhæð iðgjalda, krafna og þóknana áður en endurtryggingariðgjöld eru dregin frá, fyrir hvert aðildarríki og á eftirfarandi hátt:

a) að því er varðar skaðatryggingar, eftir atvinnugreinum í samræmi við viðeigandi framselda gerð,

b) að því er varðar líftryggingar, eftir atvinnugreinum í samræmi við viðeigandi framselda gerð.

Að því er varðar 10. flokk A-hluta I. viðauka, að undanskilinni ábyrgð vegna flutninga, skal hlutaðeigandi félag einnig upplýsa það eftirlitsyfirvald um tíðni og meðalkostnað krafna.

Eftirlitsyfirvald í heimaaðildarríki skal leggja fram upplýsingar, sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein, innan hæfilegs frests og í samanteknu formi til eftirlitsyfirvalda í hlutaðeigandi aðildarríkjum, óski þau eftir því.“

42) Í stað 172. gr. kemur eftirfarandi:

„172. gr.

Jafngildi með tilliti til endurtryggingafélaga

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina viðmið til að meta hvort gjaldþolsreglur þriðja lands, sem beitt er á endurtryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi, jafngildi þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki.

2. Ef viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 1. mgr. hafa verið uppfylltar af hálfu þriðja lands getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem ákvarða að gjaldþolsreglur þess þriðja lands, sem gilda um váttryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi, séu jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki þessarar tilskipunar.

Þessar framseldu gerðir skal endurskoða reglulega til að taka tillit til allra mikilvægra breytinga á eftirlitsreglunum sem mælt var fyrir um í I. bálki og eftirlitsreglunum í þriðja landi.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlið.

3. Ef gjaldþolsreglur þriðja lands teljast jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, í samræmi við 2. mgr., skal farið með endurtryggingarsamninga, sem gerðir eru við félög sem hafa aðalskrifstofu í því þriðja landi, með sama hætti og endurtryggingarsamninga sem gerðir eru við félög sem hafa starfsleyfi í samræmi við þessa tilskipun.

4. Þrátt fyrir 2. mgr., og jafnvel þó að viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í samræmi við 1. mgr. hafi ekki verið uppfylltar, getur framkvæmdastjórnin, í takmarkaðan tíma, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem tilgreina að gjaldþolsreglur þriðja lands sem gilda um váttryggingastarfsemi félaga með aðalskrifstofu í því þriðja landi séu tímabundið jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki ef það þriðja land hefur a.m.k. uppfyllt eftirfarandi viðmiðanir:

- a) það hefur skuldbundið sig gagnvart framkvæmdastjórninni til að samþykkja og beita gjaldþolsreglum, sem hægt er að meta jafngildar í samræmi við 2. mgr., fyrir lok þessa takmarkaða tímabils og að hefja matsferli jafngildisins,
- b) það hefur komið á starfsáætlun til að uppfylla skuldbindinguna sem um getur í a-lið,
- c) það hefur úthlutað nægilegum tekjum til að uppfylla skuldbindinguna sem um getur í a-lið,
- d) það er með áhættutengdar gjaldþolsreglur og innleiðir meginlegar og eigindlegar gjaldþolskröfur og kröfur sem varða skýrslugjöf vegna eftirlits og gagnsæis,
- e) það hefur komist að skriflegu samkomulagi við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld um samstarf og skipti á trúnaðarupplýsingum sem varða eftirlit,
- f) það býr yfir óháðu eftirlitskerfi og
- g) það hefur innleitt þagnarskyldu fyrir alla aðila sem koma fram fyrir hönd eftirlitsyfirvalda þess, einkum hvað varðar upplýsingaskipti við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld.

Allar framseldar gerðir um tímabundið jafngildi skulu taka tillit til skýrslna framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 177. gr. Þessar framseldu gerðir skulu endurskoðaðar reglulega á grundvelli framvinduskýrslna viðkomandi þriðja lands, lagðar fyrir framkvæmdastjórnina og metnar af henni árlega. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina við mat á þessum framvinduskýrslum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlið.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina skilyrðin sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein.

5. Því takmarkaða tímabili sem um getur í fyrstu undirgrein 4. mgr. skal ljúka 31. desember 2020 eða þann dag sem, í samræmi við 2. mgr., eftirlitsreglur þess þriðja lands teljast jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í I. bálki, eftir því hvort er á undan.

Þetta tímabil má framlengja um allt að ár ef nauðsyn krefur fyrir Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og framkvæmdastjórnina til að framkvæma mat sitt á jafngildi að því er varðar 2. mgr.

6. Endurtryggingasamningar, sem gerðir eru við félög sem eru með aðalskrifstofur í þriðja landi, þar sem eftirlitsreglur þess þriðja lands teljast tímabundið jafngildar í samræmi við 4. mgr., skulu fá sömu meðferð og þá sem sett er fram í 3. mgr. Ákvæði 173. gr. skulu einnig gilda um endurtryggingafélög með aðalskrifstofur í þriðja landi, þar sem eftirlitsreglur þess teljast tímabundið jafngildar í samræmi við 4. mgr.“

43) Í stað 176. gr. kemur eftirfarandi:

„176. gr.

Upplýsingar frá aðildarríkjum til framkvæmdastjórnarinnar og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar

Eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld annarra aðildarríkja um öll starfsleyfi sem veitt eru beinu eða óbeinu dótturfélagi, ef eitt eða fleiri móðurfélaga þeirra heyrir undir löggjöf þriðja lands.

Í þeim tilvikum skal einnig upplýsa um skipulag viðkomandi samstæðu.

Ef félag sem heyrir undir löggjöf þriðja lands yfirtekur eignarhlutdeild í váttrygginga- eða endurtryggingafélagi með starfsleyfi í Sambandinu, sem myndi breyta því váttrygginga- eða endurtryggingafélagi í dótturfélag þess félags frá þriðja landi, skulu eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld annarra aðildarríkja.“

44) Í stað 1. mgr. 177. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni um alla erfiðleika almenns eðlis sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög þeirra lenda í við að öðlast staðfestu og við rekstur í þriðja landi eða þegar þau stunda starfsemi sína í þriðja landi.“

45) Í stað 2. mgr. 210. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina nánar ákvæðin sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, með tilliti til vöktunar, stjórnunar og stýringar áhættna sem leiða af takmarkaðri endurtryggingastarfsemi.“

46) Í stað 2. og 3. mgr. 211. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina eftirfarandi viðmiðanir um samþykki eftirlitsyfirvalda:

- a) gildissvið starfsleyfis,
- b) lögboðin skilyrði sem skulu vera í öllum útgefnum samningum,
- c) kröfur sem um getur í 42. gr. um hæfni og áreiðanleika þeirra sem starfrækja félög með sérstakan tilgang,
- d) kröfur um hæfni og áreiðanleika hluthafa eða aðila með virka eignarhlutdeild í félagi með sérstakan tilgang,
- e) traustar stjórnunar- og bókhaldsaðferðir, fullnægjandi innra eftirlitskerfi og kröfur um áhættustýringu,
- f) kröfur um reikningsskil, varfærnisupplýsingar og tölfraðilegar upplýsingar,
- g) gjaldþolskröfur.

2a. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu 1. og 2. mgr. 211. gr. skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur fyrir samþykki eftirlitsyfirvalda um að stofna félag með sérstakan tilgang, og um eyðublöð og mát sem nota á að því er varðar f-lið 2. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 31. október 2014.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2b. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu á 1. og 2. mgr. 211. gr. getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin samið drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur um samstarf og upplýsingaskipti milli eftirlitsyfirvalda, ef félagi með sérstakan tilgang, sem yfirtekur áhættu frá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, er komið á fót í aðildarríki sem er ekki aðildarríkið þar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélagið er með starfsleyfi.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

3. Félög með sérstakan tilgang, sem fá starfsleyfi fyrir 31. desember 2015, skulu falla undir lög þess aðildarríkis sem veitti starfsleyfi fyrir slíkt félag. Samt sem áður skal öll starfsemi sem hefst hjá slíku félagi með sérstakan tilgang eftir þá dagsetningu falla undir ákvæði 1. og 2. mgr. og 2. gr. a.“

47) Í stað e-liðar 1. mgr. 212. gr. kemur eftirfarandi:

„e) „samstarfshópur eftirlitsaðila“: varanlegt en sveigjanlegt skipulag fyrir samvinnu, samræmingu og það að greiða fyrir ákvarðanatöku að því er varðar eftirlit með samstæðu.“

48) Ákvæðum 216. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgreinar bætist við í 1. mgr.:

„Í slíku tilviki skal eftirlitsyfirvald útskýra ákvörðun sína gagnvart bæði eftirlitsaðila samstæðu og endanlegu móðurfélagi á vettvangi Sambandsins. Eftirlitsaðili samstæðu skal upplýsa samstarfshóp eftirlitsaðila í samræmi við a-lið 1. mgr. 248. gr.

Ákvæðum 218.–258. gr. skal beita að breyttu breytanda, með fyrirvara um 2.–6. mgr. þessarar greinar.“

b) Í stað þriðju undirgreinar 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„Eftirlitsyfirvald skal útskýra slíkar ákvarðanir bæði gagnvart félaginu og eftirlitsaðila samstæðunnar. Eftirlitsaðili samstæðu skal upplýsa samstarfshóp eftirlitsaðila í samræmi við a-lið 1. mgr. 248. gr.“

c) Í stað 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„7. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina við hvaða kringumstæður er hægt að taka ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.“

49) Ákvæðum 217. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr.:

„Í slíku tilviki skulu eftirlitsyfirvöld útskýra samkomulag sitt gagnvart bæði eftirlitsaðila samstæðu og endanlegu móðurfélagi á vettvangi Sambandsins. Eftirlitsaðili samstæðu skal upplýsa samstarfshóp eftirlitsaðila í samræmi við a-lið 1. mgr. 248. gr.“

b) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina undir hvaða kringumstæðum er hægt að taka ákvörðunina sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar.“

50) Í stað 227. gr. kemur eftirfarandi:

„227. gr.

Jafngildi hvað varðar tengd váttrygginga- og endurtryggingafélög þriðja lands

1. Við útreikning á gjaldþoli samstæðu váttrygginga- eða endurtryggingafélags, sem er hluteignarfélag á váttrygginga- eða endurtryggingasviði í þriðja landi, í samræmi við ákvæði 233. gr., skal farið með váttrygginga- eða endurtryggingafélagið frá þriðja landi, einungis að því er varðar útreikninginn, á hliðstæðan hátt og tengt váttryggingafélag eða tengt endurtryggingafélag.

Sé þess hins vegar krafist í þriðja landi, þar sem þetta félag hefur aðalskrifstofu, að það hafi starfsleyfi, auk þess sem gjaldþolsreglur gilda um það sem eru a.m.k. sambærilegar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bóls, geta aðildarríkin kveðið á um að í útreikningnum sé tekið tillit til gjaldþolskröfunnar og þess eiginfjárgrunns sem hæfir til að fullnægja þeirri kröfu eins og mælt er fyrir um af viðkomandi þriðja landi, að því er varðar það félag.

2. Ef engin framseld gerð hefur verið samþykkt í samræmi við 4. eða 5. mgr. þessarar greinar skal sannprófun á því hvort regla um þriðju lönd sé a.m.k. jafngild, framkvæmd af eftirlitsaðila samstæðu að beiðni hluteignarfélags eða að eigin frumkvæði. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Eftirlitsaðili samstæðu skal, með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, hafa samráð við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld áður en ákvörðun um jafngildi er tekin. Þá ákvörðun ber að taka í samræmi við samþykkt skilyrði í samræmi við 3. mgr. Eftirlitsaðili samstæðu skal ekki taka neina ákvörðun í tengslum við þriðja land sem stangast á við fyrri ákvörðun gagnvart því þriðja landi nema þegar nauðsynlegt er að taka tillit til verulegra breytinga á eftirlitsreglum sem settar eru fram í VI. kafla I. bóls, og gagnvart eftirlitsreglum í þriðja landinu.

Ef eftirlitsyfirvöld eru ósammála ákvörðuninni sem tekin er í samræmi við 2. undirgrein geta þau vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, innan þriggja mánaða eftir tilkynningu eftirlitsaðila samstæðu um ákvörðunina. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina viðmið til að meta hvort gjaldþolsreglur þriðja lands jafngilda þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla, I. bólk.

4. Ef viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 2. mgr. hafa verið uppfylltar af þriðja landi getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir til ákvörðunar á því að eftirlitsreglur þess þriðja lands séu jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bólk.

Þessar framseldu gerðir skal endurskoða reglulega með tilliti til breytinga á eftirlitsreglum sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bólk og eftirlitsreglna þriðja lands.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlíð.

5. Þrátt fyrir 4. mgr., og jafnvel þó að viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í samræmi við 3. mgr. hafi ekki verið uppfylltar, getur framkvæmdastjórnin, fyrir það tímabil sem um getur í 6. mgr., í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem ákvarða að gjaldþolsreglur þriðja lands sem gilda um félög með aðalskrifstofu í því þriðja landi séu til bráðabirgða jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bólk ef:

- a) unnt er að sýna fram á að gjaldþolsreglur sem hægt er að meta jafngildar í samræmi við 4. mgr. séu nú í gildi eða að þriðja landið geti samþykkt þær og beitt þeim,
- b) þriðja landið er með áhættutengdar gjaldþolsreglur og innleiðir meginlegar og eigindlegar gjaldþolskröfur og kröfur sem varða skýrslugjöf vegna eftirlits og gagnsæis,
- c) ef lög þriðja lands leyfa, að meginreglu til, samstarf við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og skipti á trúnaðarupplýsingum sem varða eftirlit,
- d) þriðja landið býr yfir óháðu eftirlitskerfi og
- e) þriðja landið hefur innleitt þagnarskyldu fyrir alla aðila sem koma fram fyrir hönd eftirlitsyfirvalda þess.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlíð.

6. Upphafstímabil jafngildis til bráðabirgða sem um getur í 5. mgr. skal vera 10 ár, nema annaðhvort eftirfarandi atriða komi til áður en tímabilinu lýkur:

- a) framselda gerðin hefur verið afturkölluð eða
- b) framseld gerð hefur verið samþykkt í samræmi við 4. mgr., þess efnis að eftirlitsreglur þess þriðja lands teljist jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í VI. kafla I. bólk.

Jafngildi til bráðabirgða skal vera með fyrirvara um endurnýjun fyrir tíu ára viðbótartímabil ef viðmiðanirnar sem um getur í 5. málsgrein eru enn uppfylltar. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja allar slíkar framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a og með stuðningi Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Allar framseldar gerðir um jafngildi til bráðabirgða skulu taka tillit til skýrslna framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 177. gr. Slíkar framseldar gerðir ber framkvæmdastjórninni að endurskoða reglulega. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina við mat á þessum ákvörðunum. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa þingið um allar endurskoðanir sem eiga sér stað og upplýsa Evrópuþingið um niðurstöður sínar.

7. Ef framseld gerð hefur verið samþykkt, í samræmi við 5. málsgrein, um að eftirlitsreglur þriðja lands séu jafngildar til bráðabirgða skal það þriðja land teljast jafngilt að því er tekur til annarrar undirgreinar 1. mgr.“

51) Í stað 231. gr. kemur eftirfarandi:

„231. gr.

Eigið líkan samstæðu

1. Leggi váttryggingafélög eða endurtryggingafélög og félög tengd þeim fram umsókn um heimild til að reikna út gjaldþolskröfu samstæðu, sem og gjaldþolskröfu váttryggingafélaga og endurtryggingafélaga samstæðunnar, á grunni innra líkans, eða ef umsókn er lögð fram sameiginlega af tengdum félögum eignarhaldsfélags á váttryggingasviði, skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa með sér samstarf til ákveða hvort veita eigi þá heimild eða ekki og til að ákvarða hugsanleg skilyrði fyrir slíkri heimild.

Leggja skal fram umsókn, eins og um getur í fyrstu undirgrein, til eftirlitsaðila samstæðu.

Eftirlitsaðili samstæðu skal án tafar upplýsa aðra meðlimi samstarfshóps eftirlitsaðila og framsenda þeim fullgerðar umsóknir.

2. Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um umsóknina innan sex mánaða frá viðtökudegi fullgerðrar umsóknar til eftirlitsaðila samstæðu.

3. Ef eitthvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda hefur, innan sex mánaða tímabilsins sem um getur í 2. mgr., vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, skal eftirlitsaðili samstæðu fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og skal taka ákvörðun í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunarinnar. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skal beita henni af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunarinnar eftir lok sex mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Ef kærunefndin hafnar tillögunni sem lögð er fram í samræmi við 2. mgr. og 3. mgr. 41. gr. og 3. mgr. 1. gr. 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skal eftirlitsaðili samstæðu taka lokaákvörðun. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skal beita henni af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum. Sex mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

4. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstaðlum til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu sameiginlega ákvörðunarferlisins sem um getur í 2. mgr. að því er varðar umsóknir um leyfi sem um getur í 1. mgr., með það í huga að greiða fyrir sameiginlegum ákvörðunum.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

5. Ef hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa tekið sameiginlega ákvörðun, sem um getur í 2. mgr., skal eftirlitsaðili samstæðu leggja fram skjal til umsækjandans með góðum rökstuðningi.

6. Liggi sameiginleg ákvörðun samstæðunnar ekki fyrir innan sex mánaða frá viðtökudegi hinnar fullgerðu umsóknar skal eftirlitsaðili samstæðu taka eigin ákvörðun varðandi umsóknina.

Eftirlitsaðili samstæðu skal taka tilhlýðilegt tillit til allra álita og fyrirvara hinna hlutaðeigandi eftirlitsyfirvaldanna sem þau veita á þessu sex mánaða tímabili.

Eftirlitsaðili samstæðu skal láta umsækjanda og hinum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldunum í té skjal þar sem hann setur fram vel rökstudd ákvörðun.

Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

7. Þegar einhver af hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum telur áhættusnið váttrygginga- eða endurtryggingafélags undir sínu eftirliti víkja verulega frá forsendunum sem liggja til grundvallar innra líkans sem samþykkt er á samstæðustigi, og svo fremi sem það félag hefur ekki fundið viðeigandi lausn á þeim vanda sem eftirlitsyfirvöld hafa bent á, getur yfirvaldið, í samræmi við 37. gr. lagt viðbótargjaldpólskröfu á gjaldpólskröfu þess váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem reiknuð er út á grundvelli slíks innra líkans.

Í undantekningartilvikum, þar sem slík viðbótargjaldpólskrafa væri ekki viðeigandi, getur eftirlitsyfirvaldið krafið hlutaðeigandi félag um útreikning á gjaldpólskröfu sinni á grunni staðlaðrar formúlu sem um getur í 1. og 2. undirþætti 4. þáttar VI. kafla I. bóls. Í samræmi við a- og c-lið 1. mgr. 37. gr. getur eftirlitsyfirvaldið lagt viðbótargjaldpólskröfu á gjaldpólskröfu þess váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem reiknuð er út á grundvelli stöðluðu formúlunnar.

Eftirlitsyfirvaldið skal útskýra sérhverja ákvörðun sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein bæði fyrir váttrygginga- eða endurtryggingafélaginu og öðrum aðilum samstarfshóps eftirlitsaðila.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur gefið út leiðbeiningar til að tryggja samræmda og samfellda beitingu þessarar málsgreinar.“

52) Í stað inngangshlutans í fyrstu undirgrein 232. gr. kemur eftirfarandi:

„Við ákvörðun á því hvort gjaldpólskrafa samstæðu endurspeglar áhættusnið samstæðu á viðeigandi hátt skal eftirlitsaðili samstæðu huga sérstaklega að sérhverju tilviki þar sem aðstæður sem um getur í a- til d-lið 1. mgr. 37. gr. geta komið fram á samstæðustigi, einkum þar sem:“

53) Í 232. gr. kemur eftirfarandi í stað þriðju málsgreinar:

„Beita skal ákvæðum 1.–5. mgr. 37. gr., ásamt framseldum gerðum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum í samræmi við 6., 7. og 8. mgr. 37. gr. að breyttu breytanda.“

54) Í stað þriðju undirgreinar 6. mgr. 233. gr. kemur eftirfarandi:

„Beita skal ákvæðum 1.–5. mgr. 37. gr., ásamt framseldum gerðum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum í samræmi við 6., 7. og 8. mgr. 37. gr. að breyttu breytanda.“

55) Í stað 234. gr. kemur eftirfarandi:

„234. gr.“

Framseldar gerðir viðvíkjandi 220.–229. gr. og 230.–233. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina tæknilegar meginreglur og aðferðir sem eru settar fram í 220.–229. gr. og beitingu ákvæða 230.–233. gr. til að endurspeglar efnahagslega eiginleika tiltekinna rekstrarforma að lögum.“

56) Í stað 237. gr. kemur eftirfarandi:

„237. gr.“

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: ákvörðun um umsókn

1. Þegar um er að ræða umsóknir um heimild til að falla undir reglurnar sem kveðið er á um í 238. gr. og 239. gr. skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld vinna saman innan samstarfshóps eftirlitsaðila í fullri einingu til að ákvarða hvort heimild sem sótt er um verði veitt eða ekki og til að ákvarða önnur hugsanleg skilyrði fyrir slíkri heimild.

Einungis skal leggja fram umsókn, eins og um getur í fyrstu undirgrein, til eftirlitsyfirvalda sem hafa veitt dótturfélaginu starfsleyfi. Þetta eftirlitsyfirvald skal upplýsa aðra meðlimi samstarfshóps eftirlitsaðila og áframsenda þeim fullgerðu umsóknina án tafar.

2. Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um umsóknina innan þriggja mánaða frá viðtökudegi fullgerðrar umsóknar til allra eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

3. Ef eitthvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda hefur, innan þriggja mánaða tímabilsins sem um getur í 2. mgr., vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (EB) nr. 1094/2010, skal eftirlitsaðili samstæðu fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar og skal taka ákvörðun í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok þriggja mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Ef kærunefndin hafnar tillögunni sem lögð er fram í samræmi við 2. mgr. og 3. mgr. 41. gr. og 3. mgr. 1. gr. 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skal eftirlitsaðili samstæðu taka lokaákvörðun. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni. Þriggja mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

4. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er heimilt að semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu sameiginlega ákvörðunarferlisins, sem um getur í 2. mgr., að því er varðar umsóknir um heimild sem um getur í 1. mgr., með það í huga að greiða fyrir sameiginlegum ákvörðunum.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í fyrstu undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

5. Ef hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa tekið sameiginlega ákvörðun sem um getur í 2. mgr. skal eftirlitsyfirvaldið sem hefur veitt dótturfélaginu starfsleyfi leggja ákvörðunina fram til umsækjandans með góðum rökstuðningi. Sameiginlega ákvörðunin telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

6. Komist hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld ekki að sameiginlegri niðurstöðu á því þriggja mánaða tímabili sem sett er fram í 2. mgr. skal eftirlitsaðili samstæðu taka eigin ákvörðun að því er varðar umsóknina.

Á því tímabili skal eftirlitsaðili samstæðu á viðeigandi hátt taka eftirfarandi til athugunar:

- a) skoðanir og fyrirvara hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda,
- b) fyrirvara annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda innan samstarfshóps eftirlitsaðila.

Í ákvörðuninni skulu tilgreindar allar ástæður og skal hún innihalda útskýringu á sérhverju umtalsverðu fráviki frá fyrirvörum annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda. Eftirlitsaðili samstæðu skal veita umsækjanda og öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum afrit af ákvörðuninni. Ákvörðunin telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

57) Í stað 4. mgr. 238. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Samstarfshópur eftirlitsaðila skal gera allt sem í hans valdi stendur til að komast að samkomulagi um tillögu eftirlitsyfirvaldsins sem veitti dótturfélaginu starfsleyfi eða um aðrar hugsanlegar ráðstafanir.

Það samkomulag telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita því.“

58) Í stað 5. mgr. 238. gr. kemur eftirfarandi:

„5. Rísi ágreiningur á milli eftirlitsyfirvalds og eftirlitsaðila samstæðu getur hvor eftirlitsaðili um sig, innan mánaðar frá tillögu eftirlitsyfirvalds, vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein og skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá slíkri vísun. Eins mánaðar tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok eins mánaðar tímabilsins sem um getur í þessari undirgrein, eða eftir að samkomulag hefur náðst innan samstarfshópsins í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar.

Eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu starfsleyfi skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 19. gr. þeirrar reglugerðar, og skal taka ákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar.

Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

Í ákvörðuninni skal tilgreina allar ástæður sem liggja henni til grundvallar.

Senda skal ákvörðunina til dótturfélagsins og samstarfshóps eftirlitsaðila.“

59) Eftirfarandi málsgrein bætist við í 239. gr.:

„4. Eftirlitsyfirvald eða eftirlitsaðili samstæðu geta vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, ef aðilar eru ósammála um annaðhvort eftirfarandi atriða:

- a) samþykki endurreisnaráætlunarinnar, þ.m.t. framlenging á afturbatátímabilinu, innan fjögurra mánaða tímabilsins sem um getur í 1. mgr. eða
- b) samþykki fyrirhugaðra ráðstafana, innan eins mánaðar tímabilsins sem um getur í 2. mgr.

Í þessum tilvikum getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein og skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá slíkri vísun.

Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar:

- a) eftir lok fjögurra mánaða tímabilsins og eins mánaðar tímabilsins sem um getur í fyrstu undirgrein,
- b) eftir að samkomulagi hefur verið náð innan samstarfshópsins í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. eða aðra undirgrein 2. mgr.,
- c) er um neyðarástand er að ræða eins og um getur í 2. mgr.

Fjögurra mánaða tímabilið eða eins mánaðar tímabilið skulu teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar.

Eftirlitsyfirvaldið sem veitti dótturfélaginu starfsleyfi skal fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þeirrar reglugerðar, og skal taka lokaákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Sú ákvörðun telst vera afgerandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni.

Í ákvörðuninni skal tilgreina allar ástæður sem liggja henni til grundvallar.

Senda skal ákvörðunina til dótturfélagsins og samstarfshóps eftirlitsaðila.“

60) Í stað 241. gr. kemur eftirfarandi:

„241. gr.

Dótturfélög váttrygginga- eða endurtryggingafélags: framseldar gerðir

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina:

- a) viðmiðanir við mat á því hvort skilyrðin sem talin eru upp í 236. gr. eru uppfyllt,
- b) viðmiðanir við mat á því hvað skal teljast neyðarástand skv. 2. mgr. 239. gr. og
- c) málsmeðferðarreglur sem eftirlitsyfirvöld eiga að fylgja við upplýsingaskipti, til að leita réttar síns og til að uppfylla skyldur sínar í samræmi við 237.–240. gr.“

61) Í stað 1. mgr. 242. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal fyrir 31. desember 2017 leggja mat á beitingu III. bálks, einkum að því er varðar samvinnu eftirlitsyfirvalda, og virkni, innan samstarfshóps eftirlitsaðila og eftirlitsstarfsemi varðandi ákvörðun viðbótargjaldþolskrafna og skal hún leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins, ásamt tillögum að breytingu þessarar tilskipunar, eftir því sem við á.“

62) Í 2. mgr. 242. gr. komi dagsetningin „31. desember 2018“ í stað „31. október 2015“,

63) Í stað 4. mgr. 244. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a að því er varðar skilgreiningu á umtalsverðri áhættusamþjöppun að því er varðar 2. og 3. mgr. þessarar greinar.

5. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við eftirlit með áhættusamþjöppun skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin, með fyrirvara um 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina sanngreiningu á umtalsverðri áhættusamþjöppun og til að ákvarða viðeigandi viðmiðunarmörk að því er varðar 3. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

6. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um form og sniðmát fyrir skýrslugjöf um slíka áhættusamþjöppun að því er varðar 2. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

64) Í stað 4. mgr. 245. gr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a að því er varðar skilgreiningu umtalsverðra viðskipta innan samstæðu að því er varðar 2. mgr. og 3. mgr. þessarar greinar.

5. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við eftirlit með viðskiptum innan samstæðu getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin samið drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina sanngreiningu á umtalsverðum viðskiptum innan samstæðu að því er varðar 3. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

6. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin getur, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, samið drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur, mát og sniðmát fyrir skýrslugjöf um slík viðskipti innan samstæðu að því er varðar 2. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

65) Í stað 3.–7. mgr. 247. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Í sérstökum tilvikum geta hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, að beiðni einhverra hinna eftirlitsyfirvaldanna, tekið sameiginlega ákvörðun um að víkja frá viðmiðuninum sem settar eru fram í 2. mgr. þar sem beiting þeirra væri óviðeigandi, með tilliti til uppbyggingar samstæðunnar og hlutfallslegs mikilvægis starfsemi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í mismunandi löndum og tilnefnt annað eftirlitsyfirvald sem eftirlitsaðila samstæðu.

Í því skyni getur eitthvert hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda farið fram á að fjallað sé um hvort viðmiðunin sem um getur í 2. mgr. sé viðeigandi. Slík umfjöllun skal ekki fara fram oftár en árlega.

Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu gera allt sem í þeirra valdi stendur til að komast að sameiginlegri niðurstöðu um val á eftirlitsaðila samstæðu innan þriggja mánaða frá beiðninni um umfjöllun. Áður en hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld taka ákvörðun skulu þau gefa samstæðunni tækifæri á að veita álit sitt.

Hinn tilnefndi eftirlitsaðili samstæðu skal leggja sameiginlegu ákvörðunina fyrir samstæðuna og tilgreina allar ástæður.

4. Ef einhver hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda hafa, innan þriggja mánaða tímabilsins sem um getur í þriðju undirgrein 3. mgr., vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld fresta sameiginlegri ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. þessarar reglugerðar, og skal taka sameiginlegu ákvörðunina í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Sú sameiginlega ákvörðun skal viðurkennd sem ákvarðandi og skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld beita henni. Þriggja mánaða tímabilið skal teljast sáttatímabil í skilningi 2. mgr. 19. gr. þessarar reglugerðar.

5. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal taka ákvörðun sína innan eins mánaðar frá vísun skv. 4. mgr. Málinu skal ekki vísað til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar eftir lok þriggja mánaða tímabilsins eða eftir að sameiginlega ákvörðunin hefur verið tekin. Hinn tilnefndi eftirlitsaðili samstæðu skal leggja sameiginlegu ákvörðunina fyrir samstæðuna og samstarfshóp eftirlitsaðila og tilgreina allar ástæður.

6. Ef ekki er komist að sameiginlegri ákvörðun skal verkefni eftirlitsaðila samstæðu framkvæmt af auðkenndu eftirlitsyfirvaldi í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar.

7. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal upplýsa Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina um veruleg vandkvæði varðandi beitingu 2., 3. og 6. mgr., a.m.k. á ársgrundvelli.

Komi upp veruleg vandkvæði vegna beitingar framsettra viðmiðana í 2. og 3. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, sem tilgreina þessar viðmiðanir frekar.“

66) Ákvæðum 248. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi undirgrein bætist við í 2. mgr.:

„Hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum er heimilt, ef eftirlitsaðila samstæðu tekst ekki að framkvæma verkefnið sem um getur í 1. mgr., eða ef meðlimir samstarfshóps eftirlitsaðila sinna ekki samstarfi að því marki sem krafist er í þessari málsgrein, að vísa málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og fara fram á aðstoð í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við það valdsvið sem henni er veitt samkvæmt þeirri grein.“

b) Í stað fyrstu undirgreinar 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Aðild að samstarfshópi eftirlitsaðila skal ná yfir eftirlitsaðila samstæðu, eftirlitsyfirvöld allra aðildarríkjanna þar sem aðalskrifstofur allra dótturfélaga eru og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

c) Í stað annarrar undirgreinar 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„Komi upp skiptar skoðanir varðandi samræmingarfyrirkomulag getur hver og einn aðili að samstarfshópi eftirlitsaðila vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein. Eftirlitsaðili samstæðu skal taka lokaákvörðun sína í samræmi við ákvörðun Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar. Eftirlitsaðili samstæðu skal senda ákvörðunina til annarra hlutaðeigandi eftirlitsyfirvalda.“

d) Í stað annars málsliðar 5. mgr. kemur eftirfarandi:

„Með fyrirvara um réttindi og skyldur sem úthlutað er til eftirlitsaðila samstæðu og til annarra eftirlitsyfirvalda með þessari tilskipun getur samræmingarfyrirkomulagið haft í för með sér viðbótarverkefni til handa eftirlitsaðila samstæðu, annarra eftirlitsyfirvalda eða Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar þar sem þetta gæti leitt til skilvirkara eftirlits með samstæðunni og myndi ekki skerða eftirlitsstarfsemi aðila að samstarfshópi eftirlitsaðila að því er varðar einstaklingsábyrgð.“

e) Í stað 6. mgr. og 7. mgr. kemur eftirfarandi:

„6. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur fyrir rekstrarþætti samstarfshóps eftirlitsaðila á grunni ítarlegrar endurskoðunar á vinnu þeirra til að meta stig samleitni á milli þeirra. Slík endurskoðun skal að lágmarki fara fram á þriggja ára fresti. Aðildarríki skulu sjá til þess að eftirlitsaðili samstæðu sendi upplýsingar til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar um rekstur samstarfshóps eftirlitsaðila og um alla erfiðleika sem koma í ljós sem skipta máli vegna þessarar endurskoðunar.“

Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samræmingu milli eftirlitsfirvalda getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin samið drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina rekstrarhlutverk samstarfshópa eftirlitsaðila á grunni viðmiðunarreglnanna sem um getur í fyrstu undirgrein.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

7. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samræmingu milli eftirlitsfirvalda skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, skv. 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina samræmingu í samstæðueftirliti að því er varðar 1.–6. mgr.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

8. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, að því er við kemur skilgreiningunni „mikilvægt útibú“.

67) Ákvæðum 249. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað annarrar undirgreinar 1. mgr. kemur eftirfarandi:

„Með það að markmiði að tryggja að eftirlitsyfirvöld, þ.m.t. eftirlitsaðili samstæðu, búi yfir sömu upplýsingum sem skipta máli, með fyrirvara um viðkomandi ábyrgð þeirra, og án tillits til staðfestu þeirra í sama aðildarríki, skulu þau veita hvert öðru slíkar upplýsingar til að heimila og greiða fyrir beitingu eftirlitsverkefna annarra yfirvalda samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar. Með það fyrir augum skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld og eftirlitsaðili samstæðu tilkynna hvert öðru án tafar allar upplýsingar sem skipta máli, jafnskjótt og þær eru fánlegar eða skiptast á upplýsingum ef um þær er beðið. Upplýsingarnar sem um getur í þessari undirgrein ná yfir, en eru ekki afmarkaðar við, upplýsingar um aðgerðir samstæðunnar og eftirlitsfirvalda og upplýsingar sem samstæðan hefur veitt.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a. Ef eftirlitsyfirvald hefur ekki tilkynnt viðeigandi upplýsingar eða beiðni um samstarf, einkum með tilliti til skipta á viðeigandi upplýsingum, hefur verið hafnað eða ekki brugðist við henni innan tveggja vikna, geta eftirlitsyfirvöld vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur, ef málinu er vísað til stofnunarinnar, með fyrirvara um 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar með 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

c) Í stað 3. mgr. kemur eftirfarandi:

„3. Til að tryggja samræmda samhæfingu í tengslum við samræmingu og upplýsingaskipti milli eftirlitsfirvalda skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að tilgreina:

a) hvaða upplýsingum eftirlitsaðili samstæðu skal safna á kerfisbundinn hátt og miðla til annarra hlutaðeigandi eftirlitsfirvalda eða sem önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld skulu senda eftirlitsaðila samstæðu,

b) þær upplýsingar sem eru mikilvægar eða viðeigandi fyrir eftirlit á samstæðustigi með það í huga að bæta samleitni skýrslugjafar eftirlitsaðila.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði beitingar í tengslum við samræmingu og upplýsingaskipti milli eftirlitsfirvalda, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir verklagsreglur og sniðmát að því er varðar framlagningu upplýsinga fyrir samstæðueftirlitsaðila, sem og verklagsreglur um samstarf og upplýsingaskipti milli eftirlitsfirvalda eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. september 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

68) Ákvæðum 250. gr. er breytt sem hér segir:

„250. gr.

Samráð eftirlitsfirvalda

1. Með fyrirvara um 248. gr. skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld, áður en mikilvæg ákvörðun varðandi eftirlitsverkefni annarra eftirlitsfirvalda er tekin, hafa samráð sín á milli innan samstarfshóps eftirlitsaðila um eftirfarandi:

- a) breytingar á hluthafafyrirkomulagi, stjórnskipulagi eða stjórnunarfyrikomulagi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, í samstæðu sem þarfnast samþykkis eða leyfis eftirlitsfirvalda,
- b) ákvörðun um framlengingu endurreisnartímabilsins skv. 3. og 4. mgr. 138. gr.,
- c) ströng viðurlög eða sérstakar neyðarráðstafanir sem eftirlitsyfirvöld grípa til, þ.m.t. álagning viðbótargjaldþolskröfu á gjaldþolskröfuna, skv. 37. gr. og álagningu takmarkana á notkun eigin líkans við útreikning á gjaldþolskröfunni skv. 3. undirþætti, 4. þáttar, VI. kafla, I. bálks.

Að því er varðar b- og c-lið fyrsta undirliðar skal ávallt hafa samráð við eftirlitsaðila samstæðu.

Þar að auki skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld hafa samráð sín á milli fyrir ákvarðanatöku, ef ákvörðun er byggð á upplýsingum frá öðrum eftirlitsyfirvöldum.

2. Með fyrirvara um 248. gr. getur eftirlitsyfirvald ákveðið að hafa ekki samráð við önnur eftirlitsyfirvöld í málum sem þola enga bið eða þegar slíkt samráð getur teft skilvirkni ákvörðunar í tvísýnu. Í því tilviki skal eftirlitsyfirvaldið án tafar tilkynna öðrum hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöldum um það.“

69) Í stað fyrstu undirgreinar 2. mgr. 254. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Aðildarríki skulu kveða á um að yfirvöld þeirra sem bera ábyrgð á framkvæmd samstæðueftirlits skuli hafa aðgang að öllum upplýsingum, sem skipta máli að því er varðar það eftirlit, án tillits til tegundar hlutaðeigandi félags. Ákvæði 1.–5. mgr. 35. gr. gilda að breyttu breytanda.

Eftirlitsaðili samstæðu getur takmarkað reglulega eftirlitsskýrslugjöf með tíðni sem er styttri en eitt ár á samstæðustigi ef öll váttrygginga- eða endurtryggingafélög innan samstæðunnar njóta góðs af takmörkuninni í samræmi við 6. mgr. 35. gr., með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar.

Eftirlitsaðili samstæðu getur veitt undanþágu frá skýrslugjöf lið fyrir lið á samstæðustigi ef öll váttrygginga- eða endurtryggingafélög innan samstæðunnar njóta góðs af undanþágunni í samræmi við 7. mgr. 35. gr., með tilliti til eðlis, umfangs og þess hversu flóknar áhættur eru sem felast í starfsemi samstæðunnar og markmiðinu með fjármála-stöðugleika.“

70) Eftirfarandi undirgreinar bætast við 2. mgr. 255. gr.:

„Ef ekki hefur verið brugðist við beiðni til annars eftirlitsyfirvalds um að láta framkvæma sannprófun í samræmi við þessa málsgrein innan tveggja vikna, eða ef eftirlitsyfirvaldið getur í raun ekki beitt þátttökurétti sínum í samræmi við þriðju undirgrein, getur yfirvaldið sem leggur fram beiðni vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð stofnunarinnar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal hafa rétt til, í samræmi við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, að taka þátt í vettvangsskoðununum þegar þær eru framkvæmdar sameiginlega á vegum tveggja eða fleiri eftirlitsfirvalda.“

71) Ákvæðum 256. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 4. mgr. kemur eftirfarandi:

„4. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina nánar þær upplýsingar sem verður að birta og fresti fyrir árlega birtingu upplýsinga að því er varðar eina skýrslu um gjaldþol og fjárhagsstöðu í samræmi við 2. mgr. og skýrsluna um gjaldþol og fjárhagsstöðu á samstæðustigi í samræmi við 1. mgr.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu í tengslum við skýrsluna um gjaldþol, samstæðugjaldþol og fjárhagsstöðu skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um málsmeðferðarreglur og sniðmát fyrir, og aðferðir við, birtingu skýrslunnar um gjaldþol, samstæðugjaldþol og fjárhagsstöðu eins og mælt er fyrir um í þessari grein.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.“

72) Eftirfarandi grein bætist við:

„256. gr. a

Skipulag samstæðu

Aðildarríki skulu krefjast þess að váttrygginga- og endurtryggingafélög, eignarhaldsfélög á váttryggingasviði og blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði birti opinberlega, á ársgrundvelli og á samstæðustigi, rekstrarform að lögum, stjórnunarhætti og stjórnskipulag. þ.m.t. lýsingu á öllum dótturfélögum, mikilvægum tengdum fyrirtækjum og mikilvægum útibúum sem tilheyra samstæðunni.“

73) Í stað 3. mgr. 258. gr. kemur eftirfarandi:

„3. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, vegna samræmingar á ráðstöfunum til framfylgdar sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar.“

74) Í stað 259. gr. kemur eftirfarandi:

„259. gr.

Skýrslugjöf Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar

1. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gefa Evrópuþinginu árlega skýrslu í samræmi við 50. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal m.a. gefa skýrslu um alla viðkomandi og mikilvæga reynslu af eftirlitsstarfsemi og samstarfi milli eftirlitsaðila innan ramma III. bóls og einkum:

- ferlið við útnefningu eftirlitsaðila samstæðu, fjölda eftirlitsaðila samstæðu og landfræðilega dreifingu þeirra,
- starfsemi samstarfshóps eftirlitsaðila, einkum þátttöku og skuldbindingu eftirlitsyfirvalda ef þau eru ekki eftirlitsaðili samstæðu.

3. Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni er einnig heimilt, að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar, að gefa skýrslu um helstu reynslu sem draga má af endurskoðuninni sem um getur í 6. mgr. 248. gr., eftir því sem við á.“

75) Í stað 260. gr. kemur eftirfarandi:

„260. gr.

Móðurfélög utan Sambandsins: sannprófun á jafngildi

1. Í því tilviki sem um getur í c-lið 2. mgr. 213. gr., skulu hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld sannprófa hvort váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög, sem hafa móðurfélag sem hefur aðalskrifstofu utan Sambandsins, falli undir eftirlit eftirlitsyfirvalds þriðja lands, sem er jafngilt því sem kveðið er á um í þessum bóli um eftirlit á samstæðustigi váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, sem um getur í a- og b-lið 2. mgr. 213. gr.

Ef engin framseld gerð hefur verið samþykkt í samræmi við 2., 3. eða 5. mgr. þessarar greinar skal sannprófunin, að beiðni móðurfélagsins eða einhvers váttrygginga- og endurtryggingafélaganna sem eru með starfsleyfi í Sambandinu eða starfa að eigin frumkvæði, framkvæmd af eftirlitsyfirvaldi því sem væri eftirlitsaðili samstæðu ef viðmiðanirnar sem settar eru fram í 2. mgr. 247. gr. giltu („settur eftirlitsaðili samstæðu“). Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða settan eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Í því sambandi skal settur eftirlitsaðili samstæðu, með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar, hafa samráð við önnur hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld áður ákvörðun um jafngildi er tekin. Þá ákvörðun skal taka í samræmi við viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 2. mgr. Settur eftirlitsaðili samstæðu skal ekki taka neina ákvörðun í tengslum við þriðja land, sem er í andstöðu við fyrri ákvarðanir sem teknar eru gagnvart því þriðja landi, nema þegar nauðsynlegt er að taka tillit til mikilvægra breytinga á eftirlitsreglunum sem mælt er fyrir um í I. bálki og eftirlitsreglunum í þriðja landinu.

Ef eftirlitsyfirvöld eru ósammála ákvörðuninni sem tekin er í samræmi við þriðju undirgrein geta þau vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og farið fram á aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, innan þriggja mánaða frá tilkynningu setts eftirlitsaðila samstæðu um ákvörðunina. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a sem tilgreina viðmiðanir vegna mats á jafngildi varfærnisfyrirkomulags þriðja lands við það sem mælt er fyrir um í þessum bálki.

3. Ef viðmiðanirnar sem samþykktar eru í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar hafa verið uppfylltar af þriðja landi getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við 301. gr. a og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir til ákvörðunar á að varfærnisfyrirkomulag þess þriðja lands sé jafngilt því sem mælt er fyrir um í þessum bálki.

Slík framseld gerð skal endurskoðuð reglulega til að taka tillit til breytinga á varfærnisfyrirkomulagi við eftirlit með samstæðum, sem mælt er fyrir um í þessum bálki, og breytinga á varfærnisfyrirkomulagi í þriðja landi við eftirlit með samstæðum og allar aðrar breytingar á reglugerðum sem gætu haft áhrif á ákvörðun um jafngildi.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlit.

4. Liggi ekki fyrir framseld gerð sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt í samræmi við 3. eða 5. mgr. þessarar greinar, gildir 262. gr.

5. Þrátt fyrir 3. mgr., jafnvel þó að viðmiðanirnar sem tilgreindar eru í 2. málsgrein hafi ekki verið uppfylltar, getur framkvæmdastjórnin, í takmarkaðan tíma og í samræmi við 301. gr. a, og með aðstoð Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 2. mgr. 33. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, samþykkt framseldar gerðir sem ákvarða að varfærnisfyrirkomulag þriðja lands sem beitt er á félög sem eru með móðurfélag með aðalskrifstofu utan Sambandsins 1. janúar 2014 sé tímabundið jafngilt því sem mælt er fyrir um í I. bálki, ef það þriðja land hefur a.m.k. farið að eftirfarandi viðmiðunum:

- a) það hefur skuldbundið sig gagnvart Sambandinu að samþykkja og beita varfærnisfyrirkomulagi sem meta má jafngilt í samræmi við 3. mgr., fyrir lok þess takmarkaða tíma, og að taka þátt í matsferli jafngildingarinnar,
- b) það hefur komið á starfsáætlun til að uppfylla skuldbindinguna samkvæmt a-lið,
- c) það hefur úthlutað nægilegum tekjum til að uppfylla skuldbindinguna samkvæmt a-lið,
- d) það er með varfærnisfyrirkomulag sem er áhættumiðað og kemur á eigindlegum og megindlegum gjaldþolskröfum, og kröfum sem varða skýrslugjöf vegna eftirlits og gagnsæis, og sem tengjast eftirliti með samstæðum,
- e) það hefur komist að skriflegu samkomulagi um samstarf og skipti á trúnaðarupplýsingum sem varða eftirlit við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og upplýsingayfirvöld eins og skilgreint er í 10. mgr. 13. gr.,

- f) það býr yfir óháðu eftirlitskerfi,
- g) það hefur komið á þagnarskyldu fyrir alla sem starfa fyrir hönd eftirlitsyfirvalda þess, einkum hvað varðar upplýsingaskipti við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina og eftirlitsyfirvöld eins og skilgreint er í 10. mgr. 13. gr.

Allar framseldar gerðir um tímabundið jafngildi skulu taka tillit til skýrslna framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 177. gr. Þessar framseldu gerðir skulu endurskoðaðar reglulega, á grunni framvinduskýrslna hlutaðeigandi þriðja lands, lagðar árlega fyrir framkvæmdastjórnina og metnar af henni. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal aðstoða framkvæmdastjórnina við mat á þessum framvinduskýrslum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal birta og uppfæra á vefsetri sínu skrá yfir öll þriðju lönd sem um getur í fyrsta undirlíð.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir, í samræmi við 301. gr. a, og tilgreint frekar skilyrðin sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein. Framseldar gerðir geta einnig náð yfir valdheimildir eftirlitsyfirvalda til að leggja á viðbótarkröfur um skýrslugjöf um eftirlit á tímabili tímabundins jafngildis.

6. Því takmarkaða tímabili sem um getur í 5. mgr. skal ljúka 31. desember 2020 eða daginn sem, í samræmi við 3. mgr., varfærnisefirlit þess þriðja lands telst jafngilt því sem mælt er fyrir um í þessum bálki, hvort heldur ber fyrir að.

Það tímabil má framlengja um ár í viðbót í mesta lagi, ef Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og framkvæmdastjórnin þurfa á þeim tíma að halda til að framkvæma mat á jafngildi, að því er varðar 3. mgr.

7. Þegar framseld gerð, sem ákvarðar að varfærnistímabil þriðja lands sé tímabundið jafngilt, er samþykkt í samræmi við 5. mgr. skulu aðildarríki beita 261. gr., nema váttrygginga- eða endurtryggingafélag sé í aðildarríki með niðurstöðutölu efnahagsreiknings sem fer yfir niðurstöðutölu efnahagsreiknings móðurfélagsins sem er utan Sambandsins. Í því tilviki skal settur eftirlitsaðili samstæðu annast verkefni eftirlitsaðila samstæðu.“

- 76) Í stað fyrstu undirgreinar 1. mgr. 262. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Ef ekki er um jafngilt eftirlit að ræða eins og um getur í 260. gr., eða ef aðildarríki beitir ekki 261. gr. þegar um er að ræða tímabundið jafngildi í samræmi við 7. mgr. 260. gr., skal það aðildarríki beita öðru tveggja á váttryggingafélög, þ.m.t. endurtryggingafélög:

- a) ákvæðum 218. gr.–235. gr. og 244. gr.–258. gr. að breyttu breytanda,
- b) einni af aðferðunum sem eru settar fram í 2. mgr.“

- 77) Í stað fyrstu málsgreinar 300. gr. kemur eftirfarandi:

„Endurskoða skal fjárhæðir sem eru tilgreindar í evrum í þessari tilskipun á fimm ára fresti og hækka grunnfjárhæðina í evrum í hlutfalli við breytingu á samræmdum vísitölum neysluverðs allra aðildarríkja sem framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) gefur út frá 31. desember 2015 til endurskoðunardags og námunda að margfeldi af 100 000 evrum.“

- 78) Í stað 301. gr. kemur eftirfarandi:

„301. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar Evrópunefndar um váttryggingar og starfstengdar lífeyrisgreiðslur, sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/9/EB (*). Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 8. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 í tengslum við 4. gr. hennar.

301. gr. a

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framsal valds sem um getur í 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr., 260. gr. og 308. gr. b er falið framkvæmdastjórninni í fjögur ár frá 23. maí 2014.

Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu að því er varðar framsal valds sex mánuðum fyrir lok fjögurra ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr., 260. gr. og 308. gr. b.

Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr., 260. gr. og 308. gr. b skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um þrjú mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

301. gr. b

Upphafsaðvæði fyrir tæknilega eftirlitsstaðla

1. Fram til 24. maí 2016 skal framkvæmdastjórnin fylgja málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 301. gr. a þegar hún samþykkir í fyrsta skipti tæknilegu eftirlitsstaðlana sem kveðið er á um í 50. gr., 58. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 111. gr., 135. gr., 143. gr., 244. gr., 245. gr., 248. gr. og 249. gr. Samþykkja skal allar breytingar á slíkum framseldum gerðum eða, eftir að umbreytingartímabilinu er lokið, alla nýja tæknilega eftirlitsstaðla í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

2. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 1. mgr. í samræmi við 12. gr. í reglugerð (ESB) nr. 1094/2010.

3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur fyrir 24. maí 2016 lagt fram drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina til að aðlaga að tæknipróun á fjármálamörkuðum framseldu gerðirnar sem kveðið er á um í 17. gr., 31. gr., 35. gr., 37. gr., 50. gr., 56. gr., 75. gr., 86. gr., 92. gr., 97. gr., 99. gr., 109. gr. a, 111. gr., 114. gr., 127. gr., 130. gr., 135. gr., 143. gr., 172. gr., 210. gr., 211. gr., 216. gr., 217. gr., 227. gr., 234. gr., 241. gr., 244. gr., 245. gr., 247. gr., 248. gr., 256. gr., 258. gr. og 260. gr. og 308. gr. b.

Þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum skal takmarka við tæknilega þætti framseldra gerða sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

(*) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 5. nóvember 2003 um að koma á fót nefnd evrópskra eftirlitsaðila með váttryggingum og starfstengdum lífeyrissjóðum (Stj. tíð. ESB L 3, 7.1.2004. bls. 34).“

79) Í stað 2. mgr. 304. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu fyrir 31. desember 2020 um beitingu aðferðarinnar, sem er sett fram í 1. mgr., og þær starfsreglur eftirlitsyrivalda sem samþykkt hefur verið að taka upp skv. 1. mgr., ásamt viðeigandi tillögum, eftir því sem við á. Í þeirri skýrslu skal einkum fjallað um áhrif yfir landamæri af beitingu þeirrar aðferðar til að koma í veg fyrir eftirlitshögnun (e. *regulatory arbitrage*) váttryggingafélaga, þ.m.t. endurtryggingafélaga, vegna breytilegs regluhverfis landa.“

80) Eftirfarandi þætti er bætt við I. kafla í VI. bálki:

Ñ3. ÞÁTTUR

VÁTRYGGINGAR OG ENDURTRYGGINGAR

308. gr. a

Innleiðing

1. Frá 1. apríl 2015 skulu aðildarríki tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi vald til að taka ákvörðun um að samþykkja:

- a) viðbótareiginfjárliðir í samræmi við 90. gr.,
- b) flokkun liða eiginfjárgrunns sem um getur í 3. mgr. 95. gr.,
- c) tilgreindar kennistærðir fyrirtækja í samræmi við 7. mgr. 104. gr.,
- d) alhliða líkan eða hlutalíkan í samræmi við 112. gr. og 113. gr.,
- e) félög með sérstakan tilgang sem komið skal á fót á yfirráðasvæði þeirra í samræmi við 211. gr.,
- f) viðbótareiginfjárliði eignarhaldsfélags á váttryggingasviði sem er milliliður í samræmi við 2. mgr. 226. gr.,
- g) innra líkan samstæðu í samræmi við 230. gr., 231. gr. og 5. mgr. 233. gr.,
- h) notkun undireiningar hlutabréfaáhættu sem samsvarar gildistíma í samræmi við 304. gr.,
- i) notkun aðlögunar vegna samræmingar á viðeigandi áhættulausum vaxtaferli í samræmi við 77. gr. b og 77. gr. c,
- j) notkun aðlögunar vegna óstöðugleika, ef aðildarríki krefjast þess, á viðeigandi áhættulausu vaxtaferli í samræmi við 77. gr. d,
- k) notkun umbreytingarráðstafana á áhættulausa vexti í samræmi við 308. gr. c,
- l) notkun umbreytingarráðstafana á váttryggingaskuldir í samræmi við 308. gr. d.

2. Frá 1. apríl 2015 skulu aðildarríki tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi vald til að:

- a) ákvarða stig og gildissvið samstæðueftirlits í samræmi við 2. og 3. þátt I. kafla III. bóls,
- b) auðkenna eftirlitsaðila samstæðu í samræmi við 247. gr.,
- c) koma á fót samstarfshópi eftirlitsaðila í samræmi við 248. gr.

3. Frá 1. júlí 2015 skulu aðildarríki tryggja að eftirlitsyfirvöld hafi vald til að:

- a) ákveða að draga alla hlutdeild frá í samræmi við aðra undirgrein 228. gr.,
- b) ákvarða val á aðferð til að reikna út gjaldþol samstæðu í samræmi við 220. gr.,
- c) taka ákvörðun um jafngildi, eftir því sem við á, í samræmi við 227. gr. og 260. gr.,

- d) heimila að váttrygginga- og endurtryggingafélög falli undir 238. gr. og 239. gr., í samræmi við 236. gr.,
 - e) taka þær ákvarðanir sem um getur í 262. gr. og 263. gr.,
 - f) ákvarða, eftir því sem við á, beitingu umbreytingarráðstafana í samræmi við 308. gr. b.
4. Aðildarríki skulu skylda hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld til að taka til athugunar umsóknir sem váttrygginga- og endurtryggingafélög leggja inn til samþykktar eða leyfis í samræmi við í 2. og 3. mgr. Ákvarðanir eftirlitsyfirvalda um umsóknir til samþykktar eða leyfis skulu ekki koma til framkvæmda fyrir 1. janúar 2016.

Ákvæði 308. gr. b

Umbreytingarráðstafanir

1. Með fyrirvara um 12. gr. skulu váttrygginga- eða endurtryggingafélög, sem hætta að gera nýja váttrygginga- eða endurtryggingarsamninga fyrir 1. janúar 2016 og stjórna fyrirleggjandi eignasafni sínu eingöngu, ekki falla undir I., II. eða III. bálk þessarar tilskipunar fram að þeim dagsetningum sem settar eru fram í 2. mgr., þar sem annaðhvort:

- a) félagið hefur fullvissað eftirlitsyfirvaldið um að það hætti starfsemi sinni fyrir 1. janúar 2019 eða
- b) félagið er með fyrirvara um endurskipulagningarráðstafanir sem settar eru fram í II. kafla IV. bóls og stjórnandi hefur verið tilnefndur.

2. Váttrygginga- eða endurtryggingafélög sem falla undir:

- a) ákvæði a-liðar 1. mgr. skulu vera með fyrirvara um I., II. og III. bálk þessarar tilskipunar frá 1. janúar 2019 eða fyrr ef eftirlitsyfirvaldið er ekki ánægt með þann árangur sem náðst hefur við að slíta starfsemi félagsins,
- b) ákvæði b-liðar 1. mgr. skulu vera með fyrirvara um I., II. og III. bálk þessarar tilskipunar frá 1. janúar 2021 eða fyrr ef eftirlitsyfirvaldið er ekki ánægt með þann árangur sem náðst hefur við að slíta starfsemi félagsins.

3. Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu aðeins vera með fyrirvara um umbreytingarráðstafanirnar í 1. og 2. mgr. ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) félagið er ekki hluti af samstæðu eða, ef það er það, öll félög sem eru hluti af samstæðunni hætta að gera nýja váttrygginga- eða endurtryggingarsamninga,
- b) félagið skal gefa eftirlitsyfirvaldi sínu ársskýrslu þar sem fram kemur hvaða árangur hefur náðst við að slíta starfsemi félagsins,
- c) félagið hefur tilkynnt eftirlitsyfirvaldi sínu að það beiti umbreytingarráðstöfununum.

Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að neitt félag starfi í samræmi við I., II. og III. bálk þessarar tilskipunar.

4. Aðildarríkin skulu gera skrá yfir viðkomandi váttrygginga- og endurtryggingafélög og senda hana öllum hinum aðildarríkjunum.

5. Aðildarríki skulu tryggja að, á tímabili sem varir ekki lengur en í fjögur ár frá 1. janúar 2016, skuli frestur váttrygginga- og endurtryggingafélaga til að leggja fram upplýsingarnar sem um getur í 1.–4. mgr. 35. gr. á ársgrundvelli eða sjaldnar, styttest um tvær vikur á hverju fjárhagsári, frá því í síðasta lagi 20 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2016 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2017, en eigi síðar en 14 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2019 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2020.

6. Á tímabili sem varir ekki lengur en í fjögur ár frá 1. janúar 2016 skal frestur váttrygginga- og endurtryggingafélaga til að birta upplýsingarnar sem um getur í 51. gr. styttest um tvær vikur á hverju fjárhagsári, frá því í síðasta lagi 20 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2016 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2017, en eigi síðar en 14 vikum eftir lok fjárhagsárs félagsins í tengslum við fjárhagsár þess sem lýkur 30. júní 2019 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2020.

7. Á tímabili sem varir ekki lengur en í fjögur ár frá 1. janúar 2016 skal frestur váttrygginga- og endurtryggingafélaga til að leggja fram upplýsingarnar sem um getur í 1.–4. mgr. 35. gr. á ársfjórðungsgrundvelli styttað um eina viku á hverju fjárhagsári, frá því í mesta lagi 8 vikur í tengslum við ársfjórðung sem lýkur 1. janúar 2016 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2017, til fimm vikur í tengslum við ársfjórðung sem lýkur 1. janúar 2019 eða síðar en þó fyrir 1. janúar 2020.

8. Aðildarríki skulu tryggja að 5., 6. og 7. mgr. þessarar greinar sé beitt, að breyttu breytanda, á hluteignarfélög á váttrygginga- eða endurtryggingasviði, eignarhaldsfélög á váttryggingasviði og blönduð eignarhaldsfélög á fjármálasviði á stigi samstæðunnar samkvæmt 254. gr. og 256. gr., og samkvæmt því skulu frestimir sem um getur í 5., 6. og 7. mgr. framlengdir um 6 vikur, eftir því sem við á.

9. Þrátt fyrir 94. gr. skulu kjarnaefingfjárliðir taldir með kjarnaefingfjárliða eiginfjárþætti A í allt að 10 ár eftir 1. janúar 2016, að því tilskildu að:

- a) þessir liðir hafi verið gefnir út fyrir 1. janúar 2016 eða fyrir gildistökudag framseldu gerðarinnar sem um getur í 97. gr., eftir því hvort kemur fyrir,
- b) hægt sé að nota þessa liði 31. desember 2015 til að mæta 50% af raunverulegu gjaldþoli samkvæmt þeim lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru skv. 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 1. gr. tilskipunar 2002/13/EB, 3. mgr. 27. gr. tilskipunar 2002/83/EB og 3. mgr. 36. gr. tilskipunar 2005/68/EB,
- c) þessir liðir væru annars ekki flokkaðir með eiginfjárþætti A eða B í samræmi við 94. gr.

10. Þrátt fyrir 94. gr. skulu kjarnaefingfjárliðir teljast til kjarnaefingfjárliða í eiginfjárþætti B í allt að 10 ár eftir 1. janúar 2016, að því tilskildu:

- a) að þessir liðir hafi verið gefnir út fyrir 1. janúar 2016 eða fyrir gildistökudag framseldu gerðarinnar sem um getur í 97. gr., eftir því hvort kemur fyrir,
- b) að hægt sé að nota þessa liði 31. desember 2015 til að mæta 25% af raunverulegu gjaldþoli samkvæmt þeim lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru skv. 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 1. gr. tilskipunar 2002/13/EB, 3. mgr. 27. gr. tilskipunar 2002/83/EB og 3. mgr. 36. gr. tilskipunar 2005/68/EB.

11. Að því er varðar váttrygginga- og endurtryggingafélög sem fjárfesta í seljanlegum verðbréfum eða öðrum fjármálagæringum sem byggjast á „endurpökkuðum“ útlánunum sem gefin voru út fyrir 1. janúar 2011 skulu kröfurnar sem um getur í 2. mgr. 135. gr. aðeins gilda við aðstæður þar sem nýjum undirliggjandi áhættuskuldbindingum var bætt við eða skipt út eftir 31. desember 2014.

12. Þrátt fyrir 100. gr., 3. mgr. 101. gr. og 104. gr. skal eftirfarandi gilda:

- a) til 31. desember 2017 skulu staðalbreytur sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við staðlaða formúlu, vera hinar sömu í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða aðildarríkis sem er, og þær sem yrðu notaðar á slíkar áhættuskuldbindingar tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli ríkis þeirra,
- b) á árinu 2018 skulu staðalbreyturnar sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við hina stöðluðu formúlu, lækkaðar um 80% í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða annars aðildarríkis sem er,
- c) á árinu 2019 skulu staðalbreyturnar sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við hina stöðluðu formúlu, lækkaðar um 50% í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða annars aðildarríkis sem er,
- d) frá 1. janúar 2020 skulu staðalbreyturnar sem nota skal við útreikning á undireiningu samþjöppunaráhættu og undireiningu áhættudreifingar, í samræmi við hina stöðluðu formúlu, ekki lækkaðar í tengslum við áhættuskuldbindingar ríkisstjórna eða seðlabanka aðildarríkja, sem eru tilgreindar í og fjármagnaðar með gjaldmiðli hvaða annars aðildarríkis sem er.

13. Þrátt fyrir 100. gr., 3. mgr. 101. gr. og 104. gr. skulu staðalbreyturnar sem nota skal á hlutabréf sem félagið keypti 1. janúar 2016 eða fyrr, þegar undireining hlutabréfaáhættu er reiknuð út í samræmi við hina stöðluðu formúlu án valkostsins sem settur er fram í 304. gr., reiknaðar sem vegið meðaltal af:

- a) staðalbreytunni sem nota skal þegar undireining hlutabréfaáhættu er reiknuð út í samræmi við 304. gr. og
- b) staðalbreytunni sem nota skal þegar undireining hlutabréfaáhættu er reiknuð út í samræmi við hina stöðluðu formúlu, án valkostsins sem settur er fram í 304. gr.

Vægið fyrir breytuna sem sýnd er í b-lið fyrstu undirgreinar skal aukast a.m.k. línulega í lok hvers árs, úr 0% árið sem hefst 1. janúar 2016 í 100% 1. janúar 2023.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a og tilgreina frekar viðmiðanirnar sem uppfylla skal, þ.m.t. hlutabréfin sem kunna að vera með fyrirvara um umbreytingartímabilið.

Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þess umbreytingartímabils skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til beitingar þessarar málsgreinar.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaefirlitsstofnunin skal þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 30. júní 2015.

Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana, sem um getur í annarri undirgrein, í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

14. Ef váttrygginga- og endurtryggingafélög fara að ákvæðum um lágmarksgjaldþol sem um getur í 16. gr. a í tilskipun 73/239/EBE, 28. gr. í tilskipun 2002/83, EB eða 37. gr., 38. gr., eða 39. gr. tilskipunar 2005/68/EB, eftir því sem við á, samkvæmt gildandi lögum aðildarríkisins daginn áður en þessar tilskipanir eru felldar niður skv. 310. gr. þessarar tilskipunar, en fara ekki að ákvæðum um gjaldþolskröfuna fyrsta árið sem þessari tilskipun er beitt, skal eftirlitsyfirvaldið krefjast þess, þrátt fyrir 3. mgr. 138. gr. og án þess að hafa áhrif á 4. mgr. þeirrar greinar, að hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag geri viðeigandi ráðstafanir til að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða lækkun á áhættusniði þess til að tryggja farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfuna eigi síðar en 31. desember 2017.

Hlutaðeigandi váttrygginga- eða endurtryggingafélag skal, á þriggja mánaða fresti, leggja fram framvinduskýrslu til eftirlitsyfirvalda sinna þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gerðar eru og framvinda við að koma hæfu gjaldþoli í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða til að lækka áhættusnið til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu.

Framlengingin sem um getur í fyrstu undirgrein skal afturkölluð ef framvinduskýrsla sýnir fram á að engin marktæk framvinda hafi átt sér stað til að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða lækkun áhættusniðs til að tryggja að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfur, frá þeim degi sem kom í ljós að ekki var farið að ákvæðum um gjaldþolskröfur og þeim degi sem framvinduskýrslan er lögð fram.

15. Ef heimaaðildarríki hafa 23. maí 2014 beitt ákvæðum sem um getur í 4. mgr. tilskipunar 2003/41/EB geta heimaaðildarríki áfram beitt lögum og stjórnislyfyrirmælum sem þau hafa samþykkt í því skyni að fara að 1.–19. gr., 27.–30. gr., 32.–35. gr. og 37.–67. gr. tilskipunar 2002/83/EB í þeirri útgáfu sem var í gildi síðasta dag beitingar tilskipunar 2002/83/EB til 31. desember 2019.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir sem breyta umbreytingartímabilinu í þessari málsgrein ef breytingar á 17.–17. gr. c tilskipunar 2003/41/EB hafa verið samþykktar fyrir dagsetninguna sem tilgreind er í þessari málsgrein.

16. Aðildarríki geta gefið endanlegu móðurfélagi váttrygginga- eða endurtryggingafélags, á tímabilinu til 31. mars 2022, leyfi til að sækja um samþykki fyrir innra líkan samstæðu sem við á um hluta samstæðu ef félagið og endanlega móðurfélagið eru bæði í sama aðildarríkinu, og ef þessi hluti er sérstakur hluti með áhættusnið sem er verulega frábrugðið öðrum hlutum samstæðunnar.

17. Þrátt fyrir 2. og 3. mgr. 218. gr. skulu umbreytingarákvæðin eins og um getur í 8.–12. mgr. og 15. mgr. þessarar greinar, og 308. gr. c, 308. gr. d. og 308. gr. e gilda að breyttu breytanda á samstæðustigi.

Þrátt fyrir 2., 3. og 4. mgr. 218. gr. skulu umbreytingarákvæðin, eins og um getur í 14. mgr. þessarar greinar, gilda að breyttu breytanda á samstæðustigi og ef hluteignarfélög á váttrygginga- eða endurtryggingasviði í samstæðu fara að aðlöguðu gjaldþoli eins og um getur í 9. gr. tilskipunar 98/78/EB en fara ekki að gjaldþolskröfu samstæðunnar.

Framkvæmdastjórnin skal samþykka framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þar sem settar eru fram breytingar í gjaldþoli samstæðu ef umbreytingarákvæðin sem um getur í 13. mgr. þessarar greinar eiga við og tengjast:

- a) niðurfellingu á tvöfaldri notkun hæfs eiginfjárgrunns og á fjármögnun innan samstæðu sem sett er fram í 222. gr. og 223. gr.,
- b) mati á eignum og skuldum sem sett er fram í 224. gr.,
- c) beitingu útreikningsaðferða á tengd váttrygginga- og endurtryggingafélög sem sett er fram í 225. gr.,
- d) beitingu útreikningsaðferða á tengd eignarhaldsfélög á váttryggingasviði sem eru milliliðir sem sett er fram í 226. gr.,
- e) aðferðum við að reikna út gjaldþol samstæðunnar sem sett er fram í 230. gr. og 233. gr.,
- f) útreikningi á gjaldþolskröfu samstæðunnar sem sett er fram í 231. gr.,
- g) ákvörðun á eignum og skuldum sem sett er fram í 232. gr.,
- h) meginreglunum við útreikning á gjaldþoli samstæðu eignarhaldsfélag á váttryggingasviði eins og sett er fram í 235. gr.

308. gr. c

Umbreytingarráðstafanir að því er varðar áhættulausa vexti

1. Váttrygginga- og endurtryggingafélög geta, með fyrirvara um samþykki eftirlitsyfirvalda sinna, beitt umbreytingaraðlögun á viðeigandi áhættulausan vaxtaferil að því er varðar fullnægjandi skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga.

2. Fyrir hvern gjaldmiðil skal aðlögunin reiknuð sem hluti af mismuninum á:

- a) vöxtum sem váttrygginga- eða endurtryggingafélög ákvarða í samræmi við lög og stjórnisýslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt 20. gr. tilskipunar 2002/83/EB síðasta daginn þegar sú tilskipun kemur til framkvæmda,
- b) virkum ársvöxtum, sem reiknaðir eru út sem eini afvöxtunarstuðullinn sem, þegar honum er beitt á fjárstreymi eignasafns fullnægjandi skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, kemur út sem gildi sem er jafnt gildi besta mats eignasafns fullnægjandi skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, þar sem tekið er tillit til tímavirðis peninga með því að nota viðeigandi áhættulausan vaxtaferil eins og um getur í 2. mgr. 77. gr.

Ef aðildarríki hafa samþykkt lög og stjórnisýslufyrirmæli samkvæmt ii. lið a-liðar B-liðar 1. mgr. 20. gr. tilskipunar 2002/83/EB skulu vextirnir, sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, ákvarðaðir með því að nota aðferðirnar sem váttrygginga- eða endurtryggingafélögin notuðu síðasta daginn sem tilskipun 2002/83/EB var beitt.

Hlutinn sem um getur í fyrstu undirgrein skal minnka línulega í lok hvers árs, úr 100% árið sem hefst 1. janúar 2016 í 0% 1. janúar 2032.

Þegar váttrygginga- og endurtryggingafélög beita aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur í 77. gr. d, skal viðeigandi áhættulaus vaxtaferill sem um getur í b-lið aðlagaður viðeigandi áhættulausum vaxtaferli sem settur er fram í 77. gr. d.

3. Leyfilegar skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, skulu aðeins samanstanda af skuldbindingum á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga sem uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) samningunum sem leiddu til skuldbindinga á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, var lokið fyrir fyrsta daginn þegar þessi tilskipun kom til framkvæmda, að undanskildum endurnýjun samninga þann dag eða síðar,
- b) váttryggingaskuldir fyrir skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, til síðasta dags beitingar tilskipunar 2002/83/EB, hafa verið ákvarðaðar í samræmi við lög og stjórnslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt 20. gr. þeirrar tilskipunar, á síðasta degi beitingar tilskipunarinnar,
- c) ákvæðum 77. gr. b er ekki beitt á skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga.

4. Váttrygginga- og endurtryggingafélög sem beita 1. mgr. skulu:

- a) ekki hafa leyfilegar skuldbindingar á sviði váttrygginga, þ.m.t. endurtrygginga, með í útreikningi á aðlögun vegna óstöðugleika sem sett er fram í 77. gr. d,
- b) ekki beita 308. gr. d,
- c) birta opinberlega, sem hluta af skýrslu um eigið gjaldþol og fjárhagsstöðu sem um getur í 51. gr., að þau beiti tímabundið áhættulausum vaxtaferli, og mælingu áhrifa þess að beita ekki þessum umbreytingarráðstöfunum á fjárhagsstöðu þeirra.

308. gr. d

Umbreytingarráðstafanir á váttryggingaskuldir

1. Váttrygginga- og endurtryggingafélög geta, með fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvalda þeirra, beitt umbreytingarfrádrætti á váttryggingaskuldir. Þeim frádrætti má beita á stigi einsleitra áhættuhópa sem um getur í 80. gr.

2. Umbreytingarfrádrátturinn skal samsvara hluta af mismuninum á eftirfarandi tveimur upphæðum:

- a) váttryggingaskuldum að frádregnum endurheimtanlegum fjárhæðum frá endurtryggingarsamningum og félögum með sérstakan tilgang, sem reiknaðar eru út í samræmi við 76. gr. á fyrsta degi þegar þessi tilskipun kemur til framkvæmda,
- b) váttryggingaskuldum að frádregnum endurheimtanlegum fjárhæðum frá endurtryggingarsamningum sem reiknaðar eru út í samræmi við lög og stjórnslufyrirmæli sem samþykkt eru skv. 15. gr. tilskipunar 73/239/EBE, 20. gr. tilskipunar 2002/83/EB og 32. gr. tilskipunar 2005/68/EB, daginn áður en þessar tilskipanir eru felldar úr gildi skv. 310. gr. þessarar tilskipunar.

Hámarkshluti sem frádráttarþær er, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal minnka línulega í lok hvers árs, úr 100% árið sem hefst 1. janúar 2016 í 0% 1. janúar 2032.

Ef váttrygginga- og endurtryggingafélög beita, fyrsta daginn þegar þessi tilskipun kemur til framkvæmda, þeirri aðlögun vegna óstöðugleika sem um getur 77. gr. d skal fjárhæðin sem um getur í a-lið reiknuð út með aðlögun vegna óstöðugleika á þeim degi.

3. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsyfirvaldsins eða að frumkvæði þess má endurreikna fjárhæðir váttryggingaskulda, þ.m.t. eftir atvikum fjárhæð aðlögunar vegna óstöðugleika sem notuð er til að reikna út umbreytingarfrádráttinn sem um getur í a- og b-lið 2. mgr., á 24 mánaða fresti eða oftar ef áhættusnið félagsins hefur breyst verulega.

4. Eftirlitsyfirvaldið getur takmarkað frádráttinn sem um getur í 2. mgr. ef beiting hans gæti orðið til að draga úr kröfum um fjármagn sem gilda um félagið í samanburði við þær sem reiknaðar eru út í samræmi við lög og stjórnslufyrirmæli sem samþykkt eru samkvæmt tilskipun 73/239/EBE, tilskipun 2002/83/EB og tilskipun 2005/68/EB, daginn áður en þessar tilskipanir eru felldar úr gildi samkvæmt 310. gr. þessarar tilskipunar.

5. Vátrygginga- og endurtryggingafélög sem beita 1. mgr. skulu:

- a) ekki beita 308. gr. c,
- b) þegar þau færu ekki að gjaldþolskröfunni án þess að beita umbreytingarfrádrættinum, gefa eftirlitsyfirvaldi sínu skýrslu árlega um ráðstafanir sem teknar eru og árangur sem næst, í lok umbreytingartímabilsins sem sett er fram í 2. mgr., við að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna, eða til að lækka áhættusnið þeirra til að koma því aftur á að farið sé að ákvæðum um gjaldþolskröfu,
- c) birta opinberlega, sem hluta af skýrslu um eigið gjaldþol og fjárhagsstöðu sem um getur í 51. gr., að þau beiti tímabundið umbreytingarfrádrætti á vátryggingaskuldir, og mælingu áhrifa þess að beita ekki þessum umbreytingarfrádrætti á fjárhagsstöðu þeirra.

308. gr. e

Innleiðingarátalun um umbreytingarráðstafanir um áhættulausa vexti og vátryggingaskuldir

Vátrygginga- og endurtryggingafélög sem beita umbreytingarráðstöfununum sem settar eru fram í 308. gr. c eða 308. gr. d skulu tilkynna eftirlitsyfirvaldinu um leið og þeim er ljóst að þau færu ekki að gjaldþolskröfunni án þess að beita þessum umbreytingarráðstöfunum. Eftirlitsyfirvöld skulu krefjast þess að hlutaðeigandi vátrygginga- eða endurtryggingafélag grípi til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að farið sé að gjaldþolskröfunni í lok umbreytingartímabilsins.

Innan tveggja mánaða frá því að kemur í ljós að ekki er farið að gjaldþolskröfu án þess að beita þessum umbreytingarráðstöfunum skulu hlutaðeigandi vátrygginga- eða endurtryggingafélög senda eftirlitsyfirvöldum innleiðingarátalun þar sem settar eru fram skipulagðar ráðstafanir til að koma hæfum eiginfjárgrunni aftur í þá fjárhæð sem uppfyllir gjaldþolskröfuna eða til að lækka áhættusnið þess til að tryggja að farið sé að gjaldþolskröfunni við lok umbreytingartímabilsins. Hlutaðeigandi vátrygginga- eða endurtryggingafélög geta uppfært innleiðingarátalunina meðan á umbreytingartímabilinu stendur.

Vátrygginga- og endurtryggingafélög skulu senda eftirlitsyfirvöldum sínum skýrslu árlega og setja fram ráðstafanir sem grípið hefur verið til og árangur sem náðst hefur til að tryggja að farið hafi verið að gjaldþolskröfunum við lok umbreytingartímabilsins. Eftirlitsyfirvöld skulu afturkalla samþykki fyrir beitingu umbreytingarráðstafananna ef sú framvinduskýrsla sýnir að óraunhæft sé að farið sé að gjaldþolskröfunni við lok umbreytingartímabilsins.“

81) Ákvæðum 1. mgr. 309. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrstu undirgreinar kemur eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að 4. gr., 10. gr., 13. gr., 14. gr., 18. gr., 23. gr., 26.–32. gr., 34.–49. gr., 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 og 304 og III. og IV. viðauka eigi síðar en 31. mars 2015. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.“

b) Eftirfarandi undirliður bætist við:

„Þrátt fyrir aðra undirgrein skulu aðildarríkin beita nauðsynlegum lögum og stjórnisýslufyrirmælum til að fara að 308. gr. a eigi síðar en 1. apríl 2015.“

82) Eftirfarandi grein bætist við:

„310. gr. a

Starfsfólk og tilföng Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar

Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal meta þarfir fyrir starfslíð og tilföng, sem framkvæmd valdheimilda og skyldna þess í samræmi við þessa tilskipun útheimtir, og skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina sem þessu tengist.“

83) Í stað 311. gr. kemur eftirfarandi:

„311. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 308. gr. a gilda frá 1. apríl 2015.

Ákvæði 1. gr., 2. gr., 3 gr., 5.–9. gr., 11. gr., 12. gr., 15. gr., 16. gr., 17. gr., 19.–22. gr., 24. gr., 25. gr., 33. gr., 57.–66. gr., 69. gr., 70. gr., 73. gr., 145. gr., 147. gr., 149.–161. gr., 168.–171. gr., 174.–177. gr., 179.–184. gr., 186.–189. gr., 191. gr., 193.–209. gr., 267.–300. gr., 302. gr., 305.–308. gr., 308. gr. b og I., II., V., VI. og VII. viðauka skulu gilda frá 1. janúar 2016.

Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framseldar gerðir og tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla fyrir dagsetninguna sem um getur í þriðju málsgrein.“

84) Í A-hluta III. viðauka kemur eftirfarandi í stað 28. liðar:

„28) í öllum tilvikum og sem annan kost en þau félagsform skaðatryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið og 29. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001 (1),

29) að því marki sem hlutaðeigandi aðildarríki geri kleift að lagalegt form samvinnufélags geti hafið starfsemi skaðatrygginga og, sem valkostur við félagsform skaðatryggingafélags sem talin eru upp í 1.–28. lið, félagsform evrópsks samvinnufélags í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 (*).

(*) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003 frá 22. júlí 2003 um samþykktir fyrir Evrópusamvinnufélög (SCE) (Stjttíð. ESB. L 207, 18.8.2003, bls. 1).“

85) Í B-hluta III. viðauka kemur eftirfarandi í stað 28. liðar:

„28) í öllum tilvikum og sem annan kost en þau félagsform líftryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið og 29. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001,

29) að því marki sem hlutaðeigandi aðildarríki gerir kleift að lagalegt form samvinnufélags geti hafið starfsemi líftrygginga og sem valkostur við félagsform líftryggingafélaga sem talin eru upp í 1.–28. lið, félagsform evrópsks samvinnufélags í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003.“

86) Í C-hluta III. viðauka kemur eftirfarandi í stað 28. liðar:

„28) í öllum tilvikum og sem annan kost en þau félagsform endurtryggingafélaga sem tilgreind eru í 1.–27. lið og 29. lið getur fyrirtæki tekið upp félagsform Evrópufélags (SE) eins og það er skilgreint í reglugerð (EB) nr. 2157/2001,

29) að því marki sem hlutaðeigandi aðildarríki geri kleift að lagalegt form samvinnufélags geti hafið starfsemi endurtrygginga og sem valkostur við félagsform endurtryggingafélaga sem talin eru upp í 1.–28. lið, félagsform evrópsks samvinnufélags í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1435/2003.“

87) Í dálkinn „Þessi tilskipun“ í samsvörunartöflunni í VII. viðauka bætist 27. mgr. 13. gr. við en hún samsvarar d-lið 5. gr. í tilskipun 73/239/EBE.

3. gr.

Breytingar á reglugerð (EB) nr. 1060/2009

Í reglugerð (EB) nr. 1060/2009 falli 3. mgr. 2. gr. brott.

4. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1094/2010

Reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 1. mgr. 13. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal þetta tímabil um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og drögin að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til að andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins. Þetta tímabil má framlengja frekar um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

2) Í stað annarrar undirgreinar 2. mgr. 17. gr. kemur eftirfarandi:

„Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdsviðin sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún álitur nauðsynlegar fyrir rannsóknina, þ.m.t. hvernig gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. er beitt í samræmi við lög Sambandsins.“

5. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1095/2010

Reglugerð (ESB) nr. 1095/2010 er breytt sem hér segir:

1) Í stað 1. mgr. 13. gr. kemur eftirfarandi:

„1. Evrópuþingið eða ráðið geta andmælt tæknilegum eftirlitsstaðli innan þriggja mánaða frá tilkynningardegi um að framkvæmdastjórnin hafi samþykkt tæknilega eftirlitsstaðalinn. Framlengja skal tímabil þetta um þrjá mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

Hafi framkvæmdastjórnin samþykkt tæknilegan eftirlitsstaðal, sem er sams konar og drögin að tæknilega eftirlitsstaðlinum sem stofnunin lagði fram, skulu Evrópuþingið og ráðið hafa einn mánuð frá tilkynningardegi til andmæla. Þetta tímabil skal framlengt um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins. Þetta tímabil má framlengja frekar um einn mánuð að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.“

2) Í stað annarrar undirgreinar 2. mgr. 17. gr. kemur eftirfarandi:

„Lögbæra yfirvaldið skal, með fyrirvara um valdheimildirnar sem mælt er fyrir um í 35. gr., veita stofnuninni tafarlaust allar þær upplýsingar sem hún álitur nauðsynlegar fyrir rannsóknina, þ.m.t. með tilliti til hvernig gerðunum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. er beitt í samræmi við lög Sambandsins.“

6. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2017 og árlega þaðan í frá, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið og tilgreina hvort evrópsku eftirlitsstofnanirnar hafa lagt fram drögin að tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem kveðið er á um í tilskipunum 2003/71/EB og 2009/138/EB, hvort sem framlagning slíkra draga að tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum er skyldubundin eða valkvæð, ásamt tillögum eftir því sem við á.

7. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríki skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að 1. gr. (1. mgr.) og 2. gr. (1. mgr., 3. mgr., 6.–11. mgr., 13. mgr., 14. mgr., 17.–23. mgr., 32. mgr., 34. mgr., 36. mgr., 38.–44. mgr., 46.–54. mgr., 56.–59. mgr., 65.–70. mgr., 72. mgr., 75. mgr., 76. mgr., 80. mgr., 81. mgr., 84. mgr., 85. mgr. og 86. mgr.) fyrir 31. mars 2015. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þeirra ráðstafana.

2. Frá og með 1. janúar 2016 skulu þau beita þeim ráðstöfunum sem um getur í fyrstu málsgrein.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

8. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði 25. mgr., 43. mgr. og 82. mgr. 2. gr. gilda frá 31. mars 2015.

9. gr.

Viðtakendur

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 16. apríl 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. KOURKOULAS

forseti.